

The
VAIDYESHWARAN

DECEMBER

1955

373
RAM
(R)

53

The

VAIDYESHWARAN

THE MAGAZINE

OF THE

RAMAKRISHNA MISSION
VAIDYESHWARA VIDYALAYA

JAFFNA

REFERENCE

Vol. VII.]

DECEMBER 1955.

[No. I

The Managing Board

- Editors:-* .... Mr. S. Thuraisingham, B. A.
Vidwan A. Kanagasabai
- Manager:-* .... Mr. T. Seenivasagam, B. A.
- Advisory Committee:-* Mr. C. Vyramuttu, B. A.
Miss P. Sabaratnasinghe, B. A.

REFERENCE

CONTENTS

	Page
Harmony of Religions — by Swami Ramadas ...	1
The Prophets of Modern India — by Dr. T. M. P. Mahadevan, M. A. Ph D.	4
Do We Need Religion in Our Schools — S. U. Somasegaram M. A, Ed. (Lond.)	6
Visit of the Indian High Commissioner ...	10
Antiquity, Culture and Civilization of the Tamils in Ceylon by Rev. Fr. S. Gnanapiragasari, O. M. I.	12
Sri Ramakrishna Day at Vaidyeshwara Vidyalaya ...	16
The Language Problem in Ceylon ...	16
Atomic Warfare and World Peace ...	18
The Romance of Engineering ...	19
Is Woman's Place the Home ...	20
Chemistry and Physics in Our Kitchen ...	21
A Midnight Adventure ...	22
Forgiveness is the Best Revenge ...	23
Science in Everyday Life ...	24
Some Places of Interest in Ceylon ...	25
The World Industrial Fair ...	26
How I Spent My Holidays ...	27
My Favourite Hobby ...	28
An Autobiography of Our School Clock ...	29
Visit of the High Commissioner for India ...	29
How I Learnt to Ride a Bicycle ...	30
Parrots ...	30
The Happiest Day in the Year ...	31
A Motor Car Accident ...	31
Reception to Srimath Swami Siddhatmanandaji ...	32
திருப்பெருந்திரு. குன்றக்குடி அடிகளார் சொற்பொழிவு	33
கல்வித்துறையிற் கலை — திரு. T. K. சண்முகம்	35
பேராசிரியர், துரைசாமி சாஸ்திரி அவர்களின் கீதை விரிவுரைகள்	37
தேவி பூஜையும் இசை விழாவும் ...	39
நவராத்திரி ...	43
நிலவும் வாழ்வும் ...	45
உருவாகும் திருவுருவம் ...	47
நமது உருத்திரபுர யாத்திரை ...	48
புதுமையும் புது வாழ்வும் ...	50
புலவரும் இயற்கையும் ...	51
சுவாமி வரானந்தர் வருகை ...	54
எங்கள் இலங்கை ...	55
நாற்காலியின் சுயசரிதை ...	56
கிரிமலை ...	57
மறைந்த பேரனின் மர்மம் ...	58
Principals Notes ...	59
Reports of the Scout Group ...	61
Annual Scout Rally ...	62

Report of the Science Association	63
Report of the Teachers' Guild	64
Report of the Vivekanandha House	66
Report of the Nagamuttu House	67
Report of the Sharvanandha House	68
Report of the Vipulanandha House	69
The Inter-House Sportsmeet	70
Inter-Collegiate Soccer and Cricket	71
தமிழ் மன்ற அறிக்கை	72
சமயபாடப் பேறு	72
இந்து மாணவர்களுக்கான அறிக்கை	73
Editor's Notes	74
Examination Results	76
Staff	78
Calendar	80

ILLUSTRATIONS

Swami Ramadas at Vaidyeshwara Vidyalaya	}	Frontpiece
Kunrakudi Adikal addressing staff and students		
Prof. S. Duraisamy Sastrikal honoured after Gita Lectures		
The High Commissioner for India at Vaidyeshwara Vidyalaya	}	10
Our Malayan Stall and Malayan girls at the Industrial Fair		
Reception to Srimath Swami Siddhatmanandaji	}	32
Door Panel		
The Jubilarians	...	60
Staff and Sharvananda House	...	68
Football First Eleven 1955, Prize Winners	}	72
Scout Rally, Camp & Pack Rally		

வித்தியாலய வாழ்த்து.

1. வாழி வித்தியாலயம் ஊழி நின்று பாலருக்கு	வாழி வித்தியாலயம் உயர்ந்த கல்வி நல்கிட (வாழி)
2. கல்வியோடு ஞானமுங் நம்மிலோங்க நாஸ்தொறும்	கலந்த அன்பு வீரமும் நாம் பயிலுமாலயம் (வாழி)
3. நாகமுத்து தோற்றுவித்த ஞாலமெல்லாம் சாதிமத இராமகிருஷ்ண சங்கமேவு	ஞானவித்தியாலயம் பேதமின்றி வாழவே எங்கள் வித்தியாலயம் (வாழி)
4. வண்ணநகர் தன்னிலுற்று எண்ணில் பல பாலருக்கு புண்ணியர்கள் போற்ற நிற்கும்	வைத்தீஸ்வர நாமமுற்று ஞானதீப மேற்றுவித்து புகழ்மிகுந்த ஆலயம் (வாழி)

—பண்டிதர் செ. நடராசா

SMITH RAMADAZ AND PARTY BEING SERVED AT THE
VANDERBILT VICTORY DAY STEERING

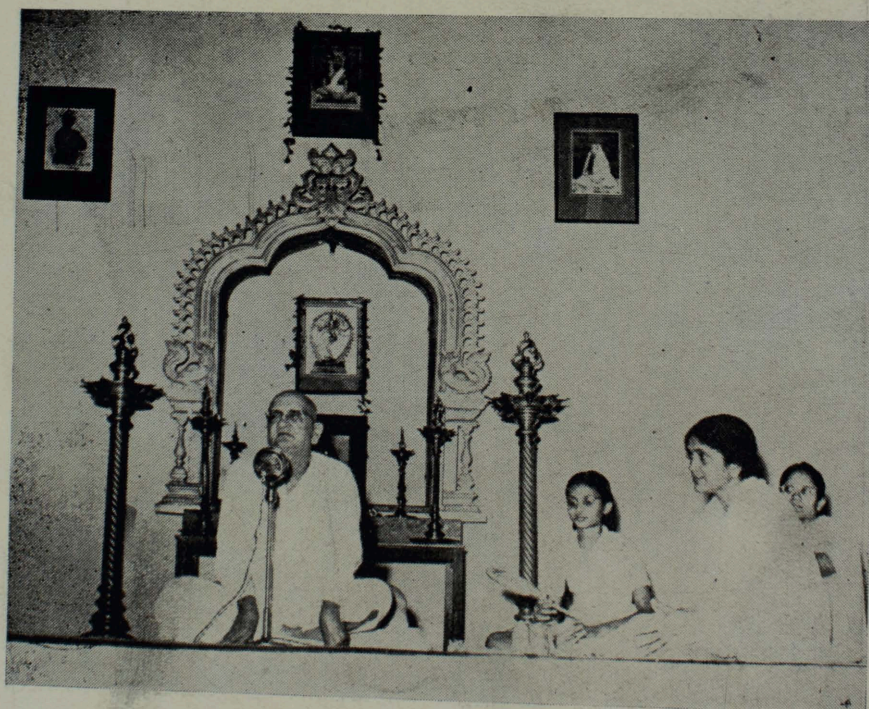

SMITH RAMADAZ AND PARTY BEING SERVED AT THE
VANDERBILT VICTORY DAY STEERING

SWAMI RAMADAS AND PARTY BEING RECEIVED AT THE
VAIDYESHWARA VIDYALAYA STUDENTS HOME.

SWAMI RAMADAS DELIVERING HIS ADDRESS.

CHANDRANATHA MATH, CHANDRANATHA MATH, CHANDRANATHA MATH
CHANDRANATHA MATH, CHANDRANATHA MATH, CHANDRANATHA MATH

KUNRAKUDI ADIKAL ADDRESSING THE STAFF AND STUDENTS.

PROF. S. DURAISAMI SASTRIKAL BEING HONoured
AT THE END OF HIS GITA LECTURES.

HARMONY OF RELIGIONS

BY

Swami Ramdas

Ramdas introduces himself to you as a humble servant and confiding child of God. It was in August last that God willed that this child should leave India on a world tour. The object of the tour was to propagate the ideal of Universal Love and Service. This object was fulfilled by his coming in contact with many spiritual luminaries in different parts of the world and also by meeting thousands of spiritual aspirants. In the course of the tour God gave him opportunities to address over one hundred gatherings. Among the great saintly souls he met in this tour were Christians—both Protestants and Roman Catholics, Hindus, Buddhists, Sufis and illumined personalities belonging to new spiritual universalist movements. He delivered speeches and discourses in Hindu spiritual centres, Unitarian churches, Fellowship chapels, Buddhist associations, temples and other centres in different parts of Europe, America, Japan, Hongkong and Singapore. Wherever he went and whenever he was able to talk with friends before large audiences he evinced a peculiar joy of communion with all of them and saw there was a great spiritual awakening among them. In the state of confusion and discord at present prevailing in the world, which we know is due to want of our faith in an all-pervading God who controls the destinies of humanity, what we have to do is to practise universal love and service. Individual liberation and the world liberation depends upon our tuning our life with universal Spirit which we call Reality, Truth or God. It is said rightly in the Bhagavad Gita that 'whenever adharma or unrighteousness prevails I come from age to age to establish righteousness and destroy unrighteousness'. In the fulfilment of these great and assuring words of Lord Krishna, the Lord has come down on the earth having assumed human form from time to time, for the redemption of mankind whenever there was unrighteousness and chaos in the world. When people were resorting to all sorts of evil practices in the name of religion, Lord Buddha came to put a stop to such practices by awakening and enlightening people in India and abroad. We have also the great Avatars of Rama and Krishna who came to destroy evil and establish righteousness. Mohamed's advent was to found a brotherhood among warring tribes, to bring peace and harmony among them. Similarly in Palestine when people were victims of a

false religion, and exploitation and tyranny was rampant, Jesus came in order to remove this evil, to create true faith in God and preach love and service.

Ramdas can in this connection tell you the predominant features in the realisation of these great religious leaders of the world, for each one stands for a particular kind of realisation which is a shining example to us, by following which we can gain immensely. Buddha taught us that we should rise above all desires, mundane ambitions and aspirations and go deep down within ourselves to find supreme peace. This peace, he said, can be attained only by Nirvana or emancipation. Ramdas takes this as the attainment of Gnana. In the Bhagavad Gita we see in the eleventh chapter how Lord Krishna has shown his Vishwarupa to Arjuna. Here the avatar teaches us that we have to behold the whole universe as the expression or manifestation of the divine. Then coming to Jesus we see he taught us how one should love all beings as oneself. Then again Mohamed would have us surrender ourselves completely to God's will and realise that by His will and power alone everything happens in this world. These great spiritual Teachers and Prophets came in centuries gone by. But even in our times we have got such great spiritual Masters. We have Ramakrishna Paramahansa, Sri Aurobindo and Ramana Maharishi and others. These radiant personalities are the great guides. They have brought us the message of unity of all religions and the realisation of God is the great goal of human life, which is to attain spiritual perfection by the vision of God as the all-inclusive and all-transcendent Supreme Being.

Now what is the part we have to play in this world? We should turn our vision inward and realise the all-pervading, static, calm and silent Spirit which we call Atman. Purusha, Siva or Brahman. There are various ways of approach to this state of complete liberation from the thralldom of desires and from the darkness of ignorance. But Ramdas, from his own experience, can tell you that the easiest method by which he was able to still the mind and become aware of that supreme Truth within himself and everywhere without him, was the repetition or chanting of God's Name—holy, all-powerful and sweet Name. By taking God's Name you establish in your mind a remembrance of the divinity within you until at last you become conscious that you are one with divinity. God-remembrance develops into a consciousness within you, after which you know that

you are not the body made up of the five elements and a bundle of sensations, but that you are the infinite eternal, all-pervading Truth. This inner experience develops into the outer vision by which you behold all beings and creatures in the universe as manifestations of God. In this beatific vision all differences dissolve—differences based upon, as we find in the world, caste, creed, colour, race and nationality. Now it is that you have realised the truth of the mahavakya or the great message of our Rishis 'Sarvam Khalvidam Brahma. 'Everything is verily Brahman.'

Our sense of separation from God and our fellow-beings is responsible for our bondage. If we are true aspirants for the realisation of God, we must gradually dissolve all apparent differences and realise unity. Verily God is the parent of all human beings. God is the father and mother of us all and we are His children. We must not forget this. Then our relation with each other will be of mutual love and there will be no hatred or discord. All great spiritual Teachers tell us the same truth, lead us to the same goal. They teach us how to live in harmony and peace. Universal love and service is the only way for freeing the individual and the world from discord.

Ramdas is going to tell you now about what he heard from a great Buddhist in Japan. He said in Japan there are four spiritual ways. They are Shintoism, Confucianism, Taoism and Buddhism. The quintessence of each faith is expressed in four inspiring words. Shintoism stands for *reverence* for all life. Confucianism stands for the *enlightenment* which makes one know that everywhere the same Truth pervades. Taoism stands for perfect *purity* by which alone we can fill our heart with love for all beings in the world. Buddhism stands for *tranquility* which is gained by complete extinction of all desires in us. These words are really inspiring. We must have reverence for all life in the world, we must have enlightenment by which we see everywhere one Truth pervading, we must have absolute purity so that we can love all beings alike, and we must have tranquility through the realisation of the Self.

Ramdas has spoken to you those words in order to awaken you to the conscience of your real life and existence. In order to dwell in this consciousness, think always not in the terms of the individual but in the terms of the universal. Do all things only for the sake of God. If you do this, gradually your ego sense will disappear and you

will realise that you are the universal Spirit—changeless, eternal and infinite. This is the goal which you have to achieve. Ramdas prays to God almighty to shower His Blessings upon all in this world so that He may awaken them to the consciousness of their real Self and life, and they all may ever live together in perfect harmony and goodwill.

(Speech delivered by Swami Ramdas at the Vaidyeshwara Vidyalaya on 15-12-54)

THE PROPHETS OF MODERN INDIA

BY

Dr. T. M. P. Mahadevan, M. A., Ph. D.

(Professor of Philosophy, University of Madras, Madras)

The first Awakeners of modern India were Sri Ramakrishna and Swami Vivekananda. In the nineteenth century there was a blind slavish imitation of European modes of life by the educated Indians. They were the favourites of the rulers, and had become the *manasa-putras* of the English. In fact, English education was introduced precisely for alienating a few Indians from their own culture, and for making them help maintain the British rule. Incidentally, knowledge of Western science became available, and those who took advantage of it thought that Hinduism was only a name for a mass of superstitions. The educated young Indian of the time was ashamed of his own heritage. He took enormous pains to dress and speak and eat and live like the Englishman. The imitation-mania was at its worst in Calcutta, which was then the Imperial Capital of India. It was near Calcutta that Sri Ramakrishna dwelt for most part of his life and laid the foundations of the present Indian Renaissance.

Born in an obscure village in Bengal, Sri Ramakrishna, then known as Gadadhar, pursued the 'inward' life even as a child. He found no use for a bread-winning education. Frequent trances, seeking the company of *sadhus*, enacting religious plays along with other village-lads, modelling images of the Gods, and similar occupations marked the life of this divine child. As a youth, Sri Ramakrishna went to Dakshineswar in the vicinity of Calcutta, to assist his brother who was the priest at the temple of the Mother there. And, it was there that the young assistant-priest found his haven of bliss. When his brother passed away, he succeeded to the office of priest. But he was an uncommon priest. The image of Kali, he worshipped was

more real and alive than himself. He went through a variety of spiritual discipline under the immediate supervision of the World-Mother. With Her as his guide, he scaled the heights of spirituality, practised all the major Hindu *sadhanas*. The experience of the distinctionless Absolute came to him quite easily. He adopted the disciplines of other religions, like Christianity and Islam, too, and reached the goal through them. Thus he gave demonstrative evidence to the ancient Indian truth that the various faiths are but different paths to one and the same Reality.

To an age which has become overburdened with Matter, Sri Ramakrishna imparted the message of the supremacy of Spirit. In the last period of his early life, a group of young men gathered round him, most of them fresh from school and college, and learned the lessons of spirituality. The leader among them was Swami Vivekananda, the great Apostle of the great Master. He set the wheel of Vedanta in motion in America, opened the eyes of the New World to the rich spiritual treasures of India, and put our country in its rightful place on the map of the nations. He made our own people aware of the grandeur of our past, and inspired them to look toward the future with hope and courage. If India is free and independent to-day, and along with her many other countries in Asia have been liberated, it was because of the revolution wrought by Swami Vivekananda in the closing years of the last century. He declared war against poverty and squalor, superstition and ignorance, weakness and cowardice in our country. He made our nation awake, arise and march to its God-appointed goal. Mahatma Gandhi was able to build the freedom of India in a sure and secure manner because the foundations had well and truly been laid by Sri Ramakrishna and Swami Vivekananda.

The sum and substance of the teachings of these two prophets of modern India is to be found in the two words: *Siva* and *Seva*, spirituality and service. The goal of man is spiritual freedom—freedom from all limiting conditions. In order to attain this goal, man must lose his ego in devoted service to all beings. Consecrated life is life lived in the consciousness of the supreme Self that pervades all, and is the *All*. Once we begin to expand through unselfish service—service rendered without counting the costs—we shall eventually arrive at our goal which is *moksha*. For revealing afresh this grand truth, the modern world can never be too grateful to Sri Ramakrishna and Swami Vivekananda. And the way it can show its gratitude to them is to strive to live up to their Gospel.

DO WE NEED RELIGION IN OUR SCHOOLS

S. U. Somasegaram, M. A. Ed. (Lond.)

Education Officer, Jaffna.

This question may appear absurd to most people interested in Education but it has become necessary to put this question and answer it in view of the traditions of secular education, Government had been assiduously building up in its State Institutions during the last few decades of colonial rule.

Many people would consider the question an indication of ignorance, as, all down the pages of History, education and religion had been linked together. The sages of the Upanishads had their Gurukulas which were the earliest centres of learning and here they taught the Brahma Vidh to the children who gathered round them eager to equip themselves for life with the best possible education available for all times. The Buddhist Universities of Nalanda and Taxila were monasteries where the Monks lived a life of austerity, hard work, peace and contentment and taught the people who went to them the truths taught them by the Buddha. This education had created a great race of heroes who had taken the message of their Lord to the four corners of the world as the spread of Buddhism will clearly indicate. The Hindu Temples and Gurukulas were of the same pattern. The Greeks and Romans learnt the ways of the Gods and invoked and obtained their assistance in all walks of life. The Catholic monasteries were the centres of learning in medieval Europe and European and English education continued to be church controlled, even up to modern times. The slight set back came when Marxism spread over Europe but the pendulum has definitely swung the other way again and today all educational systems have religion as the background for education. True it is, the Christian churches in England handed over the majority of their schools to the state and retained only a few but they saw to it that religion was given a statutory place in the system. As Kenneth Walker puts it, "The Church lost its schools but won their fight for religion being the bedrock of education." Prof. Jeffreys analysed the educational system of England and described it clearly as Christian and not on Pagan patterns.

In Ceylon the patterns in Education remained the same as in India during the earlier periods and with some variations during the latter periods as Ceylon had a longer period of surveillance under the foreign yoke. The missionaries followed the flags and the state education became Catholic or Reformed Church or Protestant according to the

religions of the rulers. In all cases it remained religious with this difference that it was the religion of the ruler and not the ruled: With the gleams of democracy and independence, the Buddhists and Hindus had protested against this irrational application of the maxim that religion should be the foundation of education and it was then considered good diplomacy for the state to get off the pedestal of religious education, leave to the mission schools the task it had done so far and put forward the doctrine that the state should have no truck with religion. The few schools under Government control were entirely secular, the well established mission schools continued the same campaign of winning Ceylon for their faith and Government left the Buddhist and Hindu schools to fight the battle against the odds of official apathy and competition from mission schools. Government and the people have of late taken a realistic and logical view of the situation i. e. that every child should have instruction in its own religion but the progress was slow. There was no cause for clash, as the religion of the school was the religion of the people and the state in free Lanka. The state has realised that it was not justified in being a party to subsidise any effort made by one religion to convert to its faith adherents of another religion. The present policy of the Department on religious education is based on this equitable principle based on the fundamentals of democracy.

Is all this emphasis on a religious back ground in education essential ?

Empirically religion had, as I have indicated above, been always linked with education to the great advantage of the latter. The wonderful heights attained by our ancestors who lived in the golden age of Indian Culture and History, the Upanishadic age, is a clear indication of the value of religions in education.

Religion meets a basic essential need of the human mind. Clutten Brock would consider the love of Truth, Beauty and Goodness as the main aspirations of the human mind. The Indian mind went further and considered that education was the manifestation of the divinity within man. Man himself was Divine and had a persistent passionate urge towards the realisation of the Divinity which was its fundamental quality. Education was the process by which the soul could realise its divinity and no education was satisfactory if it failed to have this goal always in mind.

Religion met a psychological need of the human being and provided for individual differences. What a wide range of emotional types

and states are covered by the Hindu Shastras. Sampanther was attached to God as the son to his father, Appar as the slave to his benevolent master, Sundarar as a friend to his friend and companion and Vasagar as the lover to his beloved. Emotional development is an essential part of character training and the pupil has a wide range of patterns to choose from.

The way of religion provided the most efficient techniques in education. The range of knowledge is infinitesimal and the learner had to grope his way towards full knowledge. Successful education depended on judicious selection and persistent efforts to reach the goals selected. That the realisation of the truths of religion by systematic practice led to the fullest blossoming of human personality is testified by the marvellously high level of efficiency and attainment in every walk of life by those who followed the paths of instruction in earlier periods in the Hindu and Buddha Dharma. The pages of the Ramayana and the Mahabharata, the Bhagavatham, the Puranas and the Jatakas are replete with those examples.

Religion fulfills a social need. In addition to the development of individuals the need exists for society as a whole to develop on definite lines. In the East, though not so much in the West, religion had become a part and parcel of human life. Religion could never be divorced from life. Professor Radhakrishnan in a fervent plea on the need for Religion in a new world order states that "regard for spiritual values, love of truth and beauty, righteousness, justice, mercy and belief in the brotherhood of man are the qualities which will save modern civilisation." Oswald Spengler rightly observes, "Great cultures are entities primary and original that arise out of the foundations of spirituality." The resources of religion are indispensable for the improvement of the condition that dominate modern society.

Religion is necessary for scientific advance. The lives of the great Scientists of the world like Newton, Faraday and Einstein clearly indicate that always at the back of their efforts they were conscious of, and were impelled by ideals of work which lifted them out of the little realms of self and made them inhabitants of a higher kingdom. They appeared to practice Yoga of the highest order and were real Karma Yogis. To whichever branch of Science and human activity we turn, we very soon learn that behind them are spiritual forces which supply the necessary motive power and carry great efforts towards achievements.

True leadership is based on religious ideals. Gandhi and Nehru have set to the world examples of leadership based on ideals of Hinduism which will be hard to beat for centuries to come. Prof. Radhakrishnan in his essay on Religion and Society stresses the need for leaders developing "an active control of the religious conscience" as the only way of preventing pride of power and abuse of privilege. The change necessary is not merely on the surface of things as our secular activities could achieve but in the fundamentals of human nature. Religion should as Disraeli said "be the rule of life and not a casual incident in it."

The great educational philosopher Prof. Whitehead summarises his essay on the aims of Education by saying, "We can be content with no less than the old summary of educational ideal which had been current at any time from the dawn of our civilisation. The essence of education is that it be religious."

Hindu and Buddhist educationists will do well to emulate the excellent example set by the Catholic and Christian Churches. They have insisted and are insisting, out of a faith bred from deep conviction, that the Catholic and Christian child should be left entirely in their hands. They would not rest content unless every child of their own denomination has its education in schools with their particular religious background and from the hands of teachers of their own faith. No better proof is needed to indicate the value of religion in the education of the child. Without it education will never be complete or satisfactory. I shall conclude with a description given by the great Hindu savant Sankaracharya of a good teacher, "The teacher is one who is endowed with the power of furnishing arguments pro and con, of understanding questions and remembering them, who possesses tranquility, self-control and compassion, who is versed in the scriptures and unattached to enjoyments both seen and unseen, is a knower of Brahman and established in it. He has the sole aim of helping others and a desire to impart the knowledge of Brahman only." Are not the acquisition of all these qualities the main aims of education and religious education alone can fulfill the goal of education, the full development of the human personality, the realisation of the divinity within oneself.

Visit of the Indian High Commissioner

Principal's Address of Welcome

Your Excellency, Mrs. Chakravarty & Friends,

It gives me great pleasure to welcome Your Excellency and Mrs. Chakravarty to this premier institution of the Ramakrishna Mission in Ceylon. The activities of the Ramakrishna Mission in Ceylon started with the taking over of this institution by Swami Sharvanandaji in 1917. It grew from strength to strength under the fostering care of Swami Vipulanandaji, who later became the first Professor in Tamil at the University of Ceylon, and today it is a First Grade College with classes up to the University Entrance. We in this college try our best to be true to the ideals of the Ramakrishna Mission.

Our relationship with the Indian High Commission has been close. The first High Commissioner, Mr. Giri, paid us a visit on the eve of his departure. In 1953 we conducted a Festival of Arts to raise funds for the college and the Indian High Commission was good enough to run a stall in connection with the Festival. That stall gave an idea of not only of India's great past but also of the vast strides made by Modern India in Industrial Development. Mr. Khilnani who has just relinquished his duties as Commercial Secretary took personal interest in the matter and in the unavoidable absence of the High Commissioner opened the Festival on one of the days. We are sure the Indian High Commission will continue to give us similar help.

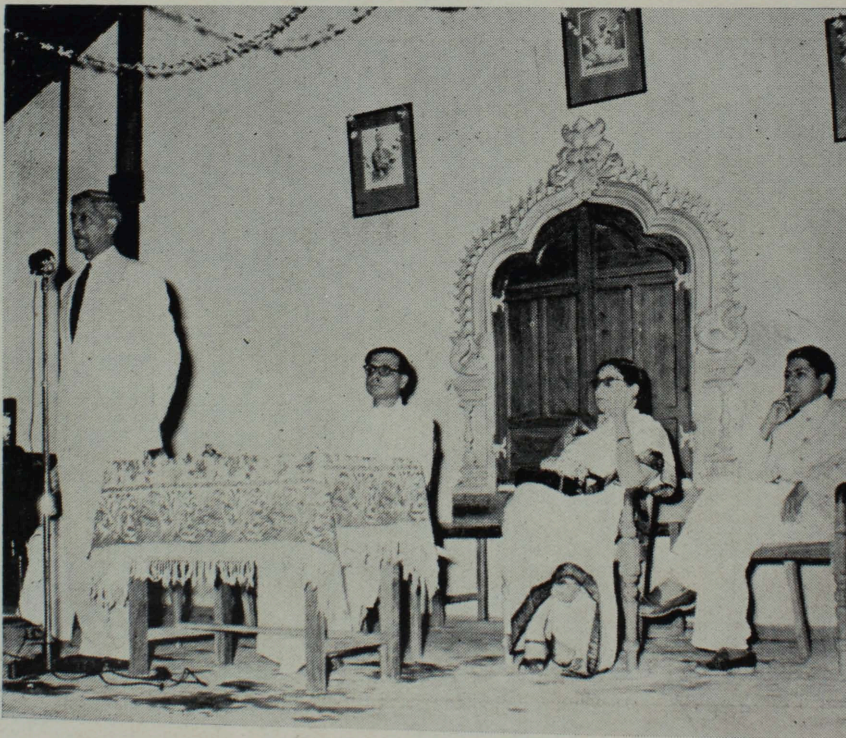
The ties that bind Ceylon to India are so strong that politics cannot cut them asunder. Premier Nehru struck the right note when he said in Parliament that he did not want to say harsh things against Ceylon as Ceylonese people on the whole had great affection for India. In spite of the regulations that prevent free movement between Ceylon and India, large numbers, especially from the North, visit the various places of pilgrimage in India annually. As your excellency is aware there are over 2000 Ceylonese students in India, most of whom are from Jaffna, and we are grateful to the various Indian Universities which have accommodated them.

On behalf of the staff and students and on my behalf I thank Your Excellency and Mrs. Chakravarty for honouring us by visiting

THE HIGH COMMISSIONER FOR INDIA AND
HIS WIFE BEING RECEIVED BY THE STAFF.

THE HIGH COMMISSIONER FOR INDIA DELIVERING HIS ADDRESS.

OUR MALAYA STALL AT THE WORLD INDUSTRIAL FAIR.

"OUR MALAYAN GIRLS"

this institution. Your Excellency has come to Ceylon with a rich experience of men and affairs and we trust that during your regime Indo-Ceylon relationship will be put on a footing satisfactory to all.

His Excellency's Reply

Mr. Principal, Vice-Principal, Ladies and Gentlemen,

It gives me great pleasure to come to this institution and meet you all. I must thank the authorities on behalf of my wife and myself for giving me an opportunity to visit this institution. I must thank your Principal for sending me one of the magazines of your school dealing with the Festival of Arts and I got a fair idea of the institution from it. It was first started by Mr. Nagamuttu. I learned about the early struggles for establishing it, how it came to be transferred to the management of the Ramakrishna Mission and how today it has over 1000 students.

This institution is associated with one of the greatest missions and certainly perhaps the only Hindu organisation of its kind. The names of Ramakrishna and Vivekananda are well known now, because of the selfless service of the monks of the Ramakrishna order. One of the objects of the mission is the spread of education with a religious back ground. It is essential that people should know their religion and at the same time avoid being fanatical. It is essential for students who undergo training here to absorb these ideas and to know something of other peoples' religious ideas.

The mission was started in Bengal as a reaction to the irreligious education in the so-called English schools. There was no attempt to impart education with a religious background. Only Christian missions gave any religious education. I suppose it was the same case here too and institutions like this are fulfilling a real need.

I understand students are being prepared here for Science and Arts courses leading up to the University Entrance. I wonder if students from here too go to India for their higher education. If they do so they will learn something of the cultural similarities between the two countries and I hope they will, when they are in India, act as ambassadors from Ceylon and return as messengers of good-will.

I wish this institution continued progress. I do hope that it will not find it difficult on financial grounds to continue its activities. I wish you all success. Thank you.

ANTIQUITY, CULTURE & CIVILIZATION OF THE TAMILS IN CEYLON

BY

Rev. Fr. S. Gnanapiragasar, O. M. I.

(This article was specially edited for publication in this magazine by
Kalai Pulavar K. Navaratnam from a manuscript given to him by the
Late Rev. Fr. S. Gnanapiragasar, O. M. I. before his death.)

No historian will dispute the fact at the present day that the earliest inhabitants of Ceylon were Dravidians, that is to say Tamilians. The term Dravidian to designate all those who speak Tamil and its dialects such as Kanarese, Telugu, Malayalam &c., as their native tongue, was coined and popularised by Bishop Caldwell in the last century from the Sanskrit form Dramila or Dravida for Tamil.

There was a time when the Dravidians occupied the whole of India and Ceylon which then formed part of the sub-continent. For the Tamil occupation of North India, unimpeachable evidence was recently brought to light by excavations in the Indus valley. There is no doubt now that before the advent of the Aryans into Punjab, some two thousand years B. C., the Dravidians, the inheritors of an ancient civilisation represented by the Sumerians and the Egyptians of old, were the undisputed masters of India and Ceylon.* The Aryan migration into India resulted, on the one hand, in absorbing and being absorbed by the mixed peoples who now speak the various forms of Indo-Aryan in the North, and on the other hand, in making the un-mixed Dravidians rally in the South and differentiate their original speech into the various dialects as we find them now. After Ceylon had been cut off from the mainland by some seismic disturbance, it was only natural that the speech of its inhabitants developed into a dialect of its own. This old Ceylon dialect can be still seen in most of our place names especially of the north of the Island and in not a few ancient words of the Sinhalese Language based, like other Indo-Aryan speeches, on a Dravidian substratum. It has been hastily assumed by some that the place names of North Ceylon are all Sinhalese and that they point to the ancient Sinhalese occupation of the land. But on closer examination by linguistic standards, the older place names referring to the contour

---

* This view is now not universally accepted: Rev. Fr. Heras, Prof. P. T. Srinivasa Iyengar, Prof. H. R. Hall and others maintain that the Dravidians went to the Mediterranean Area from India.

of land, tanks, ponds, flora and fauna, are clearly seen to belong to the Ceylon dialect of the Dravidians and show forth the original occupation of the land by Tamils. Later names with Buddhistic connection alone belong to the distinctive Sinhalese vocabulary or words derived from Pali or Sanskrit. These indeed show later Sinhalese domination in the North but the older names point to the earlier Dravidian occupation.

But, how did the Sinhalese come into a land always occupied by the Tamils? It may be surprising to many to hear that, historically speaking, the Sinhalese did not come to Ceylon from outside but were made locally out of the older inhabitants, the Tamils. It is not that the Tamils were transformed into Sinhalese overnight; the change was gradual and took centuries as in the case of original Tamils turning Kanarese, Telugus and Malayalies. It was not dialectic corruption alone that accounted for the differentiation of Kanarese or Telugu from Tamil but chiefly their gradual intermingling with the northern Indo-Aryan languages. So too, Sinhalese was formed from the old local dialects by combining with Magadhi from the time the famous seven hundred adventurers from North India landed in Ceylon and by profuse borrowing from Pali and Sanskrit ever since Buddhism was introduced into the Island. From the point of view of ethnology, the old Ceylon race was changed only to the extent of seven hundred males from North India, to whatever race they might have belonged, mixing up with possibly thousands of the natives. Sinhalese records do not conceal the fact that no woman came from the North and that the seven hundred new arrivals took their wives from the Tamils of Pandiya Nadu. We thus see that our Island was originally peopled by the Dravidians who partly by the transformation of their language and partly by the infusion of foreign blood differentiated into the Sinhalese race. The myth of a lion being the progenitor of that race needs no comment here.

Civilization of the Tamils.

On the state of civilization of the old Ceylon Tamils whom Buddhist Chronicles called Yakkhas and Nagas we have only surmises to make from stray facts. There seem to have been kings and towns and even a gem-set throne in Nagadipa, probably the present Jaffna, over which two Naga princes had a dispute. That the Yakkhas were not imaginary demons but original inhabitants of some standing is shown by Padukabhaya, a successor of Vijaya who reigned at Anuradhapura, establishing two Yakkha princes one of whom sat on a throne of equal

eminence with the King's. Father Heras of Bombay, who is specialising in the seal-inscriptions of Mohenjodaro and Harappa and who visited our Island some years ago, identifies the signs on the old punch-marked coins of Ceylon as picture writing belonging to the Indus-valley culture. He also discovered a number of signs of the same writing in a natural cave situated in a plantation eight or nine miles from Kegalle. These are all pre-Buddhistic, and mark, according to him, the marvellous civilization of the Indus Valley which had spread down to Ceylon three millennia before Christ (Journal, C. B. R. A. S. No. 90).

It was Buddhism that achieved the consolidation of the Sinhalese into a separate race. But, it took time to penetrate into the masses, in whose case, it was often a veneer of a foreign faith over their old Hindu religious beliefs and practices. This seems to have been especially so in the North, where Buddhism did make great strides without entirely destroying Hindu ideas and leanings. The Buddhistic Tamils of Rajarata were still holding communication with South India and had always a warm corner in their hearts for their brethren of the mainland who were allowed to cross over and mix with them freely as fresh colonists or even pour in their thousands as assailants of the reigning power.

The long and just reign of the Tamil Elala over the greater part of the Island is well known. And in the early years of the 11th century practically the whole of Ceylon became a province of the Chola empire under Rajaraja I. After the fall of Polonnaruwa, the Sinhalese kings shifted the capital of their kingdom to Dambadeniya and other towns further South.

From the 13th to the 17th century, the Tamil kingdom of Jaffna flourished under the Arya Chakravarties, except for a short interval when Sapumal Kumarayya, a prince of Kotte, wrested it from one of the Chakravarties who, however, returned to power soon after. In the 14th century the Kingdom of Jaffna was at the zenith of its power and glory. It extended as far south as Puttalam, and for a short time it enjoyed even the overlordship of the whole of Ceylon.

Tamil Culture Shaping Ceylon's Progress.

After the old Dravidian inhabitants of Ceylon had turned Sinhalese, new Dravidian colonists gradually peopled the northern part of the Island. The new colonists were mostly from the Chola coun-

try famous in those days for its advanced form of government, irrigation works and all civilized arts and crafts of the time. The beneficial influence they exercised on Ceylon was tremendous. Many a government policy of the Sinhalese kings was in imitation of Chola originals. The Sinhalese coinage is an outstanding and concrete example. It would readily be admitted that the irrigation works of Ceylon were based on those of South India. To know that the Sinhalese customs and laws of land tenure were derived from Dravidian models one has only to look into the late Mr. Codrington's "Ancient Land Tenure and Revenue in Ceylon," where one will find the terminology preponderantly Tamil. We know that the sculptors and the builders of the ancient monuments of Ceylon were Tamils from the mainland. It is likely that the engineers who constructed the great tanks and canals were from there too. Ministers of kings were often drawn from the learned of South India as their queens were themselves always Dravidians being either princesses directly brought from there or descendants of Dravidian queens in the Island. That the most trusted bodyguards of some medieval kings were the Velaikaras of South India is known without a shadow of doubt from some Tamil inscriptions. It is common knowledge that the court language in Ceylon was Tamil certainly from the sixteenth century and the signature and attestation of Bhuvanekabhu (1546) at any rate was in Tamil. The last four kings of Kandy were Tamils.

Sri Ramakrishna Day at Vaidyeshwara Vidyalaya.

The Birth Day celebrations of Sri Ramakrishna took place at the Vaidyeshwara Vidyalaya on Sunday the 6th of March under the presidentship of Swami Varananda of the Ramakrishna Math, Colombo.

The Principal Mr. S. Ambikaipakan, B. A. in welcoming Swami and others spoke of the good work done by the Swamies at Kataragama and Colombo. At Kataragama, the Ramakrishna Mission was running a Math which was open to all irrespective of caste, creed or race. This Math fitted in well with the atmosphere of the Kataragama temple where different religionists congregate for worshipping Muruga. In Colombo, the Mission was doing splendid work through the Sunday school which catered for over 250 children and the Swami Varananda was in charge of it.

The Swami in his presidential address touched on the various aspects of the teachings of Sri Ramakrishna. He said, that Ramakrishna spoke with the authority of his own experience and did not depend on books to convince people. It was in this manner that he taught his foremost disciple Vivekananda and saved him from agnosticism. Though he lived in an age which tried to discredit traditional aspects of Hinduism, he was firm in following the Hindu Traditions. He worshipped in temple and made his followers some of whom considered temple worship as idolatory do likewise. He raised the status of women, by looking upon women as the manifestation of the Divine Mother. In fact, on a certain occasion, he worshipped his own wife.

In conclusion the Swami said, that he could find the essence of the teachings of all the Hindu Sacred Books in his teachings presented in a simple manner and suited to the age.

Vidwan R. Subramania Iyer speaking next said, that Sri Ramakrishna appeared at a time when Hindu Religion had fallen into disrepute. He revived the glories of Hinduism and sent his message to Europe and America through his illustrious disciple Swami Vivekananda. He realised the unity of all religions and was against Sectarianism and fanaticism.

The audience was entertained to a music recital by Selvi Mangaleswary Sathasivam accompanied by Sri Somaskantha Sarma and Sri Ganesha Sarma.

The Language Problem in Ceylon.

One of the burning questions of the day is the question of the official languages. Hence it is necessary that this subject should be discussed dispassionately if we are to arrive at a reasonable solution.

During the rule of the British in Ceylon, the British had introduced their own language (English) as the official language and as medium of instruction in schools. A large number of parents sent their children to the English Schools, because a knowledge of English was essential to enter the public service or to find employment in the com-

mercial firms etc. Now with the achievement of Independence, the people of Ceylon demand that the administration of the country should be carried on in the national languages. No doubt this is a wise demand because in every independent country the administration of the country is carried on in its own national languages.

There are certain difficulties that stand in the way of carrying on the administration of the country in the national languages. Ceylon is a country with a heterogeneous population composed of Sinhalese, Tamils, Muslims, Burghers and Malays. The Sinhalese form the majority of the population and speak the Sinhalese Language. The Tamils and the Muslims form an important Tamil speaking minority. The other minorities Malays and Burghers form only half percent of the entire population. Thus they form a negligible minority. So now the problem is whether to make Sinhalese alone the official language or to make both Sinhalese and Tamil the official languages. This is the problem which confronts the present Government and they have to find a reasonable solution. The government had clarified its policy on the language issue in this year's speech from the throne. It declared that both languages would be made official languages.

Statesmen in multilingual countries have in the past shown great wisdom in handling the language question. In Switzerland three languages viz. French, German, and Italian are recognized as the official languages and recently the Romanesh language which is spoken by one percent of the population has also been recognized as the official language of the state. Similarly in Canada French and English have been recognized as the official languages. So the examples of these countries in a large measure will help our statesmen to find an acceptable solution.

Recently the Prime Minister of Ceylon Rt. Hon. Sir John Kotalawela gave an assurance in the House of Representatives that both Sinhalese and Tamil would be given parity of status. But the Leader of the opposition Mr. S. W. R. D. Bandaranayake and a large section of the Buddhist clergy demand that Sinhalese alone should be made the official language and Tamil a regional language. But the Communist Party and the Lanka Sama Samaja Party support the government policy to give parity of status to the Tamil and the Sinhalese languages. The demand to give parity of status is justifiable because in a democratic state every community has the right to preserve its own culture, language and religion. Secondly as Sir Ivor Jennings stated in a lecture, if Sinhalese alone was made the official language it will tend to create certain disabilities on certain communities. The Tamils would be at a disadvantage as far as public service appointments and transacting government business is concerned. They will be forced to study the Sinhalese language in addition to their own language. On the other hand some Sinhalese fear that if parity of status were given to Tamil and Sinhalese, the Sinhalese language might not survive. Their fears are groundless because once parity of status is given it will help to enrich both the languages. Even during the time of the British rule when English was the official language the Sinhalese language survived although it did not keep pace with modern thought.

Some argue that in Britain though there are different races, and languages they have only English as the official language. The reason is that though there are differences, the differences are very slender because they come from the same stock, where as in Ceylon the Tamils have a special culture, language and civilization of their

own distinct from the Sinhalese. So to preserve both their culture, civilization and languages parity of status is the only solution. This alone will help both the Tamils and the Sinhalese to live in harmony with each other.

V. SRI SAKTHIVEL,
Sr. H. S. C.

Atomic warfare and World Peace.

From every part of the world, the people are expressing a fear about the outbreak of another war. It is feared that atomic weapons will be used in the event of another war breaking out. The modern weapons which were invented by the scientists are much more destructive than the weapons in the earlier ages.

Almost all the countries are suffering from the consequences of the last two world wars. These two world wars occurred within the short space of two decades. As a result of the second world war, many countries are faced with the problems of food shortage, the spread of unemployment and low standard of living.

Very recently the secret of the atom bomb was known only to the Americans. But today Russia too has discovered the atom bomb. She is now a powerful nation. They have invented another nuclear weapon known as hydrogen bomb which is much more destructive than the atom bomb. This can be made of any size so that a nation can be annihilated within a short time.

The atom bomb tests, which were carried on in the Pacific Ocean produced a great disaster. A large number of fishes were killed due to the experiment and the radio-active ash went along with the atmosphere for a long distance and many Japanese fishermen died as a result of radio-activity. Then how can mankind survive if the atomic and hydrogen bombs are used in war?

The only hope for mankind is the avoidance of war. Einstein himself made a statement to the scientists before he died. He said, "I am bringing the warning pronounced by the signatories to the notice of all the powerful Governments of the world in the earnest hope that they may agree to allow their citizens to survive." Thus the leading scientists of our generation appealed to all the powerful countries not to make use of the bombs if they wanted to allow their citizens to survive.

It is feared that if many hydrogen bombs are used, there would be a universal death—sudden only for a minority, but for the majority a slow torture of disease and disintegration.

There is a growing desire that if a world war breaks out, the countries must at least fight without making use of the nuclear weapons. But this is not possible.

The four powers...Great Britain, America, Russia and France met at Geneva in July for considering the relaxation of the international tension. This talk continued for five or six days. Each of them discussed its problem frankly. But they were not able to agree on the control of the nuclear war. This was the first time that the four powers met together after a long interval.

Although the first meeting ended in a failure yet this may be a sign for further successful peaceful settlements. All of them agreed at the first meeting to meet and discuss often about the avoidance of the world war and the necessity of the world Peace.

R. KUMARAVEL,
Sr. H. S. C.

The Romance of Engineering

The Engineer of today is at the back of almost every form of human activity. The books we read, the paper we write on, and the very pens and pencils we write with are all some of the fruits of Engineering. Our large buildings are so easily, and rapidly erected and equipped with all modern conveniences by the engineer. Our water and lighting schemes and the work a day means of conveyance are the work of the engineer. In fact, we are so much at the mercy of the engineer today that it is inconceivable what we shall do without him.

The romance of engineering really begins with the steam engine. The beginning of the steam engine as we now know it, containing a cylinder into which steam enters and a piston moving in the cylinder, was the atmospheric engine devised in 1705 by Thomas Newcomen, a blacksmith of Dartmouth, England. James Watt saw that the alternate heating of the cylinder by steam and cooling it by water involved great loss of heat; and he set to work to devise a means of remedying this and other defects of the engine. He soon transformed a rude and imperfect steam engine into an efficient and powerful working instrument, and by so doing accomplished the greatest work performed by any engineer of modern times.

James Watt combined the qualities of the practical mechanic with those of the patient investigator, and the perfection to which he brought the steam engine was due evermore to scientific experiment than to mechanical skill. Even after the brilliant idea of separate condensation had occurred to him, he had to work for more than twenty years before he could see that his steam engine would bring him anything but disappointment and loss, yet he endured unto the end, and saw his engines used in increasing numbers in mines and manufacturies. No invention has had a great influence upon material progress than Watt's engine.

In the course of time the engineer used steam to drive large turbo alternators to produce electricity. His growing glory was the construction of the internal combustion engine, the prime mover of all mechanical appliances today. With this the engineer has achieved deeds that well nigh leave us gasping with wonder. For, to the engineer the fascination of experimental research lies "in the application thereof". He seeks to know, not for the pleasure to be derived from the acquisition of knowledge, but in order to bring that knowledge to bear upon everyday problems of life, labour and economy. Dams and canals, bridges and railways are only a part of the triumphs of the engineer.

The Sydney Harbour Bridge best illustrates the romance of engineering. The central span, 1650 ft. long allows a clearance of 170 feet, it carries four lines of railways, a road and foot ways. The Assuan Dam is magnificent irrigation work, a mile and a half long built by British engineers. It stores up the flood waters of the Nile and makes possible the cultivation of the surrounding land. But the Dam pales in significance before the Great Boulder Dam of Nevada built by American engineers to confine over ten-million gallons of water. The Howrah Bridge with its towers magnificently over the Hoogly is the third largest cantilever structure of its kind in the world.

The modern engineer is a veritable magician. He seems to defy all the laws of nature. Genius, scientific study, the mechanical ingenuity, all closely combine in modern engineering, the history of which reads like the fantastic romance of Dumas and Wells.

S. THILLAIIVANAN,
H. S. C., Sc. (Jr.)

Is Woman's Place The Home?

(Chandra is a typist. Leela, having passed the G. C. E. is learning music and needle-work at home. They meet in the office of the Womens' Society.)

Chandra: Hullo Leela, haven't seen you for ages. What are you doing? Don't you think it is better that you take up a job and be more useful to society. Look at me I am busy all day.

Leela: Do not preach to me. I don't believe in a woman running up and down. "Woman's Place is the Home!"

Chandra: What old fashioned ideas you have! Why should a woman be confined to the house? Is she fit only to be a household chattel?

Leela: Certainly not. A woman by her nature is fitted to be home-maker. You know we are tender hearted. Women are excellent nurses. It is the prime-duty of woman to run the home smoothly and rear her children. A mother is the queen of the house-hold.

Chandra: Oh! don't be shocked. You are far behind the times; the world is fast progressing. For example take the women of Soviet Russia: they claim equal rights with men.

Leela: One in a million is a Madame Curie or a Vijayalakshumi Pundit. Many look upon their careers as a stepping stone to marriage. What are the prospective jobs for women? Though our women have political rights, how many women members of parliament are there in our country? The Ceylon women have not entered the Public Service. Why should they worry their heads over nothing?

Chandra: All the same, women at any time must be prepared to take up a job in case her husband loses his job. On the other hand, a working wife increases her husband's income by her own salary. Thereby she can raise the standard of living of her family.

Leela: Oh! I know of so many cases of working mothers. Their children are neglected, their homes are slovenly. There is no feeling of unity among the members of the family, the children are entirely in the hands of "ayahs".

Chandra: Recently was held in Colombo the Golden Jubilee Celebrations of the International Alliance of Women. The problems of women all over the world are the same. The time has come for woman to play her part in the political, social and economic affairs of not only of her country but also of the world at large. The modern Eve is destined to play a dominant role in society.

Leela: I am thankful to you for enlightening me about women in the modern-world. I have only my veena and my needle-work to help me to pass the long tedious hours. I have hit upon a bright idea. I hope to convince my parents and get a small job for myself. Cheerio!

Chandra: Cheerio!

R. SUYAMBU,
Prep. S. S. C.

Chemistry and Physics in our Kitchen

Dear readers, are you surprised to hear this? Mr. Chemistry and Mr. Physics, so renowned in the world of science, do drop in our domestic world of the kitchen. As if by the waving of a magic wand they do add taste and flavour to our hot and delicious curries. They do come in handy to solve the trifling problems of many a perplexed house-wife. Oh! you might wonder how it could be. For example if we add tamarind to bitter-gourd it would be no more bitter and it will be very tasty to eat. If the dhal does not boil and takes too much time we have to add sodium bi-carbonate. The dhal boils quickly reducing the time. Thus it helps us to spare time. We are adding baking powder to our hoppers, "thosai" and cakes to make the dough soft and spongy. Suppose a glass of sugar breaks and therefore the sugar is mixed with glass pieces, what can we do now? Shall we throw it away? Some can do that but it is not possible for all. We cannot afford to loose money. So the mixture of sugar and glass pieces is taken in a vessel and water is added to dissolve the sugar in it, after all the sugar dissolves in it and is filtered off. We get the clear solution of sugar and then it is heated and kept as jelly or we can do further process to make it crystals and use it for various purposes. This is the case too when salt is mixed with sand. We can separate salt from sand in the form of solution and the solution is heated until the solution is saturated and then allowed to crystallise. We get former crystals of salt. For cleaning purposes we use tamarind. If we use ash or sand with tamarind the brightness will be retained for a long period. Why is it? This is the secret of Chemistry. We boil any substance in an earthenware vessel. It will take time to boil but on the other hand if the vessel is made up of metal such as brass or copper or aluminium it will boil quickly! Why is it? We know metals are good conductors of heat and electricity. They gain heat quickly and also lose it quickly.

Now we consider how much Physics helps us in our kitchen. Suppose two glass tumblers stick together; what shall we do? We try to separate it without breaking, but if we pull it off it will break. The easier method is to pour some cold water on to the glass above and place the glass into warm water. It will be easily separated. Here contraction and expansion takes place due to the cold and hot water. Suppose the lid of a Horlicks bottle is closed tightly and cannot be taken off we can very easily remove it by slightly warming the lid. Thus Physics facilitates all the difficult tasks. During the hot season, our town is very hot. At that time we like to drink cold water. So we keep water in an earthenware pot and the water is very cold. Do you know why it is that the earthenware pot and the water is very cold. Earthenware pots have fine pores through which water oozes out. When it reaches the surface of the pot, it contacts with the pressure outside and evaporates, thus cooling is produced by evaporation. This process is continued and the water is very cold. We know the earthenware vessels contain small pores. Therefore it is not wise for us to use kerosene oil or spirit when we are using this earthenware vessel. Because the flame with the impurities may go through the pores and it will reduce the taste of the food prepared. We are using Eau-de-Cologne for head-ache. We study in Physics that Eau-de-Cologne evaporates quickly. When we apply this on our forehead it evaporates and heat is given out from our body. When we lose heat we feel cold.

Many of our women, well-versed in kitchen-lore are aware of the scientific principles they apply in the culinary art. By many years of practice, by the method of trial-and-error, they discovered these methods. But the modern young house-wife endowed with a good education, knows the why and wherefore of things. Dear young readers of the fair-sex, do not have the wrong notion that the study of the various branches of knowledge by a would-be-home-maker, serves no purpose in life. Education perfects even the simple art of cooking a daily meal.

R. SUYAMBU,
Prep. S. S. C.

A Midnight Adventure

It was a dark night — dark as pitch. I was alone in my shop for the night. Suddenly I heard a scraping noise. Pit-a-pat! Pit-a-pat! I heard the sound of footsteps. I armed myself with my pistol and seized my torch. I crept under a desk. Peeping out, I was horrified to see figures of men entering the shop. These dark figures walked about flashing their torches. I guessed that they were searching for the cash box. I was in a panic. Oh! what would these men do to me! How am I to defend myself? In no time they found the cash box. Swiftly they broke open the lock. To their disappointment there was only a thin wad of notes. When they emptied the cash box, they heard a jingling noise of coins. A bag of coins dropped on the floor. Thinking it to be a fat bag of coins, they opened the bag. To their utter dismay there were only one cent coins in the bag.

Glancing around, their eyes fell upon the glittering Kurai sarees, Bangalore sarees, Vestys and Shawls. All flocked to the almyrah and pulled out the lovely clothes. All the while my heart was beating fast. I longed to seize the robbers; I yearned to shout and yell at them. But I checked myself.

Here was my chance. I came out from my hiding place. The men were busy pulling out the sarees. I tip toed to the telephone and muttered the words:

“Hullo. Here is an urgent case—Robbery, Rajasthan Textiles, 173, K. K. S. Road —Please come immediately.”

I do not know how softly I managed to say it. Nervously I crept back to my place. One of the men came near the desk under which I was hidden. He saw me and approached me. My whole body began to shiver. He pointed his knife towards me. I gave up myself for dead.

He muttered, “Keep quiet! or I will stab you,” “Where is the money?” He demanded. I said, “It is in the bank.”

He bound my mouth with a piece of cloth. Then he went near his friends and said to them “be quick”. While they were about to go, plucking up all my courage I shouted pointing my pistol towards them, “Stand still or I will shoot you.” They were somewhat aken a back. All of them pulled out their knives and pointed them towards me.

Summoning all my courage I cried, "Down with your knives or I will shoot you." Just then to my great relief I heard the screeching of the brakes.

The police van had stopped at my door. Swiftly the door was opened and men clad in kakki came inside the room. The burglars were hand-cuffed. Then the police wrote all the important facts in their note books. I was overjoyed to see the burglars being taken by the police.

It was an unforgettable day in my life. All showered on me praises for my pluck and courage. It was indeed a red letter day in my life.

R. TARACHAND,
Prep. S. S. C.

Forgiveness is the best revenge

The clock struck two when Kanthan a servant of the rich man Rajasingam finished his work. He was asked to cook the food a bit earlier because his master and wife wanted to go to a party. He was troubled in mind to see that it was two o'clock. He thought that the master would scold him. He did not know much about his master because he had begun to work under him only two months ago. But the master was a very good man. He did not scold Kanthan.

When they finished their food, they ordered Kanthan to hire a car. Kanthan did so. About four o'clock they left the house for the party. Only Kanthan was in the house. He went and sat in a chair. His mind began to work. He thought of many things. First he thought, "If I were the master of this house..." Then he thought, "If the master and his wife meet with an accident and die on the spot, to whom will the property go?" His mind was full of many thoughts. Suddenly his eyes stared at something. What was that? Oh! It was the lock on the door. He hurried towards it and removed the lock. He opened the door and went in. He saw many valuable things. Then he came out without anything in his hands. He again went and sat in the same chair. The time passed. The time was seven thirty when Kanthan got up from the chair. He was puzzled in mind to see that they had not come. At last he came to a decision.

At nine o'clock a car was going at a furious speed along the Main Street. The master and his wife were in the car. They did not know that the party would take such a long time to end. Otherwise, they would have taken Kanthan also with them rather than leaving him in the house. In the car they kept silent for a long time. At last the husband broke the silence. "Kanthan is a faithful servant, what do you say dear?" "I am not a person from heaven to measure people within two months" replied his wife. He said, "Do you deny what I said?" she replied, "Well I am not to deny the fact." By this time the car had come to their house. They got down and went in.

Everything was in a disorderly manner. The master called "Kanthan! Kanthan!" There was nobody in the house to answer him. Within a few minutes they discovered that Kanthan was not there. The wife ran towards the room. The room was already

opened. She uttered a cry of horror. "Opened!" The husband ran to the room. All the valuable things were gone!

The master went near the telephone to inform the man who recommended Kanthan as a good person. But the telephone bell rang. He spoke "Hullo! Hullo! Is it Mr. Rajasingam?" "Yes sir! who is speaking there?" asked Rajasingam. "I am Inspector Pulle. Will you kindly come to the station?" "Yes sir." He took the car and went to the police-station.

There Rajasingam was startled to see Kanthan with the valuable things. He looked at Kanthan's face. There was a sign of pleading in those eyes. The master began to speak. "Kanthan! Why did you come here?" He began, "Sir! ....." The inspector interrupted, "Mr. Rajasingam! He is a thief. I saw you with your wife going to the party. But later when the constables brought this man, I found your name in the valuable things, I knew that he had stolen them." "You have mistaken him inspector!" exclaimed the master. Inspector said, "What? There is no room for mistakes." "It is I who ordered him to take those things to my friend Mahendren" said the master.

The inspector did not know what to do. Kanthan was full of joy. Inspector said, "I am sorry Mr. Rajasingam. I think I have given you some trouble." Then he went into his room. The constables left the place one by one saying that they had some other duties. Kanthan fell on the ground before his master. He cried, "Master! Without knowing you I have done a great mistake. Forgive me master." He took him in his hands and comforted him. On that day Kanthan took a pledge that he would be faithful to his master for ever. When they reached the house the wife was able to know what had happened. Late in the night she asked him. "why did you forgive him?" He replied, "Dear! Forgiveness is the best Revenge."

Yes! he was right. His act of forgiveness tortured Kanthan very much. Kanthan turned over a new leaf. There never was a servant as devoted as Kanthan to his master.

K. SUNTHARALINGAM,
S. S. C.

Science in Everyday Life.

Today when we look round we can see what science has done to man. Those who lived some years ago would be surprised to see the changes that have taken place in every activity of man. When the steam engine was invented the first change took place in the way of travelling. Gradually man's scientific knowledge began to increase and many inventions have taken place.

Take the home. How many comforts does the house-wife have? He need not use the pestle and the motor for her domestic work. The electric huller mills the paddy. The rice is ground into flour. Everything that is required as powder can be obtained by using machines. Her eyes need not tear in the smoke of the kitchen. She uses the

225
420

electric stove. She does not prepare the fire with fire-wood. She need not soil her hands by filling lamps with oil. She switches on the electric lights whenever she wants light. She need not fear that eatables will rot if they are not used then and there. They can be preserved in the refrigerator. She need not waste time in drawing water to bathe her children or wash their clothes. The electric motor or the petrol driven pump fills the water tub whenever she needs. She need not depend on the dhoby. There is the washing machine to wash the clothes. She uses the electric iron to iron the clothes.

Man travelled on foot or vehicles drawn by animals or rode on them. What modes of travel have we today? We can travel very fast over land, water and through the air. We have the motor car, the electric train, the electric tram car, and the trolley bus. Travelling has become fast, cheap and safe. Our ancestors took months or even years to go East or West by sailing vessels. They were never sure of reaching their journey's end. They were at the mercy of the elements. Today science has changed our way of life at home, our modes of travel and our way of getting our needs.

If we take the life of the farmer his life has become very easy, he need not depend on labourers to do the ploughing, sowing, watering, or harvesting of his fields. He need not have cattle to give him manure for his fields. He buys cheap fertilisers which are produced by large machines. The tractor does the ploughing, and the harvesting of the crop and bagging of the grain are all done by machines.

If we pay a visit to an industrial district we can find that what was once made by hand is all done by machinery. If it had not been for scientific inventions we would find life very dull and miserable.

How many kinds of entertainment do we have today? The only form of entertainment our forefathers had was attending a village drama or some group singing or dancing. Today we have the talkie. We see stories, plays and life not only in our country but also in other countries in pictures. If we want to listen to good music we can turn on the radio. If we want to see games or even a play staged in a distant town, the television set helps us. These are some of the numerous benefits that science has given to humanity.

K. JEGANMOHAN,
Prep. S. S. C.

Some places of interest in Ceylon

Ceylon is a pear-shaped island; it is called the "Pearl of the Orient". Tourists never fail to visit the fair isle of Lanka. Ceylon is called the Tourist's Paradise. Nature has provided Ceylon with scenic beauty.

Ceylon has two harbours—the artificial harbour of Colombo and the natural harbour of Trincomalee.

Colombo, the capital of Ceylon, is a magnificent city of broad highways and palatial buildings. Colombo with a modern harbour, numerous parks, and a fine race-course is the "Clapham Junction of the East."

Peradeniya is a hilly country, rich in lofty trees, blossoms of divers colours and delicious fruits. The chief place of interest is the Royal Botanical Gardens. Not only people all over the island but also tourists visit the Royal Botanical Gardens.

The ruined cities of Ceylon are an attraction to tourists. They proclaim the glories of the past. Anuradhapura, the ancient capital is famous for its ruined dagobas and vihares. Some two miles to the south is Tissawewa, the largest of the tanks of Anuradhapura. The Bo-tree which is supposed to be the oldest tree in the world can be seen in this ancient capital. Anuradhapura is the Holy city of the Buddhists.

The best example of an old rock-fortress in Ceylon is Sigriya. It is on this rock that the figure of the sleeping lion is carved. Hence it got its name "Sigriya".

Mihintale became famous because Mahinda preached his gospel on the Mihintale Rock. In Polannaruwa as well as in Anuradhapura are many "pokunas" or ponds. The most beautiful is the Lotus Bath, built by Parakrama Bahu the Great. Kandy, the ancient hill-capital, is the haunt of tourists. There is found the Dalada Maligawa or the temple of the tooth-relic. One of the picturesque sights is the scene of the Kandy Lake. Most colourful of the festivals is the Esala Perehera, held in the month of August.

The arid region in North Ceylon is the "Land of the Palmyra Palms". Lovely onion and tobacco gardens dot the countryside. The Jaffna farmer is the industrious "Scotsman of the North." The Keerimalai Springs have miraculous powers of curing diseases. It is a health resort. Many a visitor never fails to see the cement factory at Kankasanturai.

Ceylon has many places of interest. Indeed Ceylon is a tropical paradise, a holiday-maker's dream.

PUVANENDRAN,
J. S. C.

The World Industrial Fair

September 29th 1955 was a memorable day to many a student of Home-Science throughout the Jaffna Peninsula. The world Industrial Fair was declared open at Vembadi Girls' College by Mr. T. D. Jayasuriya, Director of Education. It was a colourful pageant of nations. Twentyeight schools participated in the Exhibition. Each school represented a country. Mammoth crowds flocked to see the fair for three consecutive days.

I am proud to record that our school participated in this pageant of the world. We represented Malaya. Clad in the colourful "Kabayas" and Jackets, six of our Home-Science students smilingly played their part in the Guard-of-Honour at the Opening Ceremony of the World Industrial Fair.

Many a visitor lingered at our Malayan Stall. The entrance to the stall was an imposing sight. The strange odour of the Durian Fruit the strong scent of the tiger balm and smell of camphor pervaded the air. One was fascinated by the sight of a variety

of plastic hand-bags, toys, hats, bead and rubber sandals, lovely crochet-works, cigarette cases, umbrellas, wall decorations, rattan table centres and drinking vessels made of bamboo. To one of our students, the maker of drinking-vessels of bamboo, was awarded a certificate of merit for his good craftsmanship. The ceremonial dress of the Malayan gentleman consists of the velvet cap for the head, the long coat of black silk and a pair of long of the same material over which they wear a silver worked sarong tied round the waist with a silk belt and the velvet silver worked sandals for their feet. The Malayan lady wears the "Kabaya" (the sarong as we call it) and the jacket and a shawl over the head.

To the wonder and delight of many a visitor were offered "Mee" and "Meehoon", the delicious preparations, in two separate dishes.

It seemed as if time flew on wings. For ever a long stream of school children filtered into our Malayan Stall, while others stood waiting for their turn in never ending queues. At the Exhibition with heavy hearts we closed down our stall, for the grand fair was over.

G. JEYAMANY,
J. S. C.

How I spent my holidays.

It was a Wednesday, it was the last day of the term. When school was over with a sigh of relief, I threw my books on the study-table. How glad I was! The holidays had come. To my great delight my uncle in Colombo had invited me to his house for the holidays.

One morning at about 6 o'clock we reached the Jaffna station by car. We waited for the train for a short time. The train came to the platform with a loud noise. Then we got into the train and I took a comfortable seat by the side of the window. After five minutes the guard whistled and the train steamed out of the Jaffna station.

On the way I saw many fields and many vegetable gardens. Many farmers were working in their gardens and in their fields. After a few hours the train passed Elephant-Pass and reached Vavuniya. I noticed that our train was going through thick forests.

Everywhere I found thick bushes and big trees. I found monkeys jumping from branch to branch and from tree to tree. These sights were seen until we reached Anuradhapura. After a few minutes halt there our train passed Kurunegalla and in a short time we arrived at Polgahawela. From there the train ran as an express up to Fort Station. We drove to our uncle's house where we stayed with him for some days.

On the second day my uncle promised me that he would show me the places of interest within the Colombo city. First we visited the Dehiwela zoo and the museum. In the zoo first we went to the birds section and saw many different kinds of birds. Then we went to the other side where animals were kept. In a cage there was a monkey gibbering and jumping up and down. Snakes were gliding up and down and some were hissing too. We were delighted to see the kangaroo with the young one peeping out of his

pouch. The leopard glared at us from his cage. The lion majestically paced up and down the cage. The giraffe craned his long neck as if welcoming us. After a joyful evening, we reluctantly returned home.

An important place in Colombo is the Galle-face Green. I like the Colombo-Port. It is now a modern harbour. One fine morning we went to the sea-shore and took a sea-bath.

We also visited the Daily News, the Times of Ceylon and the new Secretariat Buildings. I was surprised to see these buildings. One day we went to the House of Representatives and watched the proceedings there. The next day I went to the Senate House. It was decorated with multicoloured lights. That evening we went to the Colombo Regal Theatre and saw a picture and then we returned to our uncle's house.

We stayed in our uncle's house for twelve days and then returned home happily. It was a joyful holiday. I shall never forget the wonderful sights I saw in the city.

M. HATOON,
J. S. C.

My favourite hobby

My favourite hobby is gardening. It is an interesting hobby. It is a pleasure to see flowers of divers colours. If everyone can do gardening they can easily enjoy themselves seeing the beauty of flowers. That is why in all places in every country, a garden adorns the front yard of a little hut or a big mansion. They make a picturesque sight. People as well as birds and bees love flowers. We can do gardening for gardening is the purest of human pleasures.

I like very much to do gardening in my house. After school hours when I am free, I plant flower plants. I water them regularly in the evening. In the front-yard of my house, most of the flowers toss their heads. When the wind blows hard the flowers and leaves move to and fro, I am very glad to see my garden full of flowers.

When the sun rises, the sun-flower and other flowers also bloom. In the morning the bees set on the tip of the flowers and suck the sweet honey. Then the bees fly away buzzing. One cannot sit for a long time on the flowers. It flies away to another flower. In the morning the flowers present the sweet honey to the bees. In the evening the sun flowers droops because the sun sinks in the west.

There are many kinds of flowers in my garden and also various kinds of grass grow along the boundary of the garden.

In the back-yard different kinds of vegetables are planted. They give enough vegetables for our daily use.

These gardens decorate my house. My garden gives me great delight. Gardening is my favourite hobby which I consider the best of all hobbies.

S. THILAGAWATHY,
J. S. C.

An Autobiography of our School Clock

I lived in the Black Forest of France. I was a lofty and shady tree. Travellers sought shelter under me. One day some wood-cutters cut me down and sent me to Switzerland. Some clock makers bought me and made me into a clock. They pierced me on all sides and decorated me well. I was very happy when I was fully transformed.

I was packed and sent to Colombo. I was taken along with other parcels to the jetty. The next day a merchant took me to his shop. I stayed there for two days bearing the dreadful heat. But I forgot my sad plight when I was admired by many customers. On the third day a gentleman bought me for a hundred rupees and took me to the Ramakrishna Mission Vaidyeshwara Vidyalaya. The students of the school flocked to see me. I was placed on the wall of the College office. I felt proud as I went on chiming. Some gazed at my polished frame. Some liked my dial and some praised my musical chimes. The college clerk gives me energy once a week.

Far reaching changes have taken place in this school in my time. These changes culminated in the celebration of the Festival of Arts and the building of the magnificent school hall.

I am now grown old and I am unable to do my work well. I am cursed by many people for my irregular habits. I find it difficult to move fast. The teachers remark that I am slow. Some students who hate certain lessons want me to move fast. There are some girls who like to chat with their friends. They hate me for moving fast.

My life is unhappy. I like my school so much that I do not like to part from it. But I fear that a new and a better rival will take my place soon.

M. S. SAKETHA,
J. S. C.

Visit of the High Commissioner for India

It was a happy day for us when the High Commissioner for India Mr. B. N. Chakravarty and Mrs. Chakravarty visited our college. The hall was decorated with flowers. Two brass oil-lamps were lighted at the entrance. The Cubs and Scouts formed the guard-of-honour in front of the hall.

Mr. and Mrs. Chakravarty arrived at 9-30 a. m. They were received by the Principal. The Cubs and Scouts gave a grand howl to welcome the visitors. The teachers were introduced to him by the Principal. Then the Commissioner and his wife were conducted to the platform. Some girl students sang a welcome song. The Principal in a short speech introduced the visitors. He spoke of the ties between India and Ceylon. Mr. B. N. Chakravarty in his reply spoke of the noble work done by the Ramakrishna Mission. He wished that our school should do well in the future. The College song was sung at the end of the meeting.

Then Mr. and Mrs. Chakravarthy went round with the Principal to see the classes at work. He was pleased with the work done in the school. They left our school at about 11 a. m. to continue their visit to other important places in Jaffna.

A. ANANDACUMARASWAMY,
Form II

How I learn to ride a bicycle

When I was twelve years old, I liked to ride a bicycle. One day I saw a boy learning to ride a bicycle. He appeared to be as tall as myself. I went there and watched him riding for some time.

I went home, and begged my mother to buy a bicycle for me. But she advised me, "You are a small boy, you can't ride a bicycle, and it is also dangerous." I was very sad and I began to weep. My father came there and asked me, "Why are you crying?" I answered, "Nothing". Then he went to mother and asked her, "Why is the boy crying?" On the next day my father asked me, "What do you want?". "Father, I wish to learn to ride a bicycle". I begged him. He gave some money.

I went to a bicycle shop and hired a good bicycle. I got up on it, and rode along the lane. After riding some distance I fell on the ground with the cycle over me. My friends laughed at me. I asked my friends to teach me how to ride the bicycle. They helped me, by running behind me holding the seat. I went round and round the meadow. After learning for one hour I returned the bicycle to the shop keeper.

The next day I learned to ride a bicycle with the help of my brother. Now I can ride a cycle without the help of others. One day I went home on the bicycle. My father wondered when he saw me riding the bicycle without any difficulty.

A. V. KATHIREVELU,
Form II.

Parrots

Parrots are beautiful birds. They eat fruits and nuts. We catch them and rear them. We like them very much. They are beautiful to look at in their many colours. They have bent beaks which help them to crack nuts. It will be pleasing to look at them when they eat fruits.

They are clever and useful birds. They can also talk, when taught by the people. They can easily learn the words, "Akka" and Amma". No other birds are as clever as the parrots. So we call them intelligent birds.

They are useful birds too. They help us by telling the coming of strangers to our houses. They are as helpful as dogs. No thief can enter our houses. They bark as soon as they see strangers.

We are doing something unjust to these birds. We do not feel how we would be if we are put in prison. We catch the poor birds and put them in cages. We feel happy when we see them inside their prisons. We must not put them in cages. We must love them. We must set them free. They also love freedom like us. Therefore we should not cage these birds to satisfy our pleasure.

M. S. BASHEERA
Form II.

The happiest day in the year.

It was the Deepavali day. To me it was a joyful day. Do you know why? It coincided with my birthday. I rose early in the morning. My mother said to me, "Loga, dear, you are an year older now. Hurry up and take your bath." I was so happy that I danced for joy. I finished my bath quickly and I put on my new clothes. I wore a lovely pink frock with red dots. Round my waist I wore a broad pink sash. That evening my friends visited me. They gave me lovely presents. It was a grand birthday party. Mother gave us sweet-meats, cakes and cool drinks. Then we played in the garden. The day ended with a visit to the cinema. It was the picture "Mangayar Thilagam." There was singing and dancing. When we returned home we were feeling sleepy. On going to bed I thought, "What a joyful Deepavali day! If only all days were happy as my birth day on Deepavali day!"

S. LOGANAYAKI,
Form I.

A Motor Car Accident

One day I was going to school with my friend Padmaja. A car passed us near the Navalar Press. My friend and I were afraid. The car went along the Navalar Road. A bus came along the K. K. S. Road and hit the car. The driver of the car was seriously injured. The front part of the car was broken. The bus was slightly damaged. A man went on a bicycle to the police station. He brought the policeman in a van. The policeman wrote something in a note-book. They also measured the road where the accident took place. The driver was taken to the hospital in the car. Then I went to school. I told about the accident to my class students.

S. SIVAGNANA DEVI,
Form I.

Reception to Srimath Swami Siddhatmanandaji

A reception was accorded to Srimath Swami Siddhatmanandaji one of the former vice-presidents of the Ramakrishna Mission, Ceylon Branch, during his visit to Jaffna on the 16th of June 1955. A distinguished gathering which included the Government Agent and the Mayor of Jaffna was present.

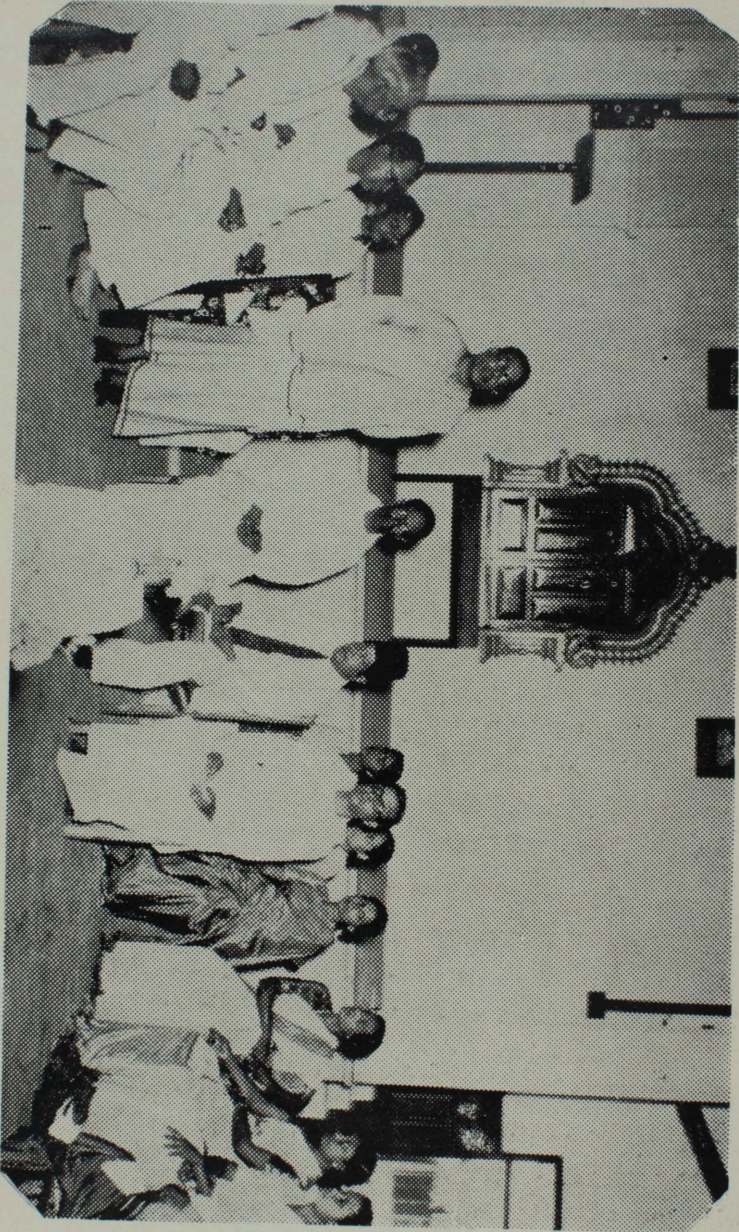
The principal, Mr. S. Ambikaipakan, in welcoming the Swami spoke of the good work done by him when he was in Ceylon. The extensive plot of land in front of the Colombo Ashram was acquired during his period. It was during his time that the extension for the Vidyalaya was started and he was present at the opening of the science block by Sri Avinashilingam Chettiar.

The Swami in his reply said that he had come to Ceylon at the invitation of the Vice-President Srimath Swami Prematmanandaji who had invited him to see among other things the Ramakrishna Math at Kataragama and the New Hall at Vaidyeshwara Vidyalaya. He was pleased to see the progress made by the Vaidyeshwara Vidyalaya and congratulated those who had helped in putting up the new buildings. He was also delighted to observe the progress made by Ceylon after Independence. The country had come to occupy a prominent place in the international sphere. Her progress in Agriculture and Health was also noteworthy.

Duty of any kind is not to be slighted. A man must not be judged by the nature of his duties, but by the manner in which he does them. A shoe-maker who can turn out a strong, nice pair of shoes in the shortest possible time is a better man according to his profession and his work, than a professor who talks nonsense every day of his life. Every duty is holy, and devotion to duty is the highest form of the worship of God.
—Vivekananda.

RECEPTION TO SRIMATH SWAMI SIDDHATMANANDAJI

Courtesy : 'Thinakaran'

DOOR PANEL

DURGA

SARASWATI

LAKSHMI

திருப்பெருந்திரு. குன்றக்குடி அடிகளார் சொற்பொழிவு

[5-10-55 புதன்கிழமை காலை 10 மணியளவில் வைத்தீசுவரக்கல்லூரிக்கு எழுந்தருளிய திருப்பெருந்திரு. தெய்வசிகாமணி அருணாசல தேசிக பரமாசாரிய சுவாமிகள் கல்லூரி ஆசிரியர்கட்கும் மாணவர்கட்கும் ஆற்றிய சொற்பொழிவின் சுருக்கம்.]

கல்லூரி அதிபர் அவர்களே! ஆசிரியப் பெருமக்களே! மாணவ மாணவிகளே!

சைவத் திருமடங்களைச் சிவராஜதானிகள் என்று உங்கள் அதிபர் அவர்கள் பாராட்டினார்கள். அவ்வாறே ஈழத் தமிழ்நாடும் சிவராஜதானியாக விளங்குவதுகண்டு பெருமைப்படுகின்றேன். உலகில் உள்ளோர் எல்லோரும் நடமாடுஞ் சைவர்களாக மாறிவிட்டால் அன்புநெறியான இன்ப அருள்நெறி பரவுதற்கு வழியுண்டு. பள்ளிகளிலே பயிற்சியும் பட்டங்களும் கொடுக்கப்படுகின்றன; பயிற்சியும் பட்டங்களும் பெற்றவர்களுக்கு வாழ்க்கை வழியை வகுத்து வேலை கொடுக்க முடியாத நிலையை நாட்டிற்காண்கின்றோம். அரசியலில் அருளியல் சேருமானால் நாட்டின் எதிர்காலம் மகிழ்ச்சியைக் கொடுக்கும். பள்ளிகள் பயிற்சிக்கூடங்களாக இருப்பதோடு பண்பின் கலைக்கூடங்களாக விளங்கவேண்டும். பள்ளிகளிலிருந்து வெளிவரும் செல்வர்களும் செல்விகளும் நாட்டிலே பண்பாட்டில் மேம்பட்டவர்களாக விளங்கவேண்டும். பள்ளிகள்தோறும் தமிழ்நெறிக் கழகங்கள் தோன்றவேண்டும். திருவள்ளுவர் வாழ்ந்த நூற்றாண்டையும், கம்பன் வாழ்ந்த நூற்றாண்டையும் ஆராய்ந்தால் கோயில்கள் கலைக்கழகங்களாக விளங்கியமையை நாமறியலாம்.

கல்வி புத்தகப் பயிற்சியுடன் மாத்திரம் நிற்குமானால் அதை உண்மைக் கல்வி என்று ஒருபோதுஞ் சொல்லமுடியாது. வள்ளுவன் புலமையும், மாணிக்கவாசகர் போற்றிய திருநெறியும் பள்ளி மாணவர் மனதிலே ஊறும்படி கல்விப்பகுதி அதிகாரிகள் ஒழுங்குசெய்யவேண்டும். உலகத்திலே கண்ட அநுபவங்களைத் தமிழ் இலக்கியத்திலே அமைத்துப் போற்ற வேண்டிய தமிழர் சமுதாயம், சொந்த இலக்கியங்களையே சிதறும்படி விட்டுவிட்டது. திருவள்ளுவர் கண்ட அறம், பொருள், இன்பம், வீடு ஆகிய நான்கையும் நம்போக்கிற்கு நாமே கொண்டுவரவேண்டும். பண்பட்ட செல்வர்களாக செல்விகளாக மாணவர் திகழவேண்டுமானால் வாழ்வு நெறியான சைவநெறியை ஒட்டி—வள்ளுவர், இளங்கோ, மாணிக்கவாசகரை ஒட்டி வாழ முயலுங்கள். அப்பெருமக்களின் நெறி உங்களையொட்டி வரவேண்டுமென்று நினைக்காதீர்கள்.

எண்ணத்தினாலும் சிந்தனையாலும் மக்கள் வாழ்வை வகுத்துத்தந்த நெறி வள்ளுவன் தந்த குறள்நெறி. தமிழகங்கண்ட தண்டமிழ்ப் புலவர்களில் வள்ளுவரை நாம் வாழ்த்தி வணங்குகின்றமைக்குக் காரணம் அவரளித்த குறளின் மதிப்பே. மக்கள் இலக்கியத்தை எழுதிய பெருமை வள்ளுவனுக்கே உரியது. அக்குறள் காட்டும் நெறியைப் பள்ளியில் ஏட்டுப் படிப்பில் மாத்திரம் வைத்துவிடாமல் வாழ்க்கையின் வழிகாட்டியாய் வைத்து, வாழ்க்கைப் பயிற்சி பெறவேண்டும். ஒவ்வொரு குறளாக வாழ்ந்து பயிலவேண்டும். ஒரு குறளை ஒரு குறிப்பிட்ட காலத்திற்கு வாழ்க்கைக் குறிக்கோளாக எடுத்து வாழவேண்டும். மனப்பயிற்சி முறை நாட்டிலே—குறிப்பாகக் கல்லூரிகளிலே கையாளப்படவேண்டும். பள்ளியிற் பயிலும் மாணவர்கள் கோபம் வரும்போது வள்ளுவன் தந்த பயிற்சி முறையிலே காரியங்களைச் சாதித்துக் கொள்ளலாம். ஆசிரியர் ஒரு மாணவனுடைய உணவுப் பாத்திரத்தை மறைத்து வைத்துவிட்டு மற்ற மாணவர்கள் சாப்பிடும்போது உணவுப் பாத்திரத்தைப் பறிகொடுத்த மாணவனுக்கும் தங்கள் உணவைப் பங்கிட்டுக் கொடுக்கிறார்களா? என்று பார்த்தல் வேண்டும். இது,

“விருந்து புறத்ததாத் தானுண்டல் சாவா

மருந்தெனினும் வேண்டற்பாற் றன்று” என்ற குறளை விளக்கும் ஒருவித மனப்பயிற்சி முறையே. இதேபோலக் கல்லூரிகளிலே எல்லாவிதமான பயிற்சி முறைகளையும் செயலிலே ஆற்றவேண்டும்.

பண்பாடு, நாகரிகம் என்பவைகள்தான் ஒரு நாட்டின் செல்வங்கள். அச்செல்வங்களைக்கொண்ட மக்கள் வாழும் நாட்டிலே அமைதி, சாந்தம் முதலியவைகள் உச்ச நிலையை அடையும். அந்த நாடு எத்தகைய பேரரசையும் வெற்றி காணும் என்பதில் ஐயமில்லை. ஆகையால் நாம் திருக்குறளைப் போன்ற நல்ல நூல்களைப் படிக்கவேண்டும். நாம் நல்ல நூல்களைப் படித்தால் நல்லவழியில் ஒழுகுவோம்; தீய நூல்களைக் கற்றுத் தீய வழியிற் சென்று நம்மறிவை நாம் கெடுத்துக்கொள்ளலாமா? உதவாக்கரை நூல்களைக் கையாலே தொடாமலிருக்கவேண்டும் எனக் கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன். இங்கு கல்வி பயிலும் மாணவர்கள் எதிர்காலத்தில் நாட்டைக் காக்குந் தொண்டர்களாக—சமயத்தின் பாதுகாவலர்களாக வரவேண்டுமென்று இறைவனை இறைஞ்சி விடைபெற ஆசைப்படுகின்றேன்.

கல்வித்துறையிற் கலை

[14-2-55 திங்கள் பி. ப. 4-15 மணிக்கு வண்ணை. வைத்தீசுவர வித்தியாலயத் தமிழ் மன்றத்தார் டி. கே. எஸ். சகோதரர்களுக்கு அளித்த வரவேற்பின்போது. திரு. டி. கே. சண்முகம் ஆற்றிய சொற்பொழிவின் சுருக்கம்.]

இளமையிற் கல்வியைக் கல்லூரியிலே நான் பெறவில்லை. அச்சந்தர்ப்பம் எனக்குக் கிடைக்கவில்லை. ஆனால் கல்லூரிகளிலே—கல்லூரி மாணவர் முன்னிலையிலே பேசுஞ் சந்தர்ப்பங்கள் கிடைத்து வருகின்றன. கலையின் மூலமே அச்சந்தர்ப்பங்களைப் பெற்று வருகின்றேன். நாடகக் கலை, மேடைகளில் நின்று சொற்பொழிவாற்றும் தன்மையை எனக்குத் தந்திருக்கின்றது.

அறிவு வளர்ச்சியைக் கலையின் மூலமும் பெறலாம்; கல்லூரிகளின் மூலமும் பெறலாம். கல்லூரிப் படிப்பு வேலை தேடுவதற்கல்ல; அறிவைப் பெறுவதற்கே. நீங்கள் கல்லூரியிலே படிப்பதன் நோக்கம் அறிவு வளர்ச்சியாகவே அமையவேண்டும். உள்ளத்திலே நல்லறிவை வளர்க்க வேண்டுமானால் கலைகளையறிதல் வேண்டும். சமுதாயத்திலே பலதிறப் பட்ட மனிதர் வாழ்கின்றார்கள்; நல்லவர்போல நடித்து நாசம் செய்ப வருமுண்டு. நல்ல மனிதர்களை அவர்கள் முகபாவங் கொண்டு அறியப் பயிலவேண்டும். அகத்தின் அழகு முகத்திலே தெரியும்.

கலை இரசிகர்கள் மூலம் உலக மக்களின் அநுபவத்தையறியலாம். கல்லூரிகளில் நாடகக் கலையை வளர்ப்பதனால் பல அநுபவங்களைப் பெறலாம். கல்வியோடு கலைகளையும் பயிலவேண்டும். நாடகக் கலையைப் பயின்றமையாலேயே எங்களை நீங்கள் வரவேற்கிறீர்கள். தாய்த் தமிழ் கத்திலே மாணவர் தம் சிந்தனையைச் சிதறடித்துக்கொண்டு வருகிறார்கள். கட்சி பேதங்களும் மற்றும் பல நவீன இயக்கங்களும் மாணவர் மனதைக் குழப்புகின்றன. மாணவ வாழ்க்கைக்குப் பண்பாடும் அடக்கமும் மிகமிக இன்றியமையாதன.

நாடக ஆசிரியரிடம் நான் அடக்க ஒடுக்கமாய்ப் படித்த முறை இன்றும் என் ஞாபகத்தில் உண்டு. ஆனால் இப்போதுள்ள ஆசிரியர்களின் நிலையைப் பற்றிப் பேசத் தேவையில்லை. கல்லூரியிலே நாம் அடக்க ஒடுக்கமாகப் பயிலும் நூலறிவு, மனதிலே உள்ள தீயவற்றை அகற்றி நேர்மையானவற்றைப் பெற உதவுகின்றது.

“உரத்தின் வளம்பெருக்கி யுள்ளிய தீமைப்
புரத்தின் வளமுருக்கிப் பொல்லா—மரத்தின்
கனக்கோட்டந் தீர்க்குநா லஃதேபோன் மாந்தர்
மனக்கோட்டந் தீர்க்குநான் மாண்பு” என்னும்
செய்யுள்மூலம் பவணந்தியாசிரியர் இவ்வுண்மையை ந ம க் கு ப் போதிக்
கின்றார்.

மாணவ சமுதாயம் கலைகளின் மூலமே உண்மை அறிவைப்பெற்று
முன்னேறலாம். சமுதாயச் சீர்திருத்தங்களைக் கலைகளின்மூலமே உண்
டாக்கவேண்டும் என வேண்டுகின்றேன்.

பெரியாரான இராமகிருஷ்ணரிடம் நான் நாடோறும் போய்க் கொண்டிருந்தேன்.
நாளடைவில் அத்யாத்மபோதம் என்பது பிறருக்குக் கொடுக்கக்கூடிய பொருள் என்
பதையும் நான் தெளிவாகக் கண்டேன். கைபட்டால் போதும், கடைக் கண் பார்
வையே போதும், ஒருவனுடைய வாழ்க்கை முழுவதையுமே மாற்றிவிடக்கூடும். புத்தர்
பிரான், ஏசுநாதர், முகம்மது முதலியவர்களும் பழைய காலத்துப் பலவேருள் விண்சுட
ரனைய மகான்களெல்லோரும் எழுந்து நின்று ஒரு மனிதனைப் பார்த்து “நீ பரிபூரண
னாகக் கடவாய்” என்று கூறியவளவிலே அவன் பூரணத்தன்மையடைந்தான் என்பதை
நான் படித்திருந்தேன். இப்போது அது உண்மை என்பதைக் கண்டேன்.

— சுவாமி விவேகானந்தர்.

“சாற்றடிக்கும்பொழுது விளக்கின் ஒளிப்பிழம்பு அசைகின்றது. சிலவேளை
களில் அது அணைந்தும் போய்விடக்கூடும். யோகி ஒருவனுடைய உள்ளம் தீபத்தின்
அசையாத ஒளிப்பிழம்பு போன்று இருக்கவேண்டும். காமம், காசு, ஆசை என்னும்
காற்று வீசாது இருக்கின்றபொழுது மனத்தகத்துள்ள ஞான ஒளி அசையாதிருக்கின்றது.
அத்தகைய நிலையைச் சாதகன் ஒருவன் பெற்றுவிட்டால் அவன் யோகத்திலே நிலைபெற்ற
வன் ஆகின்றான். யோகத்துக்கு விக்கினத்தை உண்பெண்ணுவது யாது? ஆசை
ஒன்றே யோகத்துக்குப் பேர் இடைஞ்சலாய் வந்தமைகிறது.”

— ராமகிருஷ்ணர்.

பேராசிரியர், துரைசாமி சாஸ்திரி அவர்களின் கீதை விரிவுரைகள்

“கீதையென்பது பகவான் உள்ளத்திலுள்ள பூரண கொள்கை விளக்கமாகும். ஆகவே கீதை வேறு கிருஷ்ண பகவான் வேறல்ல. அது சகல மதங்களுக்கும் பொதுவான தத்துவங்களையுடைய மகத்துவம் பெற்றிருப்பது நம்மெல்லோருக்கும் பெருமையைத் தருவதாகும்.”

இவ்வாறு பேராசிரியர், எஸ். ஆர். துரைசாமி சாஸ்திரிகள் வண்ணை வைத்தீஸ்வர வித்தியாலயக் கலாமண்டபத்தில் “பகவத்கீதை” பற்றிய விரிவுரையின் போது குறிப்பிட்டார்.

யாழ்ப்பாணம் டிஸ்திரிக் கோர்ட் நீதிபதி திரு. பி. ஸ்ரீ ஸ்கந்தராஜா இவ்வைபவத்திற்குத் தலைமை வகித்துப் பேசுகையில் மனச்சாட்சிப்படி கடமையைச் செய்பவர்களுக்கு மோட்சம் கிடைக்குமென்பது கீதையின் உபதேசமென்றும் ஆசிரியர்கள் சட்டவாதிகள் முதலானோரும் சுயநலத்தையோ பணத்தையோ பெரிதெனக் கருதாமற் கடமையை உணர்ந்து சேவை செய்தால் மோட்ச பதவியைப் பெறுவார்களென்றும் குறிப்பிட்டார்.

வைத்தீஸ்வர வித்தியாலய அதிபர் திரு. எஸ். அம்பிகைபாகன் வரவேற்புரை நிகழ்த்தினார். “இந்துசமய சாதனங்களையறியச் சமஸ்கிருதம் படிப்பதவசியம். அம்மொழியைப் படிக்காதோர் படித்தோர் வாயிலாகக் கேட்டறியத் தவறக்கூடாது. அத்தகைய வாய்ப்பு ஸ்ரீ துரைசாமி சாஸ்திரிகளின் விரிவுரைகளைக் கேட்பதன் மூலம் கிடைத்திருக்கிறது”, என்று அவர் தெரிவித்தார்.

பேராசிரியர் துரைசாமி சாஸ்திரிகள் ஸ்ரீமத் பகவத் கீதையைப் பற்றிய தமது 4 நாள் விரிவுரையின் முகவுரையை முதலில் நிகழ்த்தினார். அதன் உட்பிரிவுகளான கர்மயோகம், பக்தியோகம், ஞானயோகம் ஆகிய மூன்றையும் பற்றி ஏனைய மூன்று தினங்களிலும் பேசப்படுமென அவர் கூறினார்.

ஸ்ரீ சாஸ்திரிகள் தமது பிரசங்கத்தில் தெரிவித்ததாவது :—

எல்லா மதத்தவராலும் ஒரே முகமாகப் போற்றப்படும் பகவத் கீதையைக் காந்தியடிகள் கைக்கொண்டொழுகியது உலகம் முழுவதற்குமே பெருமையளித்தது. அவ்வழியில் நிற்கும் நேருவும் இன்று அயல் நாடுகளின் பாராட்டுதல்களைப் பெற்று வருகிறார்.

யோகம் என்பது என்ன?

ஆச்சாரிய பரம்பரை, குரு பரம்பரை ஆகிய இரண்டும் வெவ்வேறுனவையாக இருந்தாலும் பகவான் ஆச்சாரியராகவும் குருவாகவும்

விளங்கியிருக்கிறார். அவர் உபதேசித்த கீதையின் 18 அத்தியாயங்களும் 18 யோகநிலைகளைக் கூறுகின்றன. கடைசி யோகத்தில், சன்மார்க்கம் போதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. யோகம் என்பது என்ன? அது இறைவனுடன் சேர்வதற்கான வழியைக் காட்டுவது.

அர்ச்சுனன் யுத்தசன்னத்தனாகப் போர்முனைக்குச் சென்றாலும் களத்திலே கண்ட காட்சி அவனைக் கதிகலங்கச் செய்துவிட்டது. அங்கே தன் குரு ஆசாரி முதலானோரையே எதிரி படையிற் காண்கிறான். அவர்கள் அழிய நேரிட்டாலோ என்ற கவலை அவனை வாட்டுகிறது. உடல் சோர்ந்து தலை சுற்றுகிறது. சாரதியாக வந்த கிருஷ்ண பரமாத்மாவை அணுகி “சுவாமி என் குலத்தவரை அழித்து அதன் மூலம் நான் அடையும் பெருமைதானென்ன? எனக்கு இந்த யுத்தமோ அதனால் வரும் ஜெயமோ வேண்டியதில்லை” என்று முறையிடுகிறான்.

அர்ச்சுனன் போர்க்களத்துக்கு எப்போது வந்து சேர்ந்தானோ அப் பொழுதே மேற்கண்டவை போன்ற எண்ணங்களுக்கு அவன் மனத்திலிட மில்லை. அது மட்டுமல்ல, துரியோதனனாதியோர் யார் எத்தகையவர்கள் என்பதும் கவனிக்கத்தக்கது. வீட்டுக்குத் தீ வைத்துப் பிறரைக் கொல்ல நினைப்பவனுக்கு என்ன தண்டனை? கொலைத் தண்டனைதான் உகந்தது. விஷமிட்டவனுக்கும் அத்தண்டனைதான். இவைபோல் ஆறு குற்றங்களைச் செய்த அந்தக் குற்றவாளிகளைக் கொல்வதில் எவ்வித தவறுமே கிடையாது. இருந்தும் அருச்சுனன் மனந்தடுமாறிலான்.

“பசுவானே அவர்களைக் கொல்வது தர்மமாக எனக்குப்படவில்லை. அதுமட்டுமன்றித் தெரிந்த தர்மசாஸ்திரங்களையும் இச்சமயத்தில் மறந்து விட்டேன். ஞானமூர்த்தியாகிய நீ காருண்யம் கொண்டு அவற்றை உபதேசித்தருள வேண்டும்” என விண்ணப்பித்தான்.

மூவித யோகங்கள்

கிருஷ்ண பரமாத்மா அர்ச்சுனனைப் பீடித்த நோய் எதுவென்பதைக் கண்டுகொண்டு அதற்குரிய மருந்துகளையும் கூறினார். இந்த நோய்க்கு கர்மயோகம், பக்தியோகம், ஞானயோகம் ஆகிய மூன்று மருந்துகளுண்டு. அவற்றை ஒன்றன்பின் ஒன்றாகத் தருகிறேனென்று சொல்லி, தம் உபதேசத்தைத் தொடங்கினார்.

திரு. துரைசாமி சாஸ்திரிகள் தமது பிரசங்கத்தினிறுதியில், இதி காச புராணங்களின் கருத்தென்னவென்பதை விளக்கினார். புராணம் காலப்பழக்கத்தால் மறக்கக்கூடியவற்றை மறக்காமல் சித்திரித்து நூலாகக் காட்டுவதென்றும் இதிகாசம் நடந்த கதையை அத்தாட்சிப் படுத்தவதென்றும் அவர் சொன்னார்.

—வீரகேசரி.

தேவி பூஜையும் இசை விழாவும்

— 0 —

தமிழ் நாட்டில் விழாக்களுக்குக் குறைவே கிடையாது. ஒவ்வொரு விழாவும் ஒரொரு கலையினைப் போற்றுவதற்காகவே அமைந்துள்ளது. கடவுள் சிந்தனையைப் பெருகச் செய்யும் அடிப்படையிலே விழாக்கள் கொண்டாடப்படுகின்றன. வையத்துள் வாழ்வாங்கு வாழ்வதற்கும் கலைவளம் காண்பதற்கும் மூன்றுவகையான தகுதிப்பாடுகள் தேவைப்படுகின்றன. அவை ஆற்றல், செல்வம், அறிவுடைமை என்பன. மூன்றும் சேர்ந்த வாழ்வே முதன்மையான வாழ்வு. இப்பேருண்மையை நவராத்திரி விழா நமக்கு நினைவுறுத்துகின்றது. ஒன்பது நாள் விழாவில் முதல் மூன்று நாள் ஆற்றலின் தேவியாம் துர்க்கையைப் போற்றுகிறோம். அடுத்த மூன்று நாள் செல்வத் தேவியாம் இலக்குமியைப் போற்றுகிறோம். அடுத்த மூன்று நாள் அறிவுத் தேவியாம் சரஸ்வதியை வாழ்த்துகிறோம். இந்து சமூகத்துக்கு உரித்தான பல விழாக்களில், புட்டாசி மாதம் வளர்பிறை நாட்களில் நடக்கும் இந்த நவராத்திரிக் கொண்டாட்டமே பாரத நாடு முழுவதும் அதுசரிக்கப்படுகிறது. பல மதங்களுக்குப் பொதுவாயிருப்பதோடு பல கருத்துக்களையும், இலக்கியங்களையும் உபயோகங்களையும் கொண்டது.

இப்படிப்பட்ட பிரசித்திபெற்ற மகத்தான விழா எமது வைத்தீஸ்வரக் கல்லூரிச் சரித்திரத்திலே அதுவும் கலாமண்டபத்திலே இடம் பெறுதிருக்க முடியுமா? இவ்வாண்டு நவராத்திரி விழா எமது பாடசாலைப் பொன் ஏட்டிலே முதன்மையும், சிறப்புமுடையதாய், யாவராலும் பாராட்டப்பெற்ற முறையிலே இடம் பெற்றது. இதற்கு வேண்டிய பல காரணங்கள் இருக்கமுடியுமா? ஆம்! எமது இந்து மாணவர் கழகத்தின் ஊக்கமான ஊழியத்தாலும், இந்து சமயத்திலே, அதன் கொள்கையிலே தம்மையே அர்ப்பணம் செய்யும் அதிபர் அவர்களின் வேண்டுகோளினாலும், இந்து மாணவர் கழகத்தின் தலைவரான பண்டிதர் திரு. செ. நடராசா அவர்களின் முயற்சியினாலும், நமதாசிரியர் திரு. சி. பரம்தில்லை ராசா அவர்களின் உதவியினாலும் கலைமகள் விழா பொன்னெனப் போற்றும் வண்ணம் சரித்திர ஏட்டிலே பொறிக்கப்பட்டது.

கலைமகள் விழா ஆரம்பித்த தினத்தன்று அதிபர் அவர்களின் சமயப் பற்றை எடுத்துக்காட்டக்கூடிய முறையில் வேதவிதிப்படி ஒன்பது தினங்களும் சும்பம் வைக்கப்பட்டு விதி முறையறிந்த வேதியரால் தேவி தினமும் காலையும், மாலையும் அர்ச்சிக்கப்பட்டாள். கலாமண்டபம் ஒரு தனிச் சோபையோடு பிரகாசித்தது. அவ்வசீகர மண்டபத்தை

உற்று நோக்குவோர் தாம் இருப்பது பூமியிலேதானே என்று எண்ணக் கூடிய முறையில் கற்பனைக்கும் எட்டாத விதமாக ஒவ்வொருவர் மனதையும் வலிந்து கவரக்கூடிய முறையில் கலாமண்டபம் ஒரு தெய்வீக சந்நிதானமாகக் காட்சியளித்ததில் வியப்பேயில்லை. இப்படியெல்லாம் கற்பனைக்கும் எட்டாத விதத்தில் எம்மனம் லயித்தது எதனால்! தேவியின் பேரில் உள்ள நம்பிக்கையினாலும், அன்பினாலும், தான் மட்டும் சமயப் பற்றுடையவன் என்று இறுமாப்புக் கொள்ளாமல் எல்லோருக்கும் வழிகாட்டிய அதிபரின் கருணையுள்ளத்தினாலும் அன்றே!

ஆரவது தினத்தன்று தேவி லலிதா சகஸ்ரநாம தோத்திரத்தினால் அர்ச்சிக்கப்பட்டாள். தேவியின் கருணையைப் பருக அன்று அநேக பக்தர்கள் சமுகமளித்து, தேவியைப் பக்தியோடும் வழிபட்டார்கள்.

வாணி வணக்கத்தை வெறும் சம்பிரதாயபூர்வமான பூஜையுடன் நிறுத்திவிடாமல், தேவிக்குப் பிரியமானது இசைஇன்பம் என்பதையுணர்ந்து அதை இசை விழாவாகவும், கல்வி விழாவாகவும் மாற்றி எங்கும் அறிவும், அழகும், இன்பமும் பரவச்செய்த பரந்த உள்ளம் உடைய உத்தம சீலரான நமது அதிபர் அவர்களின் நன்முயற்சி மறக்கற் பாலதன்று. கடைசி மூன்று நாட்களும் இசை வல்லுநர்கள் தேவிக்குப் பிரியமான பாக்களைப் பாட ஒழுங்கு செய்வித்தார். இந்தக் கட்டத்திலே அதிபர் அவர்களுக்கு உறுதுணையாக இருந்து அவரின் வேண்டுகோளை நிறைவு பெறச் செய்த இலங்கையிலே, இசைக் கலையிலே தேர்ச்சிபெற்ற ஆசிரியர் திரு சி. பரம்தில்லைராசா அவர்களின் உதவியும் போற்றக் கூடியதாக இருக்கிறது. திரு. சி. பரம்தில்லைராசா அவர்களின் உதவியினாலே யாவரும் இசையமுது பருகி இன்புறக்கூடியதாக இருந்தது.

ஏழாவது தினத்தன்று தமிழ் நாடெங்கும் புகழ்மலை சூட்டப்பெற்ற ரசிகர்களின் உள்ளத்திலே அழியா ஓவியமாகிய, சங்கீதபூஷணமென யாவராலும் கொண்டாடப்படும் இசை வல்லுநரான திரு. நா. சண்முக ரத்தினம் அவர்கள் ஓர் இன்னிசை விருந்தளித்தார்கள். அப்பொழுது கலாமண்டபத்திலே எண்ணிறந்த ரசிகர்கள் குழுமிபிருந்து “தேன் மடை திறந்த” போது அதைப் பருகுவார் போன்று இசை விருந்தை அள்ளிப் பருகினார்கள். அவ்விசை விருந்தினால் செவிகள் மட்டுமன்றி உள்ளங்களும் நிரம்பப் பெற்றன. ஈன எண்ணங்களைத் தூண்டிவிடும் சினிமாப் பாட்டுக் களைப் பாடித் தமது நேரத்தைப் போக்கிவிடாமல் தேவி பேரிலுள்ள ஆர்வத்தினாலும், அன்பினாலும் தன்னையும் மறந்து நான்கு மணித்தியாலங்களாகத் தேவிக்குப் பிரியமான பாக்களைப் பாடிப் பக்தர்களுடைய லாம் பேரானந்தத்தில் ஆழ்த்தினார். ரசிகர்கள் மட்டுமன்றி ரசிக உள்ளம் மற்றவர்கள்கூட அவ்விசைக் கானத்திலே தம்மையே மறந்து வீற்றிருப்பது தேவலோகமோ என்று எண்ணக்கூடியதாக அந்த இசையின்பத்

திலே திளைக்கச் செய்து விட்டதுமல்லாமல், அவர்களை அறியாமலே இசையின் கவர்ச்சியான உணர்ச்சியினாலே அவ்விசைக்கு ஏற்றபடி தாளம் போட்டார்கள் சிலர். தமது பேரானந்தத்தினாலே தலையை அசைத்து இசையைப் பருகிய வண்ணமுமாயிருந்தார்கள் ஒரு சிலர். திரு. நா. சண்முகரத்தினம் அவர்களின் நாவன்மைக்கு ஏற்றவாறு திரு. சோமஸ்கந்த சர்மா அவர்களும் சங்கீதபூஷணம் திரு. A. S. இராமனாதன் அவர்களும் தங்கள் கைவன்மையினாலே இசையை இன்புறச் செய்தார்கள். பத்து மணியளவில் அவ்விசை விருந்தும் முடிவடைந்தது. எதற்கும் ஓர் அளவு வேண்டுமல்லவா? ரசிகர்கள் யாவரும் தங்கள் இருப்பிடத்தினின்றும் எழுந்திருக்க மனமின்றி நிலைத்துவிட்டார்கள். ஆனால் “இல்லம்” என்று ஒன்று இருந்து யாவரையும் ஞாபகப்படுத்துகிறதல்லவா? அதனால் யாவரும் தம் இல்லம் ஏகினார்கள்.

எட்டாவது தினத்தன்று நந்தகோபாலனால் பெரிதும் விரும்பப்படும் குழலிசையும் கலைவாணியால் பிரியமாக வாவேற்கப்படும் வீணாகானமும் திரு. S. வைத்தீஸ்வரய்யர் அவர்களால் நிகழ்த்தப்பட்டன. கண்ணன் குழலோசையிலே ஜீவர்கள் தம்மையே மறந்துவிடுவார்கள் என்றால், நமக்கு நேரே குழல் ஓசை புரியும் திரு. S. வைத்தீஸ்வரய்யர் அவர்களின் இசையிலே யாவரும் தம்மனதைப் பறிகொடுத்ததில் வியப்பே யில்லை. திரு. S. வைத்தீஸ்வரய்யர் தான் கண்ணனாக மாறிக் குழலோசை செய்கிறாரோ என்றும், திரு. S. சோமஸ்கந்த சர்மா அவர்கள் நாரத ராகமாறி வீணாகானம் செய்கிறாரோ என்றும், திரு. S. அம்பலவாணர் நந்திதேவராகமாறி மிருதங்கம் அடிக்கிறாரோ என்றும் கற்பனை செய்யக் கூடியமாதிரி அன்றைய குழல் ஓசை யாவரையும் இன்பபுரிக்கு இழுத்துச் சென்றது. ஏழரைமணியளவிலே அக்குழல் ஓசையும் முடிவு பெற்றது. பின் பெண்மணிகளுக்குள்ளே பிரசித்திபெற்ற இசைவாணி எனப் புகழப்படும் திருமதி. பொன்மணி குலசிங்கம் அவர்கள் ஓர் இன்னிசைக் கச்சேரியை நிகழ்த்தினார்கள். குபிவினுமினிய ரூலோசையாலே ரசிகர் உள்ளத்துக்கு உவகையூட்டும் பாக்களைப் பாடி மகிழ்வித்தார். அதன் பிறகு கிஞ்சித் கச்சேரியை அளவெட்டி திரு. N. K. பத்மனாதன் அவர்கள் அளித்தார்கள். அக்கலையிலே ஈடுபடாதவர்கள்கூட அவரின் நாத சுரக் கானத்திலே மெய்மறந்து ரசித்துக் கொண்டிருந்தார்கள். ரசிகர் யாவரின் உள்ளத்திலும் அக்கானம் தேன்மழை பொழிந்ததுபோல, இன்னிசைக் கானமாகத் திகழ்ந்தது. இரசிகர்களுக்கு அன்று ஒரு பெறுதற் கரிய சந்தர்ப்பம் என்றே கூறவேண்டும்.

அடுத்த நாள் தேவி பூஜையில் ஒன்பதாவது தினம். அன்று ஸ்தாபிக்கப்பட்ட கும்பம் மந்திரபூர்வமாக அகற்றப்பட்டு தேவியின் எழிலுருவம் வைத்துப் பூசிக்கப்பட்டது. அன்று இரவு புல்லாங்குழலிலே வல்லுனரான திரு. S. அரியநாயகம் அவர்கள் ஓர் இன்னிசை விருந்தை

அளித்தார்கள். அவரின் குழல் ஓசையிலே ரசிகர்கள் தம்மை மறந்து கற்பனையுலகிலே நடமாடிக்கொண்டிருக்கையிலே அக்கானம் ஏழரைமணியளவில் முடிவுபெற்றதைக்கூட நினைவுபடுத்தாமல் கல்லாகச் சமைந்துவிட்டார்கள்.

அன்று “அயோத்தியாகாண்டம்” பொருள் பற்றி பிரம்மபுரீ முத் தமிழ்மணி செ. சி. சு. மணி பாகவதர் அவர்கள் கதாப்பிரசங்கம் நிகழ்த்தினார்கள். அவரின் திவ்வியமான சொற்பொழிவு பரீட்சை எடுக்கும் மாணவர்களும், மற்றும் இலக்கிய ரசிகர்களும் பயனடையக்கூடிய முறையில் வழிகாட்டியாக இருந்தது. மணிபாகவதரின் அரிய சொற்பொழிவும் பத்து மணியளவில் முடிவு பெற்றது.

பத்தாம் நாள் விஜயதசமியன்று எல்லாக் கலைவல்லவர்களும் தமது கொள்கைப்படி தேவிக்குப் படைப்புப் பல படைத்துப் பூசிப்பார்கள். அப்படியே எமது கலாமண்டபமும் மலர் மாலைகளினால் அலங்கரிக்கப் பெற்று நம்மிந்து மாணவர் கழகத்தினரால் வேண்டிய ஒழுங்குகள் செய்யப்பட்டிருந்தது. காலை ஒன்பது மணியளவில் யாவரும் மண்டபத்திலே அமைதியாகத் தெய்வசந்நிதானத்திலே இருப்பது போலக் குழுமியிருந்தார்கள். தேவியும் அலங்கரிக்கப்பெற்று சிற்பி செதுக்கா ஓவியமெனக் காட்சியளித்தாள். எமது அன்பையே அர்ப்பணித்தது போன்று பழங்களுக்கும் பலவகைச் சிற்றாண்டிகளும் தேவிக்கு முன்பு பொலிந்தன. தேவியின் கருணை ஊற்றெடுக்கப் பக்தர்களெல்லாம் பக்தி பரவசத்திலே ஆழ்ந்திருக்க யாவரின் மனதிலும் அமைதி நிலவ மேளவாத்தியத்துடனே விதிமுறையறிந்த வேதியரால் தேவி அர்ச்சிக்கப்பட்டாள். பின் பாடசாலை மாணவிகளால் தேவிக்குப் பிரியமான சில பாக்கள் பாடப்பெற்றன. சக்தி நம்மிடம் ஜீவவடிவாகவும், பலமாகவும், நித்திரையாகவும், தைரியமாகவும் மற்றும் பலவாறுகளாகவும் இருக்கிறாள். நமது உடலில் உள்ள ஆறு ஆதாரங்களில் மூலதாரமாக உள்ளதும் சக்தியே. அங்கங்கெனதபடி எங்குமுள்ளது சக்தியே. ஆகவே சக்தியைப் பெற நமது கலைவாணியை யாவரும் சிரமேற் கை ஏறக் குவிய வணங்கினார்கள். அதிபர் அவர்களே அர்ச்சனைப் பொருள்களை வேதியரிடமிருந்து பெற்றுக் கொண்டார். பின் பூஜையும் முடிவடைந்தது. யாவருக்கும் தேவிக்குப் படைத்த சிற்றாண்டி வகைகள் வழங்கப்பட்டன.

கலாமண்டபந்தான் எத்தனை வரவேற்பையளித்து வருகிறது. எவ்வளவோ இசை வல்லுநர்களையும், பெரியார்களையும், அடியார்களையும், வரவேற்றுக்கொண்டே இருக்கிறது. அம்மகத்தான கலாமண்டபத்திலே காலடியெடுத்து வைத்ததும் எம்மையும் அறியாமல் எம்மை ஏதோ ஒன்று கவர்ந்து கொள்கிறது.

மற்றைய வருடமும் இப்படியான விழாச் சிறப்பாக நடத்தற்கு வேண்டிய திடசக்தியையும், காலம் மாறினாலும் கருத்து மாறிவிடாத உள்

ளத்தையும், கடமையுணர்ச்சியையும் கலைவாணி ஈந்தருளுவாளாக! யாவருக்கும் பயன்படக்கூடிய, யாவராலும் விரும்பத்தக்கதாக புகழ்மலை சூட்டப்பெற்ற இவ்விழாவை நாம் மறந்துவிடமுடியுமா? அதுவும் பொன் ஏட்டிலே பொறிக்கப்பட்ட மகத்தான சம்பவத்தை யாராலேதான் மறந்து விடமுடியும்? நம் ஒவ்வொருவர் மனதிலேயும் நிழற்படம் போல நின்று உலவும் இவ்விழாவை சிறப்படையச் செய்த அதிபர் அவர்களுக்கும், இந்துமாணவர் கழகத்தினருக்கும் அதன் தலைவர் திரு. செ. நடராசா அவர்களுக்கும் மற்றும் உதவி புரிந்தவர்களுக்கும் கலைவாணி அருள்புரிவாளாக!

பொ. நகுலாம்பிகை,

Prep. S. S. C.

நவராத்திரி

அறிவுக் கலை நாட்டில் வளம்பெற ஆன்றோர் வகுத்த பண்பான திருநாளே நவராத்திரி. இந்து மதத்தவர்களின் பிரத்தியேகமான திருநாட்களில் நவராத்திரி விசேஷ முக்கியத்துவம் வாய்ந்தது. நவராத்திரி பண்டிகையைப் பலர் பலவிதமாகக் கொண்டாடுகிறார்கள். இது இடத்துக்கிடம், காலத்துக்குக் காலம் மாறுபட்டிருக்கும். அமாவாசையன்று தான் நவராத்திரிக் கொலு வைப்பார்கள். கொலுவைத் தோரணங்களாலும், பலவித புஷ்பங்களாலும் அலங்கரித்திருப்பார்கள். இந்து மக்கள் எங்கெல்லாம் இருக்கிறார்களோ அங்கெல்லாம் நவராத்திரி விழாவைச் சிறப்பாகவும், பக்தியாகவும் கொண்டாடுவதை நாம் காணலாம். ஆன்மகோடிகள் சோர்வடைந்த காலத்து நவசக்தியை அவைகட்கு ஊட்டி அவைகளை ஊக்கப்படுத்தி ஈடேற்றுபவள் எங்கள் பிராட்டியே. இவ்வரிய மகத்துவங்களோடு கூடிய எங்கள் புவனேசுவரியை திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையாருக்குத் தமது ஞானப்பாலருத்தி, சைவமுந், தமிழும் மேன்மையுறச் செய்த பெரியநாயகியை இந்தப் புண்ணிய காலத்தில் தவறவிடாது விதிப்படி விரதமனுட்டித்துப் பூசிப்போமாக.

இந்த விழா ஒன்பது நாட்களைக் கொண்டது. இந்த ஒன்பது நாட்களும் மூன்று தேவியர்களான துர்க்கை, இலக்குமி, சரஸ்வதி ஆகிய இவர்களுக்கு மும்மூன்று நாட்களாகப் பிரிக்கப்பட்டு இருக்கின்றன.

முதல் மூன்று நாட்களும் ஆற்றலின் தேவியாம் துர்க்கையைப் போற்றுகிறோம். அடுத்த மூன்று நாட்களும் செல்வத் தேவியாம் இலக் குமியைப் போற்றுகிறோம். இறுதி மூன்று நாட்களும் அறிவுத் தேவியாம் சரஸ்வதியை வாழ்த்துகிறோம். இம்மூன்று சக்திகளும் பராசக்தியில் ஒதிச் சூகின்றன. ஆகவே கலைமகள் விழா கலைகட்கெல்லாம் உறுதுணையான தெய்வசக்தியை வழிபடும் திருநாள் என்பது தெளிவாம். இந்து சமூகத் துக்கு உரித்தான பல விழாக்களில், புரட்டாசி மாதம் வளர்பிறை நாட்களில் நடக்கும் இந்த நவராத்திரி விழா பாரதநாடு முழுவதிலும் கொண் டாடப்படுகிறது. வட இந்தியாவில் இந்த நவராத்திரியை ‘தசரா’ என்று அழைக்கிறார்கள். பூஜா விடுமுறை நாட்கள் என்றும் சொல்லப் படுவதுண்டு.

ஒன்பதாவது நாளன்று நடக்கும் ஆயுத பூசையும், பத்தாம் நாள் விஜயதசமியன்று சிறு குழந்தைகளுக்கு வித்தியாரம்பம் செய்வதும், நாடு முழுவதற்கும் பொதுவான வழக்கமாகும். நவமியான ஒன்பதாம் நாளில் உயர் குலத்தோராயினும், மற்றவர்களாயினும், பணக்காரர்களாயினும், ஏழைகளாயினும், அவர்கள் சீவனத்துக்கு உதவியான தொழிற் கருவி களைப் பூசிப்பார்கள். படிப்பாளர்கள் புத்தகங்களையும் ஏட்டுச் சுவடிகளை யும் அடுக்கி அலங்காரம் செய்து பூசிப்பார்கள். இன்று படிக்கும் பாலர் கள் தங்கள் தங்கள் புத்தகங்களை அழகாக அடுக்கிவைத்து அதற்கு மலர் மாலை அணிவித்துத் தங்கள் அறிவு பெருக அருள்புரிய வேண்டுமென்று நாமகளான சரஸ்வதியைத் துதிக்கும் புனிதமான திருநாள். வீட்டிலும், கந்தோரிலுள்ள, அலுமாரிகள், இரும்புப் பெட்டிகள், இயந்திரங்கள் கூட சந்தனம், குங்குமமிடப்பட்டு வணங்கப்படும்.

புராணக் கதையின்படி ஸ்ரீராமபிரானின் மூதாதை மன்னர் ஒரு வரே இவ்விழாவை முதல் முதல் கொண்டாடியவராம். ஜகன்மாதா அவ ருக்கு முன் தோன்றி, புரட்டாசி மாதம் சக்கில பக்ஷத்தில் வேண்டிய வரம் கொடுப்பதாக வாக்களித்தார். அதன்படியே அவ்வரசன், அமாவா சையின் இரவு தொடங்கி பாரத வருஷத்திலுள்ள ஒன்பது முக்கிய நதி களின் ஜலத்தை ஒன்பது குடங்களில் கொண்டு வந்து அவைகளால் தேவி யைப் பூசித்தார். இவர் இளம் கன்னிகையை ஓர் தேவியின் பிரதிநிதி யாகப் பாவித்துத் தொழுகார். ஒன்பதாவது நாள் தேவி பிரசன்னமாகி அரசன் வேண்டிய வரங்களை அருளினார். அது முதல் இந்த நவராத்திரி விழாக் கொண்டாடப்பட்டு வந்ததாகச் சொல்லப்படுகிறது.

இன்னொரு கதையின்படி ஜகன்மாதா மகிடாசுரனைக் கொன்று வெற்றியடைந்ததைக் கொண்டாடுவதற்கு இவ்விழா ஏற்பட்டதாகவும் கூறப்படுகிறது. ஸ்ரீ ராமபிரான் இராவணனை விஜயதசமியன்று ஸம்ஹா ரம் செய்து வெற்றி பெற்று உலகத்தில் தர்மத்தை நிலைநாட்டியதை இவ்

விழா குறிப்பிடுவதாகவும் கருதப்படுகிறது. பாண்டவர்கள் அஞ்ஞாத வாசத்தை முடித்து அர்ஜுனன் விஜயநகரமியன்று மறைவிடத்திலிருந்து வெளிவந்து ஆயுதங்களை மறுபடியும் கைக்கொண்டதாகவும் சொல்லப்படுகிறது. இப்படிப் பல புராண சம்பவங்களைக் குறிப்பதால் இந்த நவராத்திரி உற்சவம் மிகவும் புனிதமானது. இப்படியாக இந்த விழாவை பத்து நாட்களுக்கு இந்து மக்கள் கொண்டாடுகிறார்கள். இனியேனும் வெற்றியும், செல்வமும், ஞானமும் பெறும் வண்ணம் முறையே துர்க்கை, இலக்குமி, சரஸ்வதி தேவிகளை வழிபட்டு உய்வோமாக.

நா. ஸ்ரீ விவேகானந்தன்

Prep. S. S. C.

நிலவும் வாழ்வும்

விண்ணிலே நின்று தண்ணொளி வீசிற்று வெண்ணிலா, இருட் காட்டிலே மூழ்கிக் கிடந்த உலகம் ஒளிபெற்று உயிர் பெற்றது. இந்நிலவின் ஒளியால் உவகையெய்தும் சராசரங்கள் தான் எத்தனை?

“ அம்மா! அம்புலி மாமா! ” என்று ஆனந்தக் கூத்தாடியது குழந்தை; குழந்தைக்கு ஒளியிலே ஓர் இன்பம். “ அத்தான்! நிலவு வந்தது ” என ஆர்ப்பரித்தாள் ஓர் ஆரணங்கு. காதலர்க்கு நிலவு சுவர்க்கம். “ அப்பாடா! பட்டப் பகலிலே வெட்ட வெளி வெய்யிலிலே பட்ட கஷ்டம் போதும்; நிலவாவது வந்ததே! மீதி அருவியையாவது வெட்டலாம் வாடா தம்பி ” என்று குரல் கொடுத்தான் கமக்காரன். நிலவு அவன் துன்பத்தைத் தீர்க்க வந்த தூதுவனாயிற்று. காட்டிலேதான் மிருகங்களுக்கிடையில் எத்தனை குதூகலம், நிலவு காலத்தில் இரவிற்கூட உணவு கிடைக்குமே என்ற எண்ணம் போலும். சந்திரன் வரவைக் கண்டுதான் அம்புயம் வாடித் தளர ஆம்பல் போன்ற மலர்கள் மலருகின்றன என்கிறான் புலவன். இவ்வண்ணம் மதியின் வரவைக் கண்டு மனங்குளிராதவர் இல்லை இவ்வையகத்திலே. கடல் கூட ஆனந்தத்தாற் பொங்குகின்றது. எனவேதான் “ தண்ணென் கதிர் வரவாற் பொங்குங் கடல் ” என்று ஓளவையாரும்.

சிந்தனைக்கு இன்பம் அளிக்கும் சந்திரன் எவருக்கும் நிந்தனை செய்வதில்லை. ஆனால் வந்தனை செய்யும் மனிதர் குலம் வாழாதிருப்பதை இன்னுந்தான் காண்கிறது. நிலவு தோன்றுகின்றது; வளர்கிறது; தேய்கிறது; மறைகிறது ஒளியிலே இன்புறும் மனிதன், ஒளிதரும் இப்பாடத்திலே, இந்தத் தத்துவத்திலே, இன்னுஞ் சிந்தனையை விடவில்லை, சிந்தித்தல் குறைவு.

சூரியன் ஒளி தருகிறான்; உஷ்ணம் உண்டாக்குகிறான்; மாற்றங்கள் தருவது மிகக் குறைவு. பருவகால மாற்றங்கள் மட்டும் ஓரளவு நிகழும். சாஸ்திரங்கள் அறியாதோர் இதை உணருவதும் மிகக் கஷ்டம் ஆனால்.....

சந்திரன் மட்டும் நாளுக்கு நாள் வித்தியாசப்படுகிறான். மாதந்தோறும் மீண்டும் பழையநிலை. இது யாவரும் உணரக்கூடியதே. நிலவு வந்தால் உல்லாசம் இருள் வந்தால் உறக்கம். இவற்றோடு நிற்கும் மனிதன் நிலவு ஏன் தோன்றுகிறது; ஏன் வளர்கிறது; ஏன் தேய்கிறது என்பதைப்பற்றிச் சிறிது சிந்திக்கிறான். சிந்தனையிற் படிந்தும் பதிலில்லாத வினா. முதலிரவிலே சிறு கீருகவிருந்த சந்திரன் பதினாலிரவிலே பளபளக்கும் வட்ட முழு நிலாவாக மாறிக் கடைசியிரவிலே முதல் நாள் நிலையைடைகிறான். இது ஏன்? சந்திரன் வளர்ந்து கொண்டே போனாலென்ன? அல்லது தேய்ந்துகொண்டே போனாலென்ன? இரண்டும் வேண்டாம். வளர்ந்து கொண்டே வந்தாற் பெரிதாகிக் கொண்டே போகும்; தேய்ந்துகொண்டே வந்தால் இருந்த இடம் தெரியாமல் மறைந்து விடும். ஆகையால் ஒரே நிலையிலிருந்தாலென்ன? இறைவனுடைய இந்நியதிக்குக் காரணமென்ன? அதுதான் உலகின் இயற்கைத் தத்துவத்திற்கு ஓர் எடுத்துக்காட்டாக அமைந்துள்ளது இச்சந்திரன். மனிதன் கண்களுக்கு எளிதிற்புலப்படக்கூடிய ஒரு பாடம் இது.

மனிதன் குழந்தையாகப் பிறக்கிறான். வாலிபனாகத் திகழ்கின்றான். கிழவனாக மாறி மடிகின்றான். குழந்தைப் பருவம் சந்திரனின் முதல் நாட்கீறு, வாலிபப் பருவம் முழு மதியம், வயோதிபப் பருவம், இறுதி நாட்கீறு, குழந்தைக்கும் கிழவனுக்கும் இயற்கையமைந்துள்ள தன்மை, மனப்பான்மை என்பன ஒன்றியிருந்தல் இதற்கோர் எடுத்துக்காட்டு.

மனிதனிடம் தரித்திரம் தரித்திருப்பதில்லை. ‘தரித்திரோம்’ என்று அது தன்னிடம் நாடிச் செல்வதை நம்மிற்பலர் அவதானிப்பதில்லை, சில சமயங்களில் இறைவனையும் நோக்கிறோம். இது நிலவு இல்லாத காலத்துக் கருமுகில். கார் காலம் இதுவும் தரித்து நிற்பதில்லை. செல்வம் வருகிறது. ஆம்! “செல்வோம்” என்று சொல்லிக் கொண்டு வருகிறது. நாம் மமதையில், மகிழ்ச்சியில் இதையெல்லாம் கவனிப்பதில்லை இன்ப வாழ்வின் உச்ச நிலையை அடைந்து விட்டதாக இறுமாந்திருக்கிறோம். இதுவும் நெடுநாள் நிலைத்து நிற்பதில்லை. தோன்றி மறைந்து விடுகிறது.

வறுமை ஏன் நிலைப்பதில்லை? செல்வம் ஏன் தரிப்பதில்லை? என்பது மனித சமுதாயம் கேட்டும் விடையில்லாத ஒரு வினா. இருள் ஏன் இருப்பதில்லை, நிலவு ஏன் நிலைப்பதில்லை, என்பது அதற்கு விடையாய் அமைந்த இன்னோர் வினா. இரண்டும் ஒன்றுக்கொன்று விடையாய் அமைந்திருக்க மனிதன் ஏன் வீணாகத் தலையைத் தடவவேண்டுமோ தெரியவில்லை.

மண்ணிலிருந்து பரம் பொருளாற் படைக்கப்பட்ட ஒரு பொருள் மனிதன், மண்ணிலிருந்து தோன்றிய இவன் வளர்ச்சியடைகிறான்; பூரிக்கிறான்; பகுத்தறிவு படைத்த மனிதன் நான் என மமதை கொண்டு வாழ்கிறான். கடைசியிற் காலன் கையேந்த மண்ணில் மறைகிறான். இருளிலிருந்து இளம் பிறையாகத் தோன்றிப் பொலிவுடன் பூரண சந்திரனாகத் திகழ்ந்து இறுதியில் அதே இருளில் மறைந்து விடும் மதியும் மேற்கண்ட அவ்வுண்மையைத்தான் எங்களுக்கு மாதா மாதம் வெளிப்படுத்திக்கொண்டிருக்கிறது.

நிலவு தோன்றுகின்றது. பூரண மதியம் நிகரற்ற வாலிபம் என்பதை எடுத்துக் காட்டத் தண்ணொளியை உலகெங்கும் அள்ளி விசுசுகின்றது. நாட்கள் நகர, நகர அதன் மமதையும் மகிமையும் மங்கிவிடுகின்றன. உண்மையை உலகோர்க்கு உணர்த்தி வருகிறோம் என்ற உள்ளக் களிப்பில் இறுதியில் மதியும் மறைகிறது. ஆகையால் பூரண நிலவைத் தக்க வகையிற் பயன்படுத்தி வாழ்வில் வெற்றி காண்பவனை புத்திசாலி. பிறந்ததினாலான பயனையடைந்தவன்!

எம். எஸ். எம். தையூப்

S. S. C.

‘உருவாகும் திருவுருவம்’

— 0 —

ஆதியுமந்தமுமில்லா அரும்பெரும் சோதியும், அம்பலத்தில் நடனமிடுபவனுமாகிய நடராஜனின் திருவுருவச் சிறப்பைப்பற்றிச் சைவர்களாகிய நாம் அறிந்திருத்தல் இன்றியமையாததாகும். அரங்கிலே நடனமிடும் அவ்வம்பலிகைபாகனின் ஆனந்த நிலையை உருவிலமைத்த பண்டைத் தமிழரின் பெருமைதான் என்னே! செந்தமிழர் சிவநெறி, தமிழகத்தின் தொன்னெறி சைவப் பெருநெறியாகும். அச்சைவத்தின் தெய்வம்தான் நடராஜன். ஆன்மாக்களை ஈடேற்றும்பொருட்டு ஆண்டவனாகச் செய்யப்படும் ஐந்தொழில்களும் அவ்வாடலில் அமைந்திருப்பது அத்தெய்வத்தின் சிறப்பை வலியுறுத்தும். ஒரு திருக்கரத்திலே உடுக்கை படைத்தலாகிய தொழிலைச் செய்கின்றது. அபயமாகியவோர் திருக்கரம் காத்தற் றொழிலைச் செய்கின்றது. பிறிதொரு திருக்கரத்திலே சுடர்விட்டெரியும் நெருப்பு அழித்தலாகிய தொழிலைச் செய்கின்றது. ஊன்றிநிற்கும் ஓர் பாதம் மறைத்தலாகிய வினையைச் செய்யா நிற்க உயர்த்திய திருவடி அருளலாகிய தொழிலைச் செய்கின்றது. இப்படியானவோர் தெய்வத்தின் திருவுருவத்தைப் பாடசாலையில் வைத்துப் பூசிப்பதால் பாடசாலை புனித இடமாக, சைவம் வளரும் நிலைக்களனாகத் திகழும்.

அவ்வாடும் தெய்வத்தின் மறுபெயராக விளங்கும் வைத்தீஸ்வரன் என்னும் திருநாமத்தை முதலாகக் கொண்டு விளங்கும் எங்கள் வித்தியாலயத்தில் அத்தெய்வத்தின் திருவுருவத்தை உருவாக்கி வழிபடல் மிக்க ஆவசியகமாகும்.

இவ்வவசியத்தையிட்டு ஆடுந்தெய்வத்தின் திருவுருவத்தை எமது பாடசாலை நிர்வாகிகள் அமைக்கத் தீர்மானித்தார்கள். பக்தர்களான பெற்றோர்க்கும், மற்றோர்க்கும் நம் அதிபர் அழைப்பனுப்பினார். அன்று பொன், வெள்ளி முதலியவற்றுடன் பக்தர்கள் உருக்குமிடத்தில் குழந்திருந்தனர். விக்கிரகம் வார்க்கும் ஆசாரி முதலில் திருவுருவத்தை மெழுகினால் அமைத்து, உறுப்புக்களைச் சீர்பெறச் செய்தார். அம்மெழுகினாலான அத்திருவுருவத்தின்மீது களிமண்ணைத் தடிப்பாக அமைத்து அக்களிமண்ணினாலான உருவத்தின் உட்புறம் சிறப்புடன் அமையும் வண்ணம் சமைக்கப்பட்டது. இம்மண்ணுருவத்தின் உட்புறம் அமைக்கப்பெற்ற மெழுகுருவம் உருகி ஓடும் வண்ணம் துவாரம் அமைக்கப்பட்டு அத்துவாரத்தின் வழியே அம்மெழுகையுருக்கி வெளியேற்றப்பட்டது.

பின்பு பொன்னுருக்கும் பாத்திரங்களில் ஐம்பொன்னையும் இட்டுச் செந்தழலிலே வைத்து நெடுநேரமாக உருக்கினார்கள். அப்பொழுது பெற்றோர், பிள்ளைகள், பக்தர்கள் ஆகிய அனைவரும் தாம் கொண்டுவந்த பொன், வெள்ளி முதலியவற்றைச் சொரிந்தார்கள். இன்னும் பலர் ஆண்டவனின் ஆனந்த நிலையை உருவிற்காணும் அவாவினால் அப்புண்ணிய கைங்கரியத்தில் தீவிரமாக ஈடுபட்டிருந்தனர்.

அப்போது உருவாகப்போகும் நடராஜனின் விக்கிரகத்தைக் கண்ணுற ஆதித்தனும் ஆகாய வீதியில் உலாவி ஐம்பொன்னுருக்க இடப்பட்ட தீயின் வெப்பம் போதாதெனத் தன் வெப்பத்தால் உருக்கியபடி காட்சியளித்தான்.

பார்ப்பதி தேவியைப் பாங்கில் வைத்து அம்பிகைபாகனெனும் அரும் பெரும் பெயரைப் பெற்ற அம்பலவாணனின் திருவுருவத்தை நம் பாடசாலையில் அமைப்பதற்காக நம் கல்லூரி அதிபர் திரு. அம்பிகைபாகனும் அரும்பெரும் முயற்சி செய்தார். ஆசிரிய சிகாமணிகளும் பேரானந்தத்தில் மூழ்கி நின்றனர். தங்கள் கடமையில் ஆழ்ந்த ஆசாரிகள் கொடிய வெப்பத்தில் நின்று ஐம்பொன்னுருக்கியதைக்காண எங்கள் மனமேயுருகியது.

இதன்பின் உருக்கிய பொன்னை யாவருங்காண அத்திருவுருவத்தின் மேலிட்ட துவாரத்தின் வழியே ஊற்றி நிரம்பியவுடன் அவ்வுருவத்தை நிமிர்த்தியபடியே நிலத்தினுளிட்டு மண்ணால் மூடினார்கள். இவ்வாறு உருகி உருகிப் பழகிய பெருமான் பக்தர்கள் மனதை உருக்குவது அதிசயமன்று. இவையாவற்றையும் கண்குளிரக் கண்ணுற்ற பக்தர்கள் யாவரும் தத்தம் இல்லம் ஏகினர். அடுத்த நாள் அம்மண்ணை உடைத்துவிட்டுத் திருவுருவத்தை ஆசாரிகள் எடுத்து யாவருங்காண வெளியில் வைத்தனர். அம்பலவாணனேனும் பெயர்பெற்றவனன்றோ நம் பரமசிவன்.

சைவத் தொண்டரின் பிரயாசையினாலும். பாடசாலைச் சிறுரின் பேரவாவினாலும் அன்பருள்ளம் கரைந்துறையும் ஆனந்தமூர்த்தியின் திருவுருவம் ஆசாரிகள் இல்லத்தில் உருவாகி வருகிறது. சைவ மணங்கமளும் வைத்தீஸ்வர வித்தியாலயத்தின் கலாமண்டபத்தில் ஆடும் தெய்வத்தின் அலங்கார உருவத்தைக் கண்ணுற ஒவ்வொரு சைவனின் உள்ளமும் ஆவலுடன் துடிதுடித்துக்கொண்டிருக்கிறது.

ந. குலசிங்கம்

S. S. C.

நமது உருத்திரபுர யாத்திரை

சென்ற ஆடி மாதம் 10-ந் திகதி எம் வாழ்வில் ஓர் பொன்னாளாகும். கோடரிக் காம்பு போன்று மாணவர் வேஷத்தில் நாஸ்திகம் பேசிச் சமுதாயத்தைப் பாழாக்கும் மாணவர்களை நல்வழிப்படுத்தும் நல்லாசார ஆற்றல் மிக்கவர்கள் நம் கலாசாலை ஆசிரியர்கள். அன்றோது முயற்சியால் நம் கண்கள் பல நூற்றாண்டுகளாக ஒருவர் கண்ணிலும் படாமல் மறைந்திருந்த உருத்திரபுரப் பெருமானைத் தரிசிக்கும் மாபெரும் பாக்கியத்தைப் பெற்றன.

குறிப்பிட்ட திகதியில் நம் கலாசாலை மாணவர்கள் துயிலெழும்போது உருத்திரபுரப் பெருமானைத்தொழு தெழுந்தனர். ஆண்டவன் பேரிலே அவநம்பிக்கை கொண்டவர்கள் ஆண்டவனை ஒரு முறை தியானித்ததன் மூலம் தாம் செய்த குற்றத்திற்குப் பிராயச்சித்தம் செய்துகொண்ட நன்னாளாகும் அன்னாள். நம் கலாசாலை மாணவர்கள் எல்லோரும் ஆதவன் கண்ணிற் காணாதபடி அதிகாலையில் நித்திரை விட்டெழுந்து சைவாசாரப்படி எமது கலாசாலையை முற்றுகையிட்டு நின்றனர். அப்படிக் கூடி நின்ற மாணவத் தொண்டர் களைக் கண்ணுற்றதுமே ஓர் ஆனந்தம் உண்டாயிற்று. மாணவர்கள் அங்கு ஆயத்தமாய் நின்ற பஸ் வண்டிகளுட் பிரவேசித்துத் தங்கள் தங்கள் இடங்களை நிரப்பிக் கொண்டனர். ஆசிரியர்களும் அப்படியே செய்தனர். கடினாரத்தின் கரங்கள் ஓய்வில் லாமல் சுழன்று கொண்டிருந்தன. ஆதவன் தேர்ச் சிலிலும் அசைந்து கொண்டேயிருந்தது. எமது கொண்டிருந்தன. சக்கரங்களும் சுழலத் தொடங்கின. நம் எல்லோரது மனங்களும் சுழன்று

வீதியின் இரு மருங்கும் நீண்ட பெரிய மரங்கள் ஓங்கி வளர்ந்து நின்றன. அதனுடாகச் சென்று கொண்டிருந்தன இரண்டு 'பஸ்' வண்டிகள். அவைகளை வரவேற்பன போல் அணிவகுத்து நின்றன அம்மரங்கள். பிள்ளையை மடியில் வைத்துக் காப்பாற்றும் தாயைப் போல் அம்மரங்கள் தம் இளைய மரங்களை ஆதவனின் கிரணங்கள் பட்டு வாடாமல் இருக்கும்படி தம் கிளைகளைப் பரப்பி மறைத்துக் கொண்டிருந்தன. திக்குத் திசை தெரியாமற் சென்று கொண்டிருந்தன பஸ் வண்டிகள். மூன்றரை மணித்தியாலம் ஓய்வில் லாமல் சுழன்று கொண்டிருந்த பஸ் வண்டியின் சக்கரங்கள் வேகம் குறைந்து நின்றன. எல்லோரது மனங்களும் அதிவேகமாகச் சுழன்றன. எல்லோரும் "பஸ்"வை விட்டு இறங்கினோம்.

திக்குத் திசை தெரியாத காடு திஞ்சுவைக் கனிகளையுடைய மரங்களால் அலங்கரிக்கப்பட்டிருந்தது. விந்தையான செடிகள் வந்தவர்களுக்கு விழி விருந்தளித்தன. சனங்கள் திரள்திரளாக ஓர் திசையை நோக்கிக் காட்டினுடாகச் சென்று கொண்டிருந்தனர். நாமும் அவர்களுக்குப் பின் தொடர்ந்தோம். ஆலயத்தைச் சுற்றி அடியார் கூட்டம் அதிகரித்துக் கொண்டது. ஆனந்தத்துடன் ஆண்டவனைத் தரிசித்தோம். எல்லோர் மனங்களும் ஆனந்தித்தன. பூசைகள் யாவும் முறைப்படி நடந்தேறின. வேதமந்திரங்கள் வானவெளியிற் பரந்தன. தேவார திருவாசகங்கள் தேனினுமினிய கீதத்துடன் ஒலித்தன. பூசை முடிந்ததும் எமது மாகாண அதிபர் ஸ்ரீ காந்தா அவர்கள் ஒரு சிறிய சொற்பொழிவாற்றினார்கள். "இச்சிவாலயம் வடபாகத்துக்கு மட்டும் அல்லாமல் இலங்கை முழுவதற்குமே முதன்மையானது. பல பாகங்களிலும் ஆலயங்களிருந்தாலும் இதுபோல் உயர்த ஆலயம் இல்லை. இங்கு வசிக்கும் மக்களுக்கு இது பெருமை தரக்கூடியது" என்றும் கூறினார்.

பின் கலைப்புலவர் திரு. க. நவரெத்தினம் அவர்கள் பேசுகையில் இங்கிருக்கும் விங்கம் மற்றைய ஆலயங்களில் இருக்கும் விங்கத்திலும் சிறந்தது என்றும் இது முதலாம் ராஜராஜன் காலத்தில் நிர்மாணிக்கப்பட்டிருக்கவேண்டுமென்றும் கூறினார்.

கல்லினுட் தேரைக்கும் கருப்பைக்குள் முட்டைக்கும் ஆகாரமளிக்கும் அப்பெருமான் அன்று பசியால் வாடிய எங்களுக்கு அறுசுவை அன்னம் படைப்பித்தார். ஆனந்தத்துடன் உண்டு களித்தோம். அடர்ந்து படர்ந்த பெரிய மரங்கள் அவ்வாலயத்தைச் சுற்றிக் காவல் புரிந்தவாறு நின்று கொண்டிருந்தன.

எமது பஸ் வண்டிகளின் சக்கரங்கள் மீண்டும் சுழல ஆரம்பித்து இரண்டை மடுக்குளக்கட்டை அடைந்தது. அக்குளத்தின் அணைக்கட்டை எல்லோரும் ஆச்சரியத்தோடு பார்த்தார்கள். ஆதவனின் இரதத்துடன் போட்டியிட்டன எமது பஸ் வண்டிகள். ஆண்டவனை மீறிய சக்தியை மனிதனால் செய்யமுடியாது என்ற முடிவையே காட்டியது அப்போட்டி.

நான் பெற்ற இன்பம் பெறுக இவ்வையகம்' என்பது போல் தாம் எங்களையும் அப்புனித ஸ்தலத்துக்கு அழைத்துச் சென்ற எமது கலாசாலை அதிபர் அவர்களுக்கும், இப்பிரயாணத்தை எங்களுக்காக ஒழுங்கு செய்வித்த எமது அன்புக்குரிய ஆசிரியர் திரு. செ. நடராசா அவர்களுக்கும், மற்றும் எங்களுடன் எங்கள் மனம் போல் வந்து எங்களுக்கு வேண்டிய உதவிகளைச் செய்த ஆசிரியர் எல்லோருக்கும் நாம் மிகவும் கடமைப்பட்டுள்ளோம்.

நா. பசுபதிப்பிள்ளை,
Prep. S. S. C.

புதுமையும் புது வாழ்வும்

—oOo—

சிந்தனைச் செல்வர்களின் சீரிய முயற்சியால் புதுமை பூக்கின்றது. அறிவின் ஆற்றலால் புதிய கருத்துக்களைப் புலனத்திற்கு அளிக்கின்றார்கள் அந்த அறிஞர்கள். உலகம் பழமையிலிருந்து விடுபட்டுப் புதுமைக்கு வருகின்றது. புதுமை, மக்கள் வாழ்வைப் புதிதாக மாற்றியமைக்கின்றது. அத்தமற்ற மூடக்கொள்கைகள். அடிமை மனப்பான்மைகள், இவற்றை அகற்றி, மக்கள் வாழ்விற்குப் புத்துயிர் அளிப்பது புதுமை; கண்டவற்றையே நானும் கண்டு சலித்துப்போன மக்களுக்குக் காணாத காட்சிகளைக் காட்டிக் கொடுப்பது புதுமை; புதுமை முன்னேற்றத்திற்கு வழியமைத்து அந்த வழியிலே புது வாழ்வை வாழச் செய்கின்றது.

இன்று எங்கு பார்த்தாலும் புதுமைக் கருத்துக்கள் பூத்துக் குலுங்குகின்றன. கல்வியிற் புதுமை; கைத்தொழிலிற் புதுமை; காட்சியிற் புதுமை. இன்னும் நடைபுடை பாவனைகள் அத்தனையும் புதுமைக் கேற்பவே அமைந்திருப்பதைப் பார்க்கின்றோம். எண்ணச் சுழற்சிகளைப் பாவாகப் பாடி இதயத்தில் புதுமை உணர்ச்சியை ஊட்டிவிடுகின்றான் புலவன்.

“துன்பப் பழஞ் சுவையைத் — தொக்கித்
துளாக்கி யிட்டுச் சுதந்திர பூமியில்
இன்பப் பயிர் வளர்ப்போம் — மாந்தர்
எல்லோரும் சேர்ந்து புதுமைக் களியுண்போம்.”

என்று கூறி, இன்பப் பயிர் வளர்க்க மக்களை இழுத்துச் செல்கிறார் புலவர். புதிய கருத்துக்களை மக்கள் இதயத்திலே புகுத்திப் புது வாழ்வைக் காட்டி புது ஆனந்தத்தைக் கொடுக்கின்றார் சுத்தானந்தர். புது முறையிற் புலனம் செல்லவேண்டும் அதிற் புனிதமும் நிறைந்திருக்கவேண்டும் என்பது அன்பு நோன்பு கொண்ட அறிஞர்களின் கருத்து. கத்தியின்றி இரத்தமின்றிப் புதுமுறையில் அடிமைத் தனையை அறுத்தெறிந்தவர் அண்ணல் காந்தி. இவ்விதம் மக்களுக்குச் சுதந்திரமளித்துச்—சமுதாயத்திற்குப் புத்துயிரளித்த புனிதர் மக்களைப் புதுவழியில்—புனித வழியிற் போருமாறு அறிவுறுத்துகின்றார். “மனிதத் தன்மை வீண் பேச்சுக்களிலோ அதிகார தோரணையிலோ இல்லை; சமுதாயத்துறையிலோ பிறதுறையிலோ எது சரியென்று தோன்றுகின்றதோ அதை அதன் பலாபலனை எதிர் பாராமற் செய்யத் துணிகின்ற துணிவிலேதான் இருக்கின்றது,” என்று கூறிக் கலங்கரை விளக்காக நின்று வழிகாட்டுகின்றார் பாழ்பட்டு நின்ற பாரதத்தை வாழ்விக்க வந்த மகாத்மா. எழுத்தாசிரியர்களைச் சமுதாயத்தின் போதனாசிரியர்கள் எனலாம். கத்தி முனை சாதித்ததிலும் பார்க்கப் பேரூ முனை சாதித்தது அதிகம். இவ்விதம் ஆக்கத் தொழிலுக்கு ஆணி வேராக நின்று மக்கள் சமுதாயத்தைத் திருத்தி முன்னேற்ற எண்ணியவர்தான் எழுத்தறிஞர் பேர்னாட் ஷா. “என் வாழ்க்கை சமுதாயத்திற்கு உரிமையானது; ஆகவே சமூகத்திற்கு இயன்ற அளவும் உழைப்பதே என் கடமை,” என்றும், “உயிருள்ள வரையில் உழைத்துச் சாக விரும்புகின்றேன்; உழைக்க உழைக்கத்தான் எனக்கு உயிர் வாழ்வு இனிக்கின்றது,” என்றும் கூறி புதுமை அடைய முதுமையைப் பாராது உழைக்க வேண்டுகின்றார் அறிஞர் ஷா. இவ்வாறு உலக உதயத்திற்குப் புதுமை வாழ்விற்குப் புலவர்கள் புனைந்த புதுப்புதுப் பனுவல்கள், அறிஞர்களின் அறவுரைகள், புதுமை முறையில் ஆய்ந்தெழுதும் எழுத்தாசிரியர்களின் புதுமைக் கருத்துக்கள் தூண்டு சுடரணைய சோதியாகத் தொண்டாற்றுகின்றன.

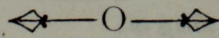
விஞ்ஞான ஆராய்ச்சியாளர்களும் மக்களின் புது வாழ்விற்கு வழி வகுக்கின்றார்கள். கல்வித் துறையில் விஞ்ஞானம் புகுத்தியுள்ள புதுமைகள் விபரிக்க முடியாதன. கல்வி தொடங்குங்கால் துன்பமாய்ப் பின் இன்பம் பயக்கும் என்பது பழைய மக்களின் எண்ணம். ஆனால் விஞ்ஞானமோ கல்வியைத் தொடங்குங் காலத்திலேயே இன்பமாய் மாற்றி விடுகின்றது தற்காலத்துப் புதிய சாதனம் சினிமா. பல நாட்கள் கற்க வேண்டிய பல கலைகளை நேரிலே காட்டிச் சில நாட்களிலேயே பயிற்றி விடுகின்றது புதுமை மிகுந்த சினிமா. கைத்தொழில்களிலும் பிற தொழில்களிலும் விஞ்ஞானம் இவ்வித புதுமுறைகளைப் புகுத்தியுள்ளது. கற்பனைக்கு எட்டாதபடி மனிதவாழ்வுக்குத் தேவையான பல பொருள்களைச் சில நிமிடங்களிற் புதிதாகச் செய்ய விஞ்ஞானம் இயந்திர சாதனங்களை அமைத்துக் கொடுத்திருக்கின்றது. மரங்கள் நிறைந்த காடுகள் மாடமாளிகைகள் கொண்ட நகரமாக மாற்றப்படுகின்றன. விண்ணின்று பொய்ப்பின் வரட்சி உயிர்களை வாட்டும் என்றார் வள்ளுவர். அந்த விண்ணையும் பொய்யாது பெய்யச் செய்கின்றது விஞ்ஞானம். விஞ்ஞானத்தின் புதிய ஆராய்ச்சி அணுவைப்பற்றியதாகும். இச்சக்தியால் எத்தனையோ அரிய சாதனங்களைச் சாதிக்கலாம் என்பது ஆராய்ச்சியாளர்களின் முடிபு. விஞ்ஞானம் இதுவரையில் புகுத்தியுள்ள முன்னேற்றமும் இனி அது புகுத்தும் புரட்சிகரமான மாறுதல்களும் எல்லோருடைய வாழ்விலும் புதுமையைக் கொழிக்கச் செய்யும் எனலாம்.

இவ்விதம் புதுமையாளர்களின் புதுப்புது எண்ணங்கள் எத்தனையோ புதுமைகளை உண்டாக்கி மனிதவாழ்விற்குப் புத்துயிர் அளித்திருக்கின்றன. புதுமையான புதையல்களை அறிஞர்கள், ஆராய்ச்சியாளர்கள் இன்னும் கண்டெடுக்க வேண்டும். கழிம்புகளை அகற்றிக் காப்பாற்ற வேண்டியதைக் காப்பாற்ற முன்வர வேண்டும். புதுமைப் பண்பைச் சிதைப்பதாக இராது பகுத்தறிவைப் பெருக்குவதாக இருக்கவேண்டும். மக்கள் வாழ்க்கையைப் புனிதமாக மாற்றுவதற்கு உறுதுணையுரிய வேண்டும். புதுமைக் கருத்துக்கள், பயிர்வளர்ச்சி, உயிர்வளர்ச்சி, ஒற்றுமை வளர்ச்சிக்காக புதுமைப்பிரியர்கள் பாடுபடவேண்டும். அப்பொழுதுதான் புதுமை புதுமையாகக் கருதப்படும்; புதுவாழ்வை மனிதர்கள் வாழத் தொடங்குவார்கள். பூ உலகவாழ்வு புதுமையால் புதுமணம் கமழ்வதாக.

க. கணேசலிங்கம்

S. S. C.

புலவரும் இயற்கையும்

வானம் வெளுத்தது; பறவைகள் ஒலித்தன; நான் நித்திரை விட்டெழுந்தேன். பக்கத்திலிருந்த யன்னலுக்கூடாகப் பார்த்தேன்; ஒரு குளத்திலே தாமரைகள் மலர்ந்திருந்தன. பக்கத்து வீட்டில் இருந்த பிராமணர் வேதம் ஒதி இறைவனைப் பூஜிக்கும் சத்தம் கேட்டது. அப்பொழுது என் தம்பியும் ஒரு பாட்டைப் பாடமாக்கிக் கொண்டிருந்தான். அது புகழேந்தியின் பாட்டு.

பூசுரர்தங் கைம்மலரும் பூங்குமுதமும் முகிழ்ப்பக்
காசினியுந் தாமரையுங் கண்விழிப்ப — வாசம்
அலர்ந்ததேங் கோதையாள் ஆழ்துயரத் தோடும்
புலர்ந்ததே அற்றைப் பொழுது.

நான் எழுந்து முகங்கால் கழுவ, குளக்கரைக்குப் போனேன். முகங்கால் கழுவிய பின்பு நிமிர்ந்தேன். கரையில் சில அடிகளுக்கப்பால் ஒரு நாரை ஒற்றைக்காலில் தவஞ் செய்து கொண்டிருந்தது. அதை உற்று நோக்கினேன். அதன் சொண்டின் நீளந்தான் என்ன! அதைப் பார்க்கும்பொழுது அன்றொருநாள் நான் தின்ற பனங்கிழங்கின் ரூபம் வந்தது. அச்சந்தர்ப்பத்தில் சக்திமுத்தப் புலவரைத்தான் நினைத்தேன்.

“நாராய்! நாராய்! செங்கால் நாராய்!
பழம்படு பனையின் கிழங்கு பிளந்தன்ன
பவளக் கூர்வாய்ச் செங்கால் நாராய்!.....”

அடடா! என்னைக்கண்டு நாரையும் பயந்து பறந்தே போய்விட்டது. அண்ணாந்து பார்த்தேன். பின்னால் தாமரைகள் கிரித்து என்னை ஏளனஞ் செய்தன. விரைவாக வீட்டை நோக்கி நடந்தேன். வழியில் ஒரு கொன்றைமரம். சின்னத்தம்பிப் புலவருக்குப் பூத்துவுவது போன்று அம்மரம் பொன்பூக்களைச் சொரிந்து பொலிந்த செழுந்தாளை இறைத்துக் கொண்டிருந்தது. இரு பூவுள்ள கிளைகளைப் பிடுங்கியபின்பு நடந்தேன். வீட்டை அடைந்து, திருநீறு தரித்து இறைவனை வணங்கினேன். பின்பு உணவு அருந்தினேன். தோட்டத்திலுள்ள பூக்களின் மணத்தை அள்ளிக்கொண்டு வந்தது தென்றல். தோட்டப்பக்கம் போனேன். எல்லா மலர்களும் மலர்ந்து மனதிற்கு மகிழ்ச்சி அளித்துக்கொண்டிருந்தன. அத்தோட்டத்திற்குத் தனி அழகைக் கொடுத்துக் கொண்டிருத்தது ஒரு சூரியகாந்திச்செடி. அன்று நன்றாக மலர்ந்து மிகப் பொலிவுடன் விளங்கியது. அச்செடி ஆதவனை நோக்கிக் கொண்டிருந்தது. தென்றல் வீசிற்று. அதிலே கவிமணியின் காதிற்கினிய கீதம் மிதந்து வந்தது.

“ஆகாய வீதி யுலாவி வருமிந்த
ஆதித்தனே வுன தன்பனடி!.....”

பாட்டு நீள்கின்றது. புலவரின் கேள்விகளுக்கு உத்தரம் கொடுக்க முடியாவிடிகைத்ததுபோன்று செடி ஆடி அசைந்தது. திடீரெனப் பின்னால் ஒரு சத்தம் கேட்டது. நான் திரும்பிப் பார்த்தேன். ஒரு தேங்காய். தென்னையை அடியிலிருந்து நுனிவரப் பார்த்தேன். அதை நாங்கள் வளர்க்கப்பட்ட பாடு! புலவர் கூற்றும் சரிதான்; அம்மரத்தை நன்றி மறவாமைக்கொரு எடுத்துக்காட்டாகப் பாடினாரே அப்புலவர்; அவர். அங்கிருந்திருந்தால் அத்தேங்காயை அவருக்குப் பரிசாகக் கொடுத்திருப்பேன்.

மணி பன்னிரண்டாய் விட்டது. வீட்டிற்குப்போய் உணவை அருந்தத் தொடங்கினேன் அப்பொழுது சில காகங்கள் அங்கே வந்திருந்தன. உணவில் ஒரு பங்கை அவற்றிற்கு வீசினேன். என்ன ஆச்சரியம்! அவைகள் உடனே கரையத் தொடங்கிவிட்டன. அநேக காகங்கள் அவ்விடத்தில் குவிந்தன.

“காக்கை கரவா கரைந்துண்ணும் ஆக்கமும்

அன்னநீ ரார்க்கே உள” என்ற திருக்குறள் ரூபகத்திற்கு வந்தது. சாப்பாடு முடிந்த பின்பு ஒரு கதைப் புத்தகத்தைப் படித்தேன். மணி மூன்றரையாயிற்று கடற்கரைக்குப் போகலாமென்ற எண்ணம் தோன்றவே எழுந்து போனேன். அங்கே ஒரு மணற்பரப்பில் உட்கார்ந்து கொண்டேன். கடலின் நிறத்தைக் கூர்ந்து கவனித்துக் கொண்டிருந்தேன். ஒவ்வொரு அலையும் ஒலமிட்டுக்கொண்டு கரையைத் தழுவிக்கொண்டு போனது. அச்சமயத்திற் கவிமணியின் பாட்டொன்று நினைவுக்கு வந்தது.

“எல்லை அறியாப் பெருங்கடலே—நீதான்
இரவும் உறங்காயோ கடலே!.....”

ஆதவன் அஸ்தமிக்கும் நேரமாயிற்று. வீட்டை நோக்கிப் புறப்பட்டேன். புறப் படும்போது முன் கற்ற செய்யுளொன்று ஞாபகத்திற்குவரப் பாடலானேன்.

“மாயிரு ஞாலத் துயிர்காண வானரங்கிற்
பாயிரு ளென்னும் படாம்வாங்கிச்—சேய்நின்று
அறைந்தா ரணம்பாட ஆடிப்போய் வெய்யோன்
மறைந்தான் குடபால் வரை.”

முகங்கால் கழுவினேன். திருநீறு தரித்து இறைவனைத் தொழுதேன். பின்பு பாடப் புத்தகங்களைப் படிக்கலானேன். எட்டு மணியாகிவிட்டது. முற்றத்திற் கிடந்த ஒரு கட்டிலிற் படுத்தேன். மேலே பார்த்தேன். ஆகா! என்ன இரம்மியமான காட்சி. மினு மினு என்று மின்னிக்கொண்டிருந்தன தாரகைகள். ஊடே ஒரு பிறை. அலுப்பினாலும், மகிழ்ச்சியாலும் நித்திரை வரத் தொடங்கியது; அரைத் தூக்கம்; கவித் தென்றல் தேசிக விநாயகம்பிள்ளை தோன்றினார். முகத்திலோர் புன்னகையுடன் என்னை நோக்கினார்: பின்பு வானத்தை நோக்கினார். பாட்டுப் பாடினார்.

“மீனினம் ஓடிப் பரக்குதம்மா! ஊடே
வெள்ளி யோட மொன்று செல்லுதம்மா!
வானுங் கடலாக மாறுதம்மா!—இந்த
மாட்சியி லுள்ளம் முழுகுதம்மா!”

விழித்தேன், கவிமணி மறைந்துவிட்டார். திடீரென முகிற் கூட்டம் நிலாவை மறைத்தது. அதனால் அம்முகிலே பொற்றகடு போலத் தகதகவென ஜொலித்தது. அமர கவி பாரதி தோன்றினான். அவன் முகத்தில் என்ன கவர்ச்சி! பாடினான் பாரதி.

“சீத மணிநெடு வானக் குளத்திடை
வெண்ணிலாவே—நீ
தேச மிகுந்த வெண்டாமரை போன்றனை
வெண்ணிலாவே
மோத வருங் கரு மேகத்திரளினை
வெண்ணிலாவே—நீ
முத்தி தெளிந் தழகுறச் செய்குவை
வெண்ணிலாவே.”

பாட்டு, காதில் ஒலித்துக் கொண்டிருந்தது. கண்கள் அயர்ந்தன.

கு. சுந்தரலிங்கம்,

S. S. C.

சுவாமி வரானந்தர் வருகை

இவ்வுலகிலே எத்தனையோ சமயங்கள் மண்டிக்கிடக்கின்றன. இவைகளுள் சைவ சமயமும் ஒன்று. இச்சமயத்தை பரப்புவதற்கு எத்தனையோ பெரியார்கள் தோன்றி மறைந்து இருக்கிறார்கள். இவர்களுள் ஒருவர் ஸ்ரீ இராமகிருஷ்ணர்.

இவர் ஒரு கடவுள் பக்தர். இவர் தன்னுடைய அரிய விஷயங்களை யெல்லாம் தம் சிஷ்யர்களுக்கு போதித்தார். அவர்களும் இவர் இறந்தபின், இவருடைய கொள்கைகளைப் பற்றி மக்களுக்கு எடுத்து விளக்கிக் காட்டினார்கள். இப்போது உலகத்தில் பல பிரிவுகளில் ஸ்ரீ இராமகிருஷ்ணரின் பெயரால் பற்பல பாடசாலைகளும், மடங்களும் கட்டப்பட்டிருக்கின்றன. அப்பெரியார் மறைந்தாலும் அவருடைய புகழ் சுடர்விட்டுக் கொண்டிருக்கிறது.

இலங்கையிலும் ஸ்ரீ இராமகிருஷ்ணரின் பெயரால் பல மடங்களும், பாடசாலைகளும் கட்டப்பட்டிருக்கின்றன. அவைகளுள் எங்கள் பாடசாலை யும் ஒன்றாகும். ஸ்ரீ இராமகிருஷ்ணரின் சிஷ்யர்களுள் சுவாமி வரானந்தரும் ஒருவர். இவர் இருமை வகை தெரிந்து அறம் பூண்டவர். இவர் இப்பொழுது கொழும்பு மாநகரில் இருக்கும் மடத்தில் இருக்கின்றார். எங்கள் கல்லூரியில் இராமகிருஷ்ணரின் பிறந்த தினத்தைக் கொண்டாடுவதற்காக, இந்து மாணவர் மன்றத்தார் சுவாமி வரானந்தர் அவர்களை அத்தினத்தன்று இங்கு வந்து சொற்பொழிவு ஆற்றுமாறு கேட்டார்கள். சுவாமியார், அவ்வேண்டுகோளின்படி அத்தினத்தன்று வர வசதியில்லாததால் சில நாட்கள் சென்றபின் மன்றத்தினர் வேண்டுமென்றால் எங்கள் பாடசாலைக்கு வந்தார்.

இங்கு அவர் தலைமையின் கீழ் ஒரு கூட்டம் நடைபெற்றது. அவர் தமது தலைமைப் பேருரையில் இராமகிருஷ்ணரின் பிறப்பு, வளர்ப்பு, கல்வி, திருமணம், கடவுள் பக்தி என்பவற்றை இங்கு கூடியிருந்த பெரியோர்களும், மாணவ மாணவிகளும் விளங்கிக் கொள்ளும்படி மிகவும் தெளிவாக எடுத்துரைத்தார். எல்லோரும் இராமகிருஷ்ணரின் வாழ்க்கைச் சரித்திரத்தைக் கேட்டு இன்புற்றார்கள். சுவாமியவர்கள் கடவுளைப்பற்றிப் பேசும்பொழுது ஸ்ரீ இராமகிருஷ்ணருக்கும் சுவாமி விவேகானந்தருக்குமிடையில் உள்ள சம்பந்தத்தை எடுத்துக் காட்டினார். அச்சம்பவம் எதுவெனில் ஒரு நாள் சுவாமி விவேகானந்தர் இராமகிருஷ்ணரை அடைந்து, “நீங்கள் இவ்வுலகில் இறைவனைக் கண்டதுண்டா? என்று கேட்டார். அதற்கு பரமகம்சர், “ஆம், கடவுளைக் கண்டேன், வேண்டுமானால் காட்டுகின்றேன்,” என்று சொல்லி சுவாமியவர்களின் உடலைத் தமது திருக்கரத்தினாலே திண்டினார். உடனே விவேகானந்தருக்குத் தெய்வானுபூதி கிடைத்தது. அத்துடன் இவர் எங்கும் கடவுள் இருக்கிறாரென்று எண்ணினாராம். இவ்வுரையினால் எல்லோரும் கடவுள் எங்கும் இருக்கின்றார் என்பதையுணர்ந்தார்கள். பின் எங்கள் அதிபர் சுவாமி அவர்களுக்கு, நன்றி கூறினார். கூட்டமும் இனிது நிறைவேறியது.

இதன்பின் சுவாமி வரானந்தர் அவர்கள் எங்கள் கல்லூரி விடுதிச்சாலையிலே தங்கி மீண்டும் கொழும்பு மடத்துக்குச் சென்றார்.

த. மார்க்கண்டு,

J. S. C.

எங்கள் இலங்கை

இலங்கை இந்து சமுத்திரத்திலுள்ள ஒரு பவளத்தீவு. எழில்மிகு ஈழத்தில் முத்து, இரத்தினம், பவளம் யாவும் உற்பத்தியாகின்றன. இங்கே இயற்கைச் சுணைகள், பிரமாண்டமான மலைகள், வளைந்தோடும் ஆறுகள், அற்புதமான நீர்வீழ்ச்சிகள் யாவும் அழகிற்கு அழகு செய்கின்றன. மேலைநாடுகளில் சுவீட்ஜலாந்து எப்படி இயற்கைக் காட்சிகளில் சிறந்து விளங்குகிறதோ அதேபோலக் கிழக்கு ஆசிய நாடுகளில் இலங்கை சிறந்து விளங்குகிறது. கண்ணுக்கு எட்டிய தூரம்வரை பச்சைப் பச்சை என்ற காட்சியையும், அதனிடையே நெளிந்தோடும் ஆறுகளில் ஆடவரும், பெண்டிரும் நீராடுவதையும் பார்த்துக் கொண்டே நின்றால் நேரம் போவதே தெரியாது.

இலங்கையின் வெப்ப தட்ப நிலை யாவருக்கும் சாதகமாயிருப்பதால் மேலை நாட்டிலிருந்தும் மற்றும் நாடுகளிலிருந்தும் உல்லாசப் பிரயாணிகள் இலங்கைக்கு வந்து விடுமுறை நாட்களைக் கழிக்கின்றார்கள். இதனால் பூலோகத்தின் சுவர்க்கமாகிய ஈழத்திற்கு நல்ல புகழ் கிடைக்கிறது. நம் தாயகம் சாம்ராச்சியத்தில் அங்கத்துவம் வகிக்கின்றபடியால் நமக்கு சக அங்கத்துவ நாடுகளிலிருந்து விவசாயம், கல்வி ஆகிய தேவைகளுக்குத் தக்க உதவிகிடைக்கிறது. இதனால் இலங்கை இத்துறைகளில் முன்னேறியிருக்கிறது. பிறநாடுகளில் இருந்து அரிசி இறக்குமதியை நிற்பாட்டும் அளவை நோக்கி விவசாயம் முன்னேறிச் செல்கின்றது. நம் தாயகத்தின் தலைநகரமாகிய கொழும்பு உலக வியாபாரப் பாதையின் மத்தியில் அமைந்திருப்பதால், இங்கே அநேக நாட்டு மக்கள் வரவும், அவர்களோடு இலங்கை மக்கள் பழகவும் சந்தர்ப்பங் கிடைத்திருக்கிறது. இதனால் இலங்கையர் தங்கள் கலாச்சாரப் பண்பாடுகளைப் பிறர் அறியச்செய்யமுடிகிறது. அன்றியும் அவர்களின் நல்ல குணங்களையும் கலாச்சாரங்களையும், இலங்கை மக்களால் அறியவும் முடிகிறது. இயற்கையின் இளங்குழந்தையான இலங்கையின் செல்வங்களாகிய இறப்பர், தேயிலை, கொக்கோ, ஆகியவை உலகில் எங்கும் விற்கப்படுகின்றன. இந்தச் செல்வங்களைத் தங்கள் ஆதிக்கத்துக்குள்ளே கொண்டுவர வல்லரசுகள் எத்தனையோ போராட்டங்கள் நடத்தியுள்ளன. இலங்கையின் வனப்புகளும் உற்பத்திசூழ்மே இலங்கைக்குச் சுதந்திரத்தை அளிக்க அதிக நாட்களை இழுத்தன. இப்பொழுது இலங்கையை உலகத்திலுள்ள ஒரு சிறந்த வியாபாரச் சந்தையாக மேலைநாட்டவர்கள் கருதுகிறார்கள். மேலைநாட்டவரின் அபிமானப் பொருள்களாகிய ஏலம், கறுவா, முதலிய வாசனைத் திரவியங்கள் இங்கிருந்து ஏற்றுமதி செய்யப்படுகின்றன. இதனால் இலங்கை உலக அரங்கில் ஒரு முக்கிய இடத்தைப் பிடித்து இருக்கின்றது.

எங்கள் பிரதமர் சேர் ஜோன் கொத்தலாவெலை அவர்கள் உலகின் பல பாகங்களுக்கும் சமாதானத் தூதராகச் சென்று இலங்கையின் புகழையும் பெருமையையும் நிலைநாட்டியுள்ளார். அவர் சென்ற இடங்களில் எல்லாம், அவரைக் கௌரவிக்க வேண்டி மலர் மாலை சூட்டி, கௌரவப் பட்டங்கள் வழங்கினார்கள். அவர் ஆங்காங்கே செய்த பிரசங்கங்கள் உலக இராஜதந்திரிகளால் வரவேற்கப்பட்டன. இப்பிரயாணத்தால் உலகின் பல பாகங்களிலும் உள்ள மக்கள் இலங்கையையும் அதன் மக்களையும் அறிந்து கொள்ள முடிந்தது. நம் தாயகம் உலகில் தோன்றும் முட்டுக்கட்டைகளை நீக்குவதில் அதிக முயற்சிகள் எடுத்திருக்கின்றது. இலங்கையின் இடைவிடா முயற்சியினாலேதான் கொழும்பு வல்லரசுகள் மகாநாடு கூட்டப்பட்டு வருடாவருடம் நடைபெற்று வருகின்றது. நம் இன்பத் தாயகத்தின் ஒத்துழைப்பாலும் கூட்டுறவினாலுமே ஆசிய ஆபிரிக்கா மகா

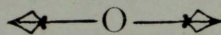

நாடு கூட்டப்பட்டது என்று கூறினால் அது மிகையாகாது. ஆனால் இலங்கை இன்னும் ஐ. நா. சபையில் அங்கம் வகிக்கவில்லை. அந்த ஆசை இன்னும் சில மாதங்களிற் பூர்த்தியாகலாம்.

இலங்கை விளையாட்டுத் துறையிற் பல நாடுகளைக் கவர்ந்திருக்கின்றது. தமிழ் வீரர் முருகுப்பிள்ளை நவரத்தினசாமி ஒரு புதிய சாதனையை நீச்சலில் ஏற்படுத்தினார். தமிழ் மகன் எதிர்வீரசிங்கம் உயரப் பாய்ச்சலில் ஒரு சாதனையை ஏற்படுத்தி உலகத்தின் கவனத்தை இலங்கைக்குத் திருப்பினார். இவைகளால் இலங்கை உலக அரங்கில் ஒரு நல்ல ஸ்தானத்தைப் பெற்றுள்ளது.

எம். எஸ். அமானுல்லா ஹ்,
S. S. C.

நாற்காலியின் சுயசரிதை

ஒரு நாள் நான் எனது சென்ற கால வாழ்க்கையை நினைத்து அழுது கொண்டு இருந்தேன். பக்கத்திலிருந்த எனது நண்பன் “சினேகிதா” ஏன் அழுகிறாய்? என்று கேட்டான். நானும் துக்க மிகுதியால் எனது சுய சரிதையைச் சொல்லத் தொடங்கினேன்.

நான் ஒரு காட்டில் என் அன்னைக்கு அருகிலே ஒரு மரமாக நின்றேன். எங்களை “முதிரை” என்றே அழைப்பார்கள். அன்னையும் நானும் மிக மகிழ்வாக வசித்து வந்தோம். அக்காட்டில் எங்களுக்கு அருகிலே பூஞ்செடிகள் வளர்ந்து புதர்களாக இருந்தன. மாலை வேளைகளில் பறவைகளின் ஒலியையும் குயில்களின் இனிய கீதத்தையும் கேட்க மிக மகிழ்ச்சியாக இருக்கும். காலையிலே பறவைகளின் கூச்சலும் அணில்களின் சப்தமும் மிகப்பலமாகக் கேட்கும். இவைகளையெல்லாம் பார்த்துக்கொண்டு மிகச் சந்தோஷமாக நாட்களைக் கழித்தோம். ஒரு நாள், அந்த நாளை நினைக்கும்பொழுதே பயமாக இருக்கிறது. அன்று மாலை நாலைந்து ஆட்கள் வந்து என்னையும் என் அன்னையையும் கூறிய கோடரியினால் வெட்டி வீழ்த்தினார்கள். அப்பொழுது என் உடல் வலித்தது. இதன்பின் எங்களை எங்கோ ஒரு குடிசைக்கு இழுத்துச் சென்றார்கள். பின் இரு துண்டுகளாகத் தறித்தார்கள். எனது அன்னையை சீவி அழுத்தமாக்கி ஆணி அறைந்து ஒரு நாற்காலியாக் கினார்கள். இரு நாட்களின் பின் ஒருவர் அந்த நாற்காலியை வாங்கிச் சென்றார். எனது அன்னையின் நிலையைப்பார்த்து அழுதேன். சில நாட்கள் சென்றபின் அன்னையைப்போல் என்னையும் வேறு உருவமாக்கினார்கள். எனக்கு அழகாக வர்ணம் பூசினார்கள். எனது அழகைப் பார்த்து நாளே பெருமைப்பட்டேன். சில நாட்கள் அக்குடிசையிலே இருந்தேன்.

ஒரு நாள் என்னை ஒரு வண்டியிலேறிநீக் கொண்டுபோய் ஒரு கடையில் வைத்தார்கள். ஒரு வாரத்தின் பின் யாரோ ஒருவர் வந்து என்னையும் இன்னும் சிலரையும் விலைக்கு வாங்கிச் சென்றார். எனது அழகைப்பார்த்து அவர் குழந்தைகள் மகிழ்ந்தார்கள். எனக்கோ அளவில்லாத சந்தோஷமாக இருந்தது. அந்த வீட்டில் உள்ளவர்கள் என்னை மிகவும் கவனமாகவே பாதுகாத்துவந்தார்கள். இதைப் பார்த்த எனது சினேகிதருக்கோ பொருமை ஏற்பட்டுவிட்டது. இனிமேல் என்றும் இப்படிச் சந்தோஷமாகக் கழிக்கலாமென மகிழ்ந்தேன். நாட்களும் சென்றன, நாட்கள் போகப்போக அந்த வீட்டாருக்கு என்னில்

உள்ள அன்பும் குறையலாயிற்று. எனது வர்ணமும் அழிந்து நானும் அழகற்றவனாக ஆகிவிட்டேன். இதன் பின் என்னை அவர்கள் அதிகங் கவனமாகப் பேணுவது கிடையாது. கண்டபடி எல்லாரும் இழுக்கவும் நிலத்திற் போடவும் தொடங்கினார்கள். இதனால் நான் சிக்கிரமே பழைய பொருளாகி விட்டேன். ஒரு நாள் அந்த வீட்டிலுள்ள ஒரு குழந்தை என்மேல் ஏறித்துள்ளியது அப்பொழுது நான் “படார்” எனக் கீழே விழுந்துவிட்டேன். உடனே எனது கால்களில் ஒன்று உடைந்துவிட்டது. அந்த வீட்டு எஜமான் என்னைத் தூக்கினார். என்னைப் பார்த்ததும் அவருக்குக் கோபமும், வெறுப்பும், ஆத்திரமும் உண்டாயின. இதனால் என்னை அவர் ஒரு மூலையில் வீசிவிட்டார். அப்பொழுது எனக்கு உண்டான துக்கத்திற்கு அளவில்லை. எனது நிலையை நினைத்துக் கண்ணீர் வடித்தேன். ஆனால் எனக்கு உற்ற நண்பனாகிய நீயும் இந்த மூலையில் இருப்பதைக் கண்டு மனதைத் தேற்றிக்கொண்டேன். ஒரு காலத்தில் எனது அழகைக்கண்டு நானே பொருமைப்பட்டேன். எனது பண்டைய மகிழ்ச்சியான நாட்களையும் இன்றைய இந்த நிலையையும் எண்ணியே கண்ணீர் விட்டேன். சென்ற நாட்கள் இனி வரப்போவதில்லை. இனி என்னால் ஒரு வருக்கும் ஓர் உபயோகமுமில்லை. இனி இந்த மூலையில் இருந்து கண்ணீர் வடிப்பதே எனது தொழில். இதுதான் எனது சுய சரிதை என்று கூறிற்று.

க. பாலசிங்கம்

Std. VI.

கீ ரி ம லை

— 0 —

யாழ்ப்பாணத்துக்கு வடக்கேயுள்ள காங்கேசன்துறைக்கு அருகாமையில் ஒரு மலைக்குன்று உண்டு. அக்குன்றிலிருந்து சிறு அருவிகள் ஊற்றெடுத்துப் பாய்ந்து கடலில் விழுகின்றன. அந்தப் பக்கத்திலே கீரிமுகம் உடைய ஒரு முனிவர் வசித்து வந்தார். அவர் பல புண்ணிய தீர்த்தங்களிலே நீராடியும் அவருடைய முகம் மாறவில்லை. அவர் ஒரு நாள் கீரிமலையில் நீராடினார். அப்பொழுது அவருடைய முகம் மனித முகமாக மாறியது. அதனால் அந்த இடத்தைக் கீரிமலை என்று அழைப்பாராயினர். சோழ மண்டல அரசனுடைய மகள் குதிரை முகம் உடையவளாய்ப் பிறந்தாள். அவளுடைய பெயர் மாருதப்புரவி. அவள் கீரிமலையின் விசேஷத்தைப் பலர் சொல்லக் கேட்டுத் தனது பரிவாரங்களுடன் கீரிமலைக்கு வந்து அங்கே தீர்த்தம் ஆடினார். அப்பொழுது அவருடைய விகாரமுகம் மாறியது. அன்று முதல் மக்கள் கீரிமலையைச் சூழ்ந்த இடத்தை மாவிட்டபுரம் என்று அழைப்பாராயினர். அவள் மகிழ்ச்சியினால் அங்கு ஒரு கந்தசுவாமி கோயிலைக் கட்டுவித்தாள். அக்கோவிலில் இன்றும் வருஷா வருஷம் திருவிழா நடைபெற்று வருகின்றது. ஆடி அமாவாசைத் தினத்தன்று தீர்த்தோற்சவம் நடைபெறும். இத்திருவிழா கீரிமலைக் கடலிலே நடைபெறுவது வழக்கம். அப்பொழுது சனங்கள் எல்லோரும் ஆனந்தமாகத் தீர்த்தமாடுவார்கள். அங்கே சிவன்கோயில் ஒன்றும் உண்டு. கீரிமலை நீர் ஊற்று பரிசுத்தமானது. ஆதலின், நீராட வரும் ஆண்களுக்கு வேறு கேணியும் பெண்களுக்கு வேறு கேணியுமாகப் பிரித்துக் கட்டியிருக்கிறார்கள். சுற்றுப் பிரயாணத்தில் யாழ்ப்பாணம் வருபவர்கள் ஒரு நாளாவது அல்லது இரண்டு நாளாவது கீரிமலைக்குச் சென்று நீராடிவிட்டுத்தான் போவார்கள். எனவே இலங்கையிலுள்ள கீரிமலைக்கேணி பண்டு தொட்டுப் பெருமை வாய்ந்ததாக விளங்குகிறது.

ம. முந்தேவி

Std. VI.

மறைந்த பேனாவின் மர்மம்

—oOo—

அன்று ஒரு நாள் எனது வகுப்பறையில் ஆங்கில எழுத்து நடைபெற்றுக் கொண்டு இருந்தது. அப்பொழுது ஒரு மாணவன் எழுதாமல் ஆசிரியரைப் பார்ப்பதும் அவர் அவனைப் பார்க்கும்போது எழுதுவதுபோலப் பாசாங்கு செய்வதுமாய் நேரத்தைப் போக்கிக் கொண்டிருந்தான். ஆனால், அவனுடைய கவலை தோய்ந்த முகம் அவன் ஆழ்ந்த சிந்தனையில் இருக்கிறான் எனக்காட்டியது. அவன் எழுதாதிருப்பதை அறிந்த ஆசிரியர் எழுதும் படி தூண்டினார். பின்னும் அவன் எழுதாமல் எப்போது மணியடிக்கும் என்று பார்த்துக் கொண்டே இருந்தான் அப்போது.....

மணியடித்து ஓய்ந்தது. யாவரும் பாடசாலையை விட்டு வெளியேறினார்கள். ஆனால் அம்மாணவன் மட்டும் பாடசாலைக் கதவின் அருகிலே தனியே கீழே பார்த்த வண்ணம் நின்று கொண்டிருந்தான். அப்போது அவனுடைய சினேகிதர்கள் அவனையும் அவன் கண்களில் மல்கிய நிரையும் கண்டு அவனை அணுகிச், “சினேகிதா! ஏன் அழுத வண்ணம் நிற்கின்றாய் உனக்கு ஏதாவது உதவி வேண்டுமானால் பயப்பட்டாற் கூறு,” என்றார்கள்.

அவன் அவர்களைப் பார்த்து, “நான் சாயந்திரம் அப்பாவின் புதுப் பேனாவை அவருக்குத் தெரியாமல் எடுத்துக் கொண்டு வந்தபொழுது எங்கேயோ தவறவிட்டுவிட்டேன், இதை அவர் அறிந்தால் என்னை நன்றாகத் தண்டிப்பார்; ஆகவே நான் வீட்டுக்குப் போகும்பொழுது வேறு ஒரு பேனாவை கொண்டு செல்ல வேண்டும். இதற்கு நீங்கள் உதவி செய்வீர்களா” என்று விம்மி விம்மிக் கெஞ்சிக் கேட்டான். அப்பொழுது கரீம் என் பவன் தனது தந்தையினுடைய கடையில் இருக்கும் பேனா ஒன்றைத் தந்தையின் அனுமதியுடன் தருவதாகக் கூறி அழைத்துச் சென்றான். அவர்கள் ‘முகம்மது அன் சன்ஸ்’ என்னும் பெயருடைய கடையருகிலே சென்றதும் அம்மாணவன் தன் தகப்பனார் துவிச்சக் கரவண்டியில் எதிர் நோக்கி வருவதைக் கண்டு பயந்து பின் புறம் திரும்பி விரைவாக ஓடினான்.

ஓடும்பொழுது வேகமாக வந்துகொண்டிருந்த துவிச்சக்கர வண்டியில் மோதி இரத்தம் பெருகக் கீழே விழுந்தான். அவ்விடத்தில் ஏக சனக்கூட்டம், அச்சனக் கூட்டத்தைக் கண்ட அம்மாணவனின் தகப்பனார் விரைந்து சென்று அங்கே தனது மகன் தலையிலே காயத்துடன் கிடப்பதைக் கண்டு “என் கோபாலா!” என்று சொல்லிக்கொண்டு வாரி அணைத்தார். “நான்தான் பேனாவைத் தவறவிட்ட மகன்” என்று கூறினான்.

அவன் மயக்கம் தெளிந்து கண் திறந்து பார்க்கும்பொழுது தன் அருகில் தாயும், தந்தையும் சகோதரியும் ஒரு டாக்டரும் நிற்பதைக் கண்டு அப்பா என்னை அடியாதிருங் கள் என்று கதறினான். அப்பொழுது அப்பா கண்ணில் நீர் சொரிய “நான் அடிக்கவில்லை; நடந்ததைக் கூறு” என்றார். அப்பொழுது அவன் நடந்ததை ஒன்றும் விடாமற் கூறினான். அவன் தங்கை ஒரு பையிலிருந்து ஒரு பேனாவை எடுத்துக்காட்டி “அண்ணா! இதோ! அந்தப் பேனா; நான் இதை மேசையருகில் விழுந்து கிடக்கக்கண்டு அப்பாதான் தவற விட்டுவிட்டுச் சென்று விட்டார் என்று நினைத்து அப்பா வந்தவுடனே கொடுப்போம் என்று எடுத்து வைத்திருந்தேன்” எனக்கூறி அவனது கையில் கொடுத்தாள்.

அப்பொழுது யாவரும் மறைந்த பேனாவின் மர்மத்தைக்கண்டு அதிசயித்தார்கள்.

து. கோபாலகிருஷ்ணன்

Std. VI.

PRINCIPAL'S NOTES

The Opening of the New Hall by Srimath Swami Yatiswaranandaji in October last year has proved a great blessing to us. Soon after the opening we had the privilege of receiving Swami Ramadas and Party. They stayed at our Students' Home for three days and conducted prayer meetings. Followed by them we had the pleasure of receiving such distinguished visitors as Kunrakudi Adigal, Srimath Swami Siddhatmanandaji and the High Commissioner for India.

We have made many improvements to the Hall. A door panel consisting of three exquisite carvings of Durga, Saraswati and Lakshmi has been fitted to the main door. The three goddesses Durga, Saraswati and Lakshmi stand for Valour, Learning and Prosperity respectively. It is they who are worshipped by the Hindus during the Navarathri Festival. Further glass louver boards have been provided to prevent rain water beating into the Hall. Wooden screens have been provided at the entrance to the Hall so that children may not be disturbed by visitors. Loud speaker equipment has been procured at a cost of about Rs. 1750/-. We are glad to note that our Hall continues to be a centre of cultural and religious activities. The image of Nataraja to which reference was made in the report read at the opening of the Hall has been cast and finishing touches are being given to it. We hope to install it in the near future.

No pains are being spared to provide the facilities and services necessary for an all-round education. The radio has been fitted in the Library and children listen in to important school programmes. A projector has been bought and educational films are being shown at regular intervals. 364 volumes have been added to the Library this year. Science equipment to the value of Rs. 5000/- have been bought during the course of the year.

The G. C. E. muddle continues. Standards vary from year to year to the utter despair of the candidates and the schools that prepare them. There was a wholesale massacre in December 1954 and there were protests from Principals and Teachers' Associations. But these seem to have had no effect on the authorities, as the same story has been repeated in July 1955.

The Silver Jubilee Celebrations of eight members of the staff is being celebrated by the Teachers Guild. Of these four, Messrs. C. Vyramuttu, T. Seenivasagam, V. Subramaniam and S. Gopalapillai have completed twenty-five years of unbroken service at the Vidyalaya. This is a rare record in these days of frequent changes in the staffs of schools. The other four, Messrs. T. C. Subramaniam, V. Karthigesu, E. R. Williams and Mrs. S. Packiam have completed twenty-five years in the Teaching Profession. Our congratulations to them all and we wish them many more years of useful service.

We wish to congratulate Mr. T. Seenivasagam, B. A., on his success at the B. A. Examination of the London University. He is one of the most senior members of the staff and his success ought to serve as an example and inspiration to the younger members.

There have been few changes in the staff. Miss L. Elaiyappa left us at the beginning of the year and Miss. K. Sivaswamy Iyer, Tamil Trained and S. S. C. (English) has been appointed in her place. Mr. A. A. A. Caffoor left us in May and his place has been taken by Mr. R. O. Ganeshanathan, B. Sc. (Hons.) Mr. T. Paramanathan was transferred to Kokuvil Ramakrishna Saiva Vidyalalai and Mr. A. Saravanamuthu, First class Tamil Trained and Diploma in Tamil has come in his place. Miss. S. Velupillai who was a great asset to the Home Science Department got married and left us by the middle of the year and Miss M. Paranchothy is acting in her place. We shall always remember the willing help rendered by Miss. Velupillai at our numerous socials. Mr. S. Sivapalan B. Sc. who was here for a short period, left us to join the University as Demonstrator. Mr. M. Paramanantan, B. Sc. left us in October and his place has been taken by Mr. T. Puthirasingam, B.Sc. The staff has been strengthened by the addition of Mr. S. P. Thillairajah, B. A. (Hons.) and Mr. S. Paneerselvam, B. Sc. and Miss. G. Vallipuram. Mr. U. Kumaran, B.Sc., who has been with us for about six years, and who has been of great help to us in building up the Science Department, will be leaving us by the end of the year on the expiry of his period. We wish to place on record our appreciation of his services.

We regret to record the sudden death of Mr. C. P. Sundara Sarma, one of our retired teachers. To the last he was keeping fit and was engaged in religious and literary activities. We extend our heartfelt sympathy to the bereaved family.

Twenty-five years at the Vidyalaya

MR. C. VYRAMUTHU, B. A.
Vice - Principal

MR. T. SEENIVASAGAM, B. A.
English Trained 1st. Class

MR. S. GOPALAPILLAY
*Tamil Trained 1st. Class,
Bala Pandit*

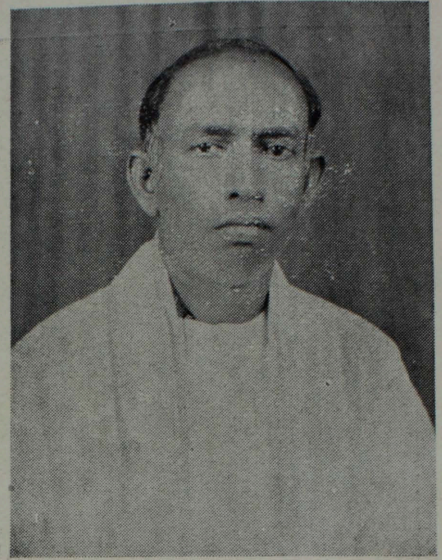
MR. V. SUBRAMANIAM
*Tamil Trained 1st. Class
Head Teacher, Primary Department*

Twenty-five years in the Teaching Profession

MR. T. C. SUBRAMANIAM
Tamil Teachers' Prelim. Certificate

MR. V. KARTHIGESU
English Trained 1st. Class

MRS. S. PACKIAM
Tamil Trained 1st. Class

MR. E. R. WILLIAMS
Teachers' Drawing Certificate 1st. Class
Wood Badge Scouter

The Report of R. K. M. Vaidyeshwara Vidyalaya

Scout Group: 6 Jaffna.

1955

The Group Scouters:-

Group Scout Master:-

Mr. E. R. Williams

Rover Crew

Rover Scout Leader:-

Mr. C. Sivapragasapillai

Asst. Rover Leader:- ...

„ S. Rajadurai

Scout Troop

Scout Master (Senior)...

Mr. C. Chelliah

Asst. Scout Master (S)

„ V. Karthigesu

Scout Master

„ S. Senthilnathan

Asst. Scout Master ...

„ S. Balasubramani Iyer

The Wolf Cub Pack

Cub Mistress ...

Miss K. Elaiyappa

Asst. Cub Mistress ...

Mrs. P. Jeyaseelan

Instructor ...

Mas. W. Sundararajah

Troop Leader ...

„ W. Sundararajah

Patrol Leaders

Mas. D. Vijayaratnam

„ T. Visuventhiran

„ T. Visuvakumaran

„ K. Jeganmogan

„ . Puvneshwaran

The Wolf Cub-Pack

SENIOR SIXER

Mas. A. Anandacumaraswamy

SIXERS

Mas. K. Yogakumaran

„ V. Jamboonathan

„ M. Ahamed Ally

„ V. Muthucumaraswamy

Since the last Annual Rally and census in Sept. 1954 our members in all the Sections of the Group have increased. We have now, a Rover Crew, one patrol of Senior Scouts and a Troop of Junior Scouts formed into two patrols. In the Wolf Cub Pack there are thirty six of whom about ten or twelve will pass on to the Scout Troop when the college reopens in January 1956.

The troop and the Pack meet regularly and work on a drawn up schedule. Instructions are given in Scout Craft and Badge work for the Scouts. While the Pack do games and star work. The progress of both the Pack and the Troop has been very satisfactory. This year three cubs from the Pack gained the "Leaping Wolf" the highest award a Cub can gain. While in the Troop four were awarded the Second Class badge and one the First Class. This was presented at the Annual District Rally by the Chief Scout Commissioner for Ceylon.

The Troop as well as the Pack had always responded gallantly to the calls made by the District Local Association and took part in every activity where it could be of service to the sponsoring authority and to the public as well. The Scouts and the Pack took part in the International Flag Day for the Deaf and Blind and earned the commendation of the sponsors while the Scout Head Quarters appreciated our contribution to the Chip for Jobs collection during the National Scout Week this year.

Finally I should thank the Principal for the financial and moral support given to the Group and it will not be an exaggeration if I should say that this has contributed considerably to our success. My thanks are also due to the entire Staff for the helping hand they have given to me and the Group in moulding the character of the boys through Scouting.

Let us keep the Vidyalaya flag flying.

E. R. WILLIAMS,
Group Scout Master,
6 Jaffna.

The Annual Scout Rally

The Annual District Rally and Reunion of Scouts came off on the 7th and 8th of October this year. It was as usual held in the Old Park premises adjoining the Jaffna Kachcheri, because the Park itself presents a jungle atmosphere. The highlight of the Scout Rally was the visit of the Chief Scout Commissioner for Ceylon Senator E. W. Kannangara, C. B. E., J. P.

We looked forward to this Rally with eagerness and were busily preparing our camp gear and items for display and Camp Fire in advance. At last the day dawned. At 3-00 p. m. on the 7th instant, in spite of the pitiless heat a party of eighteen scouts left the college camp as merily, pushing the cart heavily loaded with our requirements needed at Camp. On arrival at the Camp Site, the Scout Master reported at the Camp head quarters, and we were showed the spot, where we began to build a hut and pitch our tent. All the scouts were busy doing something or other. Some erected the tent, while some were busy building the hut, while some prepared tea, and getting ready our dinner, it was really a tonic for the moment. At about half past five, we finished our building operations and joined the other troops in order to take part in the camp fire, which was scheduled to commence at 7 p. m.

The camp fire was the colourful event of the day. The scouters made a blazing fire, which burnt brilliantly till the whole programme was gone through. Declaring the camp fire open, the Chief Scout Commissloner said that scouting was the only movement that could bring about national harmony and unity in Ceylon. He compared the Scout movement to a winding path, leading from the valley to the hill top. Continuing he said that Scouting would remould the character of every boy. There were about 25 Troops and each troop contributed an item to the camp fire, and it was really encouraging to see original ideas put into action. After the camp fire, we enjoyed a late dinner and discussed the following day's programme without the Scout Master, when a long blast from the whistle announced, "Lights out", we scrambled into our huts for a good nights sleep.

The next day being a busy one, found the Scouts up very early. We had to finish our morning wash and camp duties and had to get ready for camp inspection which was at 8 a. m. After inspection we had flag break followed by a rehearsal of the march past. The display of Scout Craft and march past was fixed for 4 p. m., and there were four judges to judge the items. The rehearsal being over by 11 o'clock, we were given time to cook our lunch, and after lunch to visit the troops to widen our friendship.

By 3 p. m. many people thronged in numbers to witness the display and march past. The Government Agent Mr. M. Srikantha, and the Chief Scout Commissioner, Senator E. W. Kannangara took the salute at the impressive march past, followed by presentation of the badges for scouts who qualified themselves for the Queen's badge and for the First Class badge. Our G. S. M. was the only Scouter to receive the decoration for "Long Service" in recognition of his 30 years of faithful service in the movement. The presentation was followed by display items on Scout Craft. As the shadows lengthened we wended our way home, pushing once again the heavily laden cart. Another rally was over too soon.

E. W. SUNTHARARAJAH,
Troop Leader,
6 Jaffna.

The R. K. M. Vaidyeshwara Vidyalaya Science Association

In submitting my report of the above association for the year I am happy to record that it has made tremendous progress even though it is only one year old. This is due to the efficient guidance of our Senior President, Mr. V. K. Kumaran and Mr. M. Paramanathan and members of the advisory committee.

The inaugural meeting was held on 3-2-55 and the following office-bearers were elected.

<i>Senior President:</i>	Mr. T. Seenivasagam
<i>Junior President:</i>	Mas. N. Gunalingam
<i>Hony. Secretary:</i>	„ K. Suntharalingam
<i>Asst. Secretary:</i>	Miss K. Thanapoopathy
<i>Treasurer:</i>	Mas. S. Kankatharan
<i>Members of the</i>	} Mr. U. K. Kumaran, B. Sc. Mr. T. Paramsothy, B. Sc.
<i>Advisory Committee:</i>	
<i>Class Representatives:</i>	Mas. V. Parameshvarathan
	„ B. Sivalogonathan
	„ C. Jeyaretnam
	Miss M. I. Haira
	Mas. S. Gunaretnam
	„ N. Thiruchelvam

Our thanks are due to the following gentlemen for having enlightened us with their inspiring speeches.

Mr. A. Vaithylingam, B. A., B. Sc.
Mr. C. Rajaretnam
Mr. R. O. Ganeshanathan, B. Sc.
Mr. A. E. Tamber, B. Sc.

Many film shows were held. We express our thanks to the authorities for having lent us the films. Some of the films shown are:

(i) Pilgrimage to India	(ii) Ruined by his wife
(iii) Sir John Visits U. S. A.	(iv) Nehru's world tour

We regret to have lost the services of Mr. M. Paramanathan, B. Sc. who had worked zealously for the building up of our association from the start.

I should thank the members of the executive committee and finally all our members for their co-operation in making our association a success.

K. SUNTHARALINGAM,
Hony. Secretary

Report of the Teachers' Guild, 1955

<i>President</i>	Mr. P. Elankanayagam
<i>Vice-President</i>	S. Canthapillai
<i>Secretary</i>	S. Senthilnathan
"	C. Chelliah
<i>Treasurer</i>	C. M. A. Jeffrie
<i>Librarian</i>	S. Balasubramania Aiyer
<i>Asst. Librarian</i>	Mrs. P. Jeyaseelan
<i>Committee Members:</i>	Messrs V. Vytilingam, K. Sabanadesar, S. Rajadurai and Miss. P. Sabaratnasinghe.

During the year under review we defined the objectives of our Association more clearly by drawing up a Constitution. Members have thus been made more aware of their rights and duties by the Guild. The prompt payment of their monthly subscriptions by almost all members has contributed in no small measure to the success of all the activities of the Guild during the year.

At the beginning of the year we moved into the present more spacious and cooler staff room furnished more after our hearts.

We are glad to record that we were able to supply our members journals, both in English and Tamil more in number and in variety of interest than in previous years. The wear and tear—and occasional disappearance—of the magazines would testify to their popularity.

We organised two tours one to Nainativu and another covering the entire eastern half of Ceylon. We were happy to note the spirit of youth and adventure and freshness of outlook even among the more sedate members of the Guild.

The Teachers' Badminton Club organised chiefly on the initiative of a few members has not shown the same love of outdoor sport as it did during the first half of the year. Perhaps the greater number of social calls occasioned by the wedding season which comes about the second half of the year and the weather are to be blamed.

An interesting talk on the solar eclipse was given by Mr. S. Senthilnathan prior to its being seen by many of us from here and by some members at Mihintale. There was a thought provoking discussion on "The setting of Question Papers" led by Mr. V. Karthigesu. We thank these members once again for their kind acceptance of the onerous service.

We had the pleasure of having the Town Teachers' Association as our guests at their General Meeting for the year.

The wedding bells kept pealing for the Guild throughout the year and the important social obligation of marriage was willingly discharged by many of the members. Thus we had the pleasure of entertaining to tea, felicitating and giving tokens of remembrance to the following newly married—now some of course not quite so new-couples, Mr. and Mrs. S. Senthilnathan, Mr. and Mrs. V. Ramakrishna, Mr. and Mrs. Nagalingam, Mr. and Mrs. Sabanadesar. The unmarrieds have thus dwindled to a negligible minority awaiting to give the same pleasure to themselves and to others in the years to come.

We are happy to have been able to celebrate about the end of the year, the Silver Jubilee as teachers of eight of our members Messrs C. Vyrarnuttu, T. Seenivasagam, V. Karthigesu, E. R. Williams, T. C. Subramaniam, V. Subramaniam, S. Gopalapillai and Mrs. S. Pakiam. We wish these youthful veterans many more years of equally fruitful service.

We had to wish good-bye to Messrs M. Paramanathan, T. Paramanathan, A. A. A. Gaffoor and S. Sivapalan on their joining other schools and au revoir to Mr S. Senthilnathan on his joining the Ceylon University for the Diploma Course in Education. We are eagerly looking forward to Mr. S. Senthilnathan joining us next year.

We welcome most heartily the following new members Messrs. S. Panneerchelvam, R. O. Ganeshanathan, and T. Putthirasingam.

I must finally thank all the members of the Executive Committee for their most hearty and enthusiastic co-operation in all our activities thus making the work light and pleasant for me.

C. CHELLIAH,
Hony. Secretary.

Vivekananda House (Yellow)

House Masters	:	Mr. C. Chelliah
		„ C. M. A. Jeffree
		„ P. Elanganayakam
		„ R. Ganeshan
		„ V. Ramakrishna
		„ S. Gopalapillai
		„ A. Kanagasabai
House Mistress	:	Miss M. Paramsothy
		„ B. Ahilesar
		„ G. Vallipuram
Athletic Captain (boys)	:	Mas. A. Viswanathan
„ Vice „ „	:	Mas. N. Ranganathan
„ Vice „ (girls)	:	Miss T. Sarojinidevi
Treasurer	:	Mas. V. Gopalakrishnan

Our performance in this year's athletic meet is fairly satisfactory. The success may be attributed to the whole hearted co-operation and untiring efforts of all the members of our house. Special mention must be made of the Athletes who participated in the meet with enthusiasm.

Our thanks are due to the splendid performances of K. Ranganathan, M. S. Thanapalasingam and S. Rajaratnam. There was a remarkable performance by Mas. N. Ranganathan our Vice-Captain who created a record in putting the weight. Our congratulations to the Inter Athletes who gained the relay cup and to Miss. S. Pakialuxmy who succeeded in obtaining the Junior Championship.

Most of the members of our house were successful in the S. S. C. and J- S. C. Examinations held in December 1954. We congratulate them all on their well earned success.

We also shared the House Decoration prize with Sharvanada House. Our chief architect Mas. V. Gopalakrishnan was mainly responsible for the excellent piece of work done in our tent.

I make use of this opportunity to thank the Senior girls and the girls' captain who worked enthusiastically for the success of our house. I will be failing in my duty if I do not thank the House Master Mr. C. Chelliah and all the members of our house for their enthusiastic co-operation.

A. VISWANATHAN,
House Captain.

Nagamuthu House (Blue)

House Masters	:	Mr. S. Thuraisingam
		„ S. Rajadurai
		„ S. Balasubramania Iyer
		„ K. Sabanadesan
		„ V. Subramanian
		„ E. R. Williams
		„ S. Kumarasooriyar
		Rev. U. Saddhananda Thero
House Mistress	:	Miss K. Elaiyappa
		„ K. Sivasamy Iyer
House Captain	:	Mas. T. Mahendranathan
Athletic Captain (boys):		Mas. P. Kumarasamy
Athletic Captain (girls):		Miss. C. Pathmawathy
Treasurer	:	Mas. C. Chaganlal

It is with the greatest pride and pleasure that we submit the report of the Nagamuthu House for the year 1955. This year's performances has been some what below our expectation. The last two years achievements encouraged us and we all tried our best in true sportmanship to maintain our past standing records we had set up, but unfortunately we failed to maintain it. It was mainly due to the absence of our energetic and enthusiastic House Captain Mas. S. Navaratnam.

Although our members were full of enthusiasm and energy luck was against us in the field of sports.

Special mention must be made of our House Masters, Mr. S. Thuraisingham, Mr. S. Rajadurai, Mr. S. Balasubramania Iyer and Mr. K. Sabanadesan who with unfailing enthusiasm coached our team. Special mention must be made of Mas. D. Vijayarajah for carrying away the Senior Championship Cup.

Students from our House are taking a keen interest in their studies. Many of them got through the S. S. C. and J. S. C. examinations. We congratulate them all on their success.

I take this opportunity to thank the senior girls who worked enthusiastically for the betterment of the house. Special mention should be made of the enthusiastic and untiring efforts of our girls' captain Miss. C. Pathmawathy. We would be failing in our duty if we do not mention the active interest shown by our House Mistress Miss. K. Elaiyappah in coaching the Girls athletes.

Before I conclude my report we wish to thank the senior members for their ardent and whole hearted support and keen enthusiasm shown in the various activities of the house and we would urge the members of our house to be more energetic and to take keen interest both in sports and in studies and come off with flying colours as we had done in the last two years.

T. MAHENDRANATHAN,
House Captain.

Sharvananda House (Orange)

House Masters	:	Mr. T. Seeniyasagam
		„ M. Paramanathan
		„ U. K. Kumaran
		„ T. Subramaniam
		„ P. Gopala
		„ T. Yoganathan
		„ S. Nadarajah
House Mistresses	:	Miss P. Sabaratnasinghe
		Mrs. S. Packiam
House Prefect	:	Mas. R. S. Anandavel
Athletic Captain (boys):		Mas. R. S. Anandavel
„ „ (girls):		Miss T. Packiyaluxmy
„ Vice „ (boys):		Mas. K. Gopalakrishnan
„ Vice „ (girls):		Miss K. Annaluxmy
Treasurers	:	Mas. S. Kangatharan and Mas. K. Jeyaram

We have great pleasure in submitting the report of our House for the year 1955. The period under review has been a very successful one for us in the Annual Athletic Meet. We are proud to record that we won the Inter-House Championship this year. Our success is attributed to the enthusiasm and the whole hearted co-operation of the members of our House.

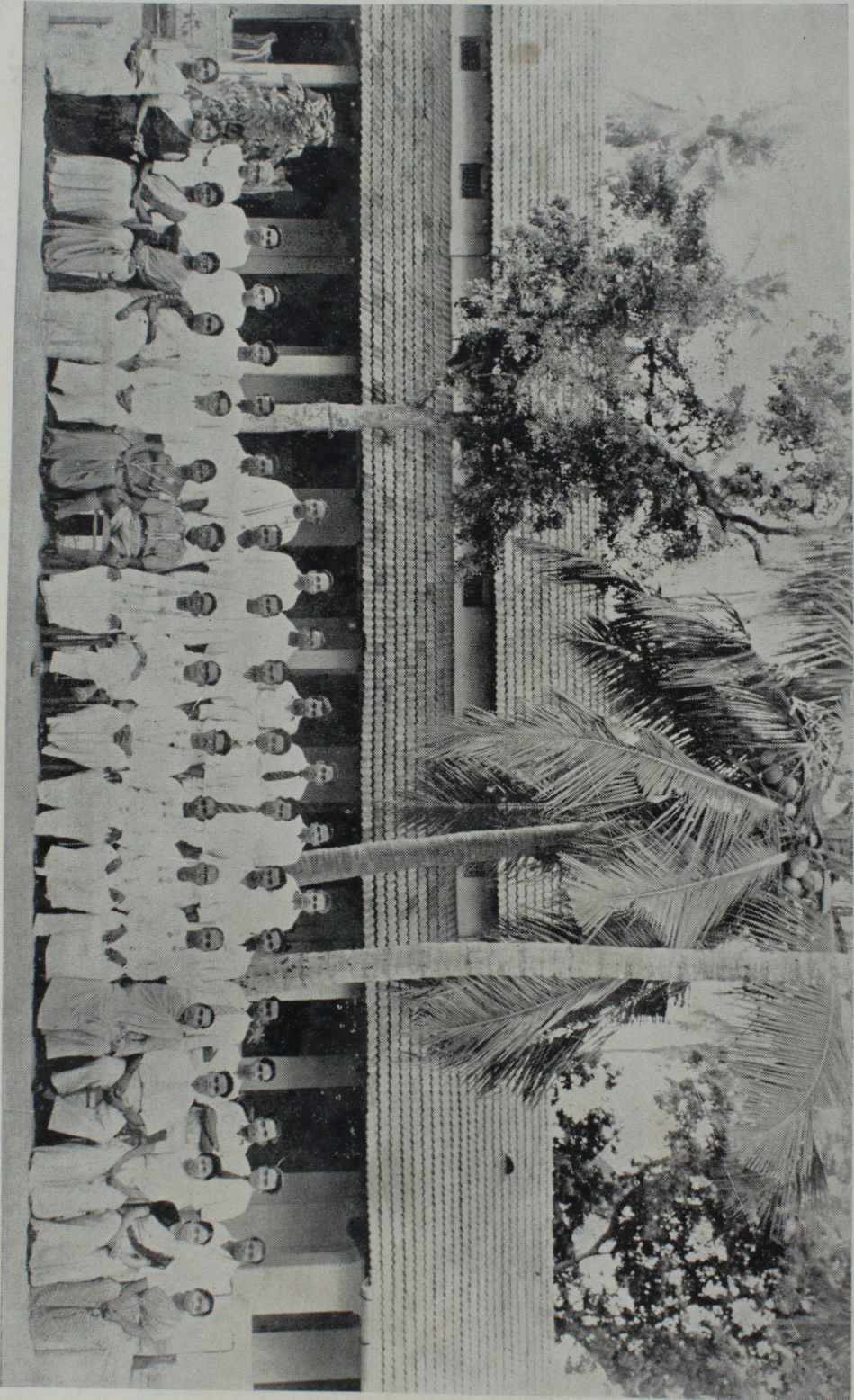
We won not only the Inter-House challenge cup, but also won other individual cups and the relay cup. We also shared the house decoration prize with Vivekananda House.

We should congratulate Mas. R. Loganathan, Mas. T. Viswanathan and Miss K. Kamaladevi for their splendid performances in the meet. Mas. R. Loganathan did his best to become the senior champion, but he had to share the championship. Mas. T. Viswanathan received the best performance cup in Junior High Jump. Miss K. Kamaladevi secured the Girls Junior Championship.

Our House has done well both in studies as well as in games. In the educational sphere special mention must be made of Miss R. Suyamboo for the success in N. P. T. A., J. S. C. Examination held on 1954 December. She came second in the examination passing in the First Division and obtaining six distinctions. Mas. K. Sundaralingam got the second place in the Orotorial contest held on "Thiruvalluvar Day". Mas. K. Jeganmohan secured the third place in the orotorial contest held by the N. P. T. A. Our congratulations and best wishes to them.

The credit for the success of the Athletic Meet goes to Mr. M. Paramanathan one of the Asst. House Masters. He showed a great interest in all our encounters and his presence encouraged us at all occasions. We wish to express our sincere thanks to him. It is regretted very much to say that we had to bid farewell to him in the middle of the third term. We also had to bid farewell to Mas. K. Kumarasooriar who had been one of our energetic and enthusiastic house prefects.

VAIDYESHWARA VIDYALAYA STAFF WITH THE JUBILARIANS IN THE CENTRE

Sharvananda House

ATHLETIC CHAMPIONS — 1955

We are thankful to our House Mistress Miss. P. Sabaratnasinghe for her untiring efforts to make the House attain proficiency in the Athletic Meet. The girls' captain Miss T. Pakialuxmy has to be thanked for her help and co-operation in the activities of the House.

It is my duty to thank the House Masters, Mistresses and office bearers for their unfailing efforts to carry out the work and also the senior members of the House for their whole hearted co-operation in the various activities of the House.

In conclusion I request the members to keep the "Orange Flag" flying for ever.

R. S. ANANDAVEL,
House Captain

Vipulananda House (Green)

House Masters : Mr. S. Paramthillairajah
                          „ V. Vytilingam
                          „ R. O. Ganesanathan
                          „ S. Paneerchelvam
                          „ T. Paramchothy
                          „ C. Canthapillai

House Mistresses : Miss A. Virakathy
                          Mrs. P. Jayaseelan
                          „ V. Mathuralingam

House Prefect : Mas. N. Gunalingam

Athletic Captain (boys): „ P. Jeganathan

Athletic Captain (girls): Miss S. Nithiyalechumy

Treasurer : Mas. S. Arumuganainar

It is with pleasure that we give the report of our House, as our activities during the year under review has been quite a successful one. Although we aimed at the Athletic Championship this year, but we became the runners-up for the year. Our hearty congratulation to Sharvananda House on their well-earned success.

We congratulate the athletes of our House for their neck to neck fight with Sharvananda House, till the last event of the day was worked off. Special mention must be made of our Masters Mr. S. Paramthillairajah, Mr. V. Vytilingam, Mr. R. O. Ganesanathan and Mr. S. Paneerchelvam who with unfailing enthusiasm coached our team.

We record with pride the performance of our athletic captain Mas. P. Jeganathan for carrying away the Post Senior Championship and Mas. A. Ayothy for becoming the Junior Champion at the Annual Inter-House Athletic Meet. Our congratulation to Miss S. Sarogini-devi who became the Senior Champion in the girls' event.

In conclusion I wish to thank the House Masters, House Mistresses, office-bearers and other members of the House for their untiring services and unstinted co-operation in the various activities of the House. In spite of set-backs we are proud to say that we have maintained healthy rivalry in the field of sports and in studies, and hope our future efforts too would be crowned with success.

S. GUNALINGAM,
House Captain.

The Annual Inter-House Sportsmeet

The Annual Inter-House Sportsmeet was held on 16th July 1955 in our College grounds. In spite of the short notice given to our students they were able to acquit themselves creditably at the meet. All the events were worked out as usual except for the Marathan race which usually creates a lot of enthusiasm among students and the public.

A very high standard was reached by our Athletes and there was keen competition among the various Houses till the last event of the meet. The competition between two houses (Sharvananda and Vipulananda) was so keen that the championship remained in the balance till the last item was over. Our students are to be congratulated on the very healthy spirit of rivalry which they displayed throughout the meet. I must congratulate Sharvananda House on winning the much coveted championship cup for the year 1955. Our thanks are due Dr. to C. Gurusamy who was the Patron of our meet.

Special mention should be made of the performance of Master T. Viswanathan of Sharvananda House who won the best performance cup in the Intermediate group for the Highjump event. P. Jeganathan emerged as the Post Senior Champion winning the first place in 100 yds., 220 yds. and highjump. I must also congratulate Masters R. Loganathan, D. Vijayarajah and N. Ayothi, the Senior and Junior champions.

We had to give up the present grounds at the explanade as the Jaffna Municipality had to start building work of the Jaffna Central Library. The Principal was able to acquire a new playground for the school to the North of the Jaffna Fort. I will be failing in my duty, if I fail to make special mention of Messers V. Karthigesu, C. Chelliah, and R. O. Ganeshanathan for their co-operation in making the meet a success. Finally I wish to thank all the friends who acted as officials at the meet and the members of the staff for their ready co-operation.

Results of the Annual Inter-House Sportmeet

House		Colour
Nagamuthu	N	Blue
Sharvananda	S	Orange
Vipulananda	Vip	Green
Vivekananda	Viv	Yellow

Individual Champions

Boys :	Post Seniors	(1)	P. Jeganathan	Vip.
"	Seniors	(1)	R. Loganathan	S
		(2)	D. Vijayarajah	N
"	Inters	(1)	T. Visvanathan	S
"	Juniors		R. Ayothi	Vip.

Girls :	Seniors	(1)	S. Sarojini Devi	Vip.
"	"	(2)	C. Pathmavathy	N
"	Juniors	(1)	S. Pakialuxmy	Vip
"	"	(2)	K. Kamaladevy	S

Best Performance Cup for high jump: T. Visvanathan, Inter S
 Inter House Relay Champions : Sharvananda
 " " Champions : Sharvananda

C. SIVAPIRAGASA PILLAI,
Physical Director

Inter-Collegiate Soccer and Cricket

Soccer XI First Team

D. Vijayarajah (Goal-keeper)
 Michael Thas (Right Full)
 M. Farouk (Left Full)
 R. Yoganathan (Right half)
 P. Coomaraswamy (Centre half)
 N. Jeyarajah (Left half)
 K. Gopalakrishnan (Right extreme)
 P. Somalingam (Right in)
 T. Mahendranathan (Centreforward)
 K. Renganathan (Left in)
 P. Jeganathan (Left extreme) Captain

Reserves

S. Subramaniam
 M. Halith
 M. S. Amanullah

Cricket XI

T. Mahendranathan (Captain)
 S. Navaratnam
 K. Kumarasoorier
 A. Sigamany
 P. Jeganathan
 P. Somalingam
 P. Coomaraswamy
 K. Renganathan
 K. Gopalakrishnan
 S. Subramanian
 A. Arumuganainar

Reserves

Michael Thas
 Navaratnarajah

In the field of soccer we have established ourselves so well that we are now a team to be reckoned with by the other schools in Jaffna. Our team plays an interesting game as evidenced by the attendance at our matches. We belonged to Group 'B' this year, and we scored only 2 points less than the champions in this group, who defeated us by only 3 goals to 2. Other schools played with us are Mahajana, Skandavarodaya, Chavakachcheri Hindu and Kopay Christian. We drew with the first two and defeated the last two. We lost the chance of group championship by a very narrow margin. Our defeat at the hands of Kokuvil Hindu was unexpected.

Special mention has to be made of P. Coomaraswamy, our skilful and indomitable centre half. We have high hopes for the future as ten out of the eleven players have four more years to display their talent in soccer.

We also feel glad that we have now, the uninterrupted use of our playground situated to the north of the Jaffna Fort. I should not fail to thank Mr. O. Ganesanathan and Param Thillairajah for the great help they rendered in coaching our boys.

We played four cricket matches. We drew with Skanda Varodaya and defeated Stanley Central. We lost to Mahajana and Victoria. We have yet to establish ourselves in cricket.

Credit is due to T. Mahendran, the Captain, for his score of 97 runs not out against Skanda Varodaya.

Situated as the school is, it is a problem to provide the necessary facilities for games for our girls, among whom there are a good number of athletes.

V. KARTHIGESU,
Prefect of Games.

தமிழ் மன்ற அறிக்கை

தமிழ் மாணவர் சமுதாயம் தமிழ் மொழிக்கு ஆக்கம் தேடும் வழியில் ஈடுபட்டு உழைக்கின்றது. இவ்வழியிலே மாணவர் உள்ளங்களைத் தூண்டும் பொறுப்பு கல்லூரியிலுள்ள தமிழ் மன்றங்களைச் சார்ந்ததாகும், எமது வைத்திசுவர வித்தியாலயத் தமிழ் மன்றமும் இந்நோக்கத்தை நிறைவேற்றக் கடமைப்பட்டுள்ளது. இவ்வாண்டில், முத்தமிழுக்கும் புத்துயிர் அளிக்கும் முறையில் டி. கே. எஸ். சகோதரர்களுக்கு மன்றத்தின் சார்பில் சென்ற மாசி மாதம் பதினாறாம் திகதியன்று வரவேற்பு அளிக்கப்பட்டது. தமிழ் மறு மலர்ச்சிக்கு வழிவகுத்த அமரகவி சுப்பிரமணிய பாரதி தினம் 12-9-55 திங்கட்கிழமை கொண்டாடப்பெற்றது. அத்தினத்தில் பண்டிதர். எம். சின்னத்தம்பி B. A. (Hons) அவர்கள் பாரதியின் தமிழ்ப் பணியைப்பற்றிச் சொற்பொழிவாற்றினார்கள் அவர்களின் பயன் கருதாச் சேவைக்கு மன்றத்தின் சார்பில் நன்றி பாராட்டுகின்றோம்.

மன்ற வளர்ச்சியிற் கண்ணுங் கருத்தும் உடையராயிருக்கும் போஷகரான கல்லூரி அதிபர் அவர்களுக்கும் மன்ற வளர்ச்சிக்கு ஒத்துழைப்பாளிகளாயிருந்த மற்றையோர்க்கும் மன்றம் நன்றி செலுத்தக் கடமைப்பட்டுள்ளது. மேலும் மன்றம் வளர்ச்சியுற எல்லாம் வல்ல இறைவன் திருவருள் துணை புரிவதாக.

சே. ஆறுமுகநயினார்
செயலாளன்.

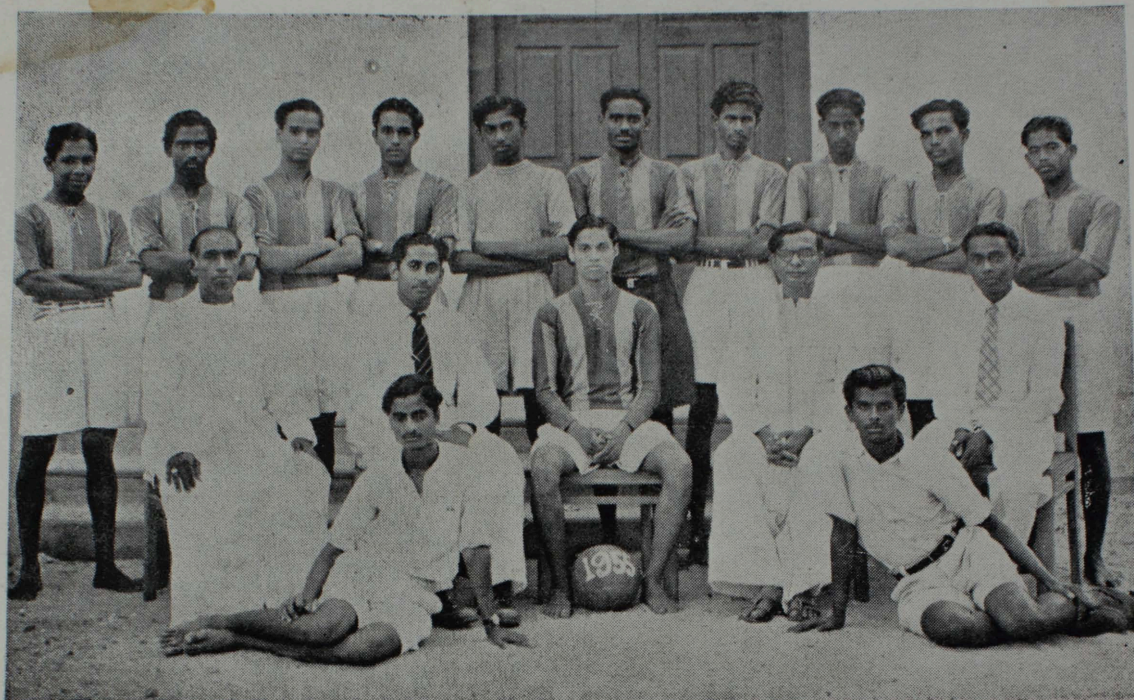
சமயபாடப்பேறு

கொழும்பு விவேகானந்த சபையாரால் 1954-ம் ஆண்டு நாடாத்தப்பட்ட சமயபாடப் பரிட்சையில் நமது கல்லூரி மாணவர்கள் பங்குபற்றினார்கள். மேற்பிரிவில் இரு மாணவிகள் தேர்ச்சியடைந்தனர். மத்திய பிரிவில் நான்கு மாணவர்கள் தேர்ச்சியடைந்தனர். கீழ்ப்பிரிவில் பதினைந்து மாணவர்களும், ஆரம்ப பிரிவில் பதினாறு மாணவர்களும், சித்தி பெற்றனர். இவர்களுள் ஆறு மாணவர்கள் பாடசாலைப் பரிசில்கள் பெற்றனர்.

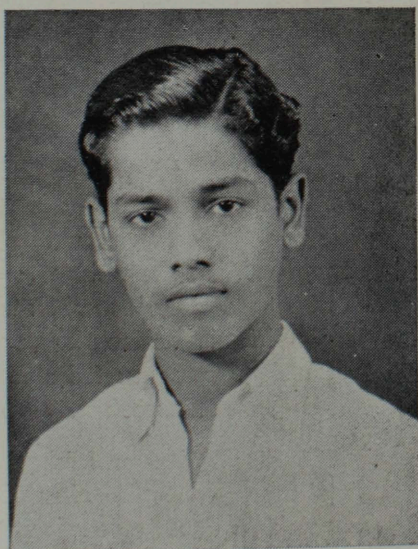
ஷே. சபையார் 1955-ம் ஆண்டு நாடாத்திய பரிட்சையில் நூற்றிருபத்தைந்து மாணவர்கள் நமது கல்லூரியிலிருந்து பங்குபற்றியுள்ளனர். இப்பரிட்சைக்கு மாணவர்களை மிகச் சிரத்தையுடன் ஆயத்தஞ் செய்வித்த நமது கல்லூரி ஆசிரியர்களுக்கு எமது நன்றியைத் தெரிவிக்கிறோம். பரிட்சைக்காக மாத்திரமன்றி மாணவர்களின் ஆத்மீக வளர்ச்சிக்காகவே சமயபாடங் கற்பிக்கப்படவேண்டுமென்று ஆசிரியர்களை வேண்டுகின்றோம்.

சே. நடராசா
இந்து மாணவர் கழகத் தலைவர்.

OUR FOOT-BALL FIRST ELEVEN — 1955

MAS. S. SUNTHARALINGAM
*Winner of the 2nd Prize at the
Thirukkural Oratorical Contest*

MISS R. SUYAMBU
*Obtained 2nd place at the
N. P. T. A. J. S. C. Examination, 1954*

THE CHIEF COMMISSIONER INSPECTING OUR SCOUTS
AT THE RALLY.

THE EDUCATION OFFICER INSPECTING OUR HUT
IN THE CAMP.

OUR TERM-END PACK RALLY.

இந்து மாணவர் கழகம்

தலைவர் :—

காரியதரிசி :—

தனாதிக்காரி :—

பண்டிதர் செ. நடராசா

இ. ச. ஆனந்தவேல்

க. கணேசலிங்கம்

சென்ற ஆண்டிற் போலவே இவ்வாண்டிலும் யானே இக்கழக அறிக்கையை சமர்ப்பிப்பதில் மிகுந்த மகிழ்ச்சி அடைகிறேன். இவ்வாண்டு கழகத்தின் ஊக்கம் ஏனைய வருடங்களைவிட ஒருபடி முன்னேறி இருக்கிறது. கழகத்தின் பணியோ பன்மடங்கு முன்னேறி இருக்கிறது என்பதற்கு அறிகுறியாக ஆண்டுதோறும் நிகழும், நிகழ்ச்சிகளைவிட பேராசிரியர்களும் கலைஞர்களும் வந்து எமது கழகச் சார்பில் சொற்பெருக்காற்றியும் உபதேசங்கள் தந்தும் எம் அனைவரையும் மகிழ்வித்தனர். இவ்வளவிற்கும் எமது கழகத் தலைவரின் ஊக்கமே காரணம் என்று கூறவிரும்புகிறேன்.

ஆண்டு தோறும் முதலில்—தவறாது எமது கழகச் சார்பில் கொண்டாடப்படுவது ஸ்ரீ இராமகிருஷ்ணரின் ஜயந்தியாகும். இம்முறை இவ்விழாவின்போது சுவாமி வரானந்தர் அவர்கள் வந்து அரிய சொற்பொழிவு ஆற்றினார்கள். அவர்களது உபதேசம் ஞானதிபம் போல மாணவர் உள்ளத்தில் ஒளிருகின்றது. பேராசிரியர் எஸ். ஆர். துரைசாமி சாஸ்திரிகள் எம். ஏ. அவர்களால் “ஸ்ரீமத் பகவத் கீதை” என்னும் பொருள்பற்றி ஆடி மாதத்தில் ஆறு தினங்கள் தொடர்பாக விரிவுரைகள் நடத்தப்பட்டன.

இந்த நிகழ்ச்சியில் பள்ளி மாணவர் மாத்திரமன்றி மற்றையவர்களும் வந்து பங்கு பற்றினர். தமிழ் தாய் அகத்தில் இருந்து சேயகத்திற்கு வந்த திருப்புகழ் கோஷ்டியினரை வரவேற்று அவர்களது அரிய திருப்புகழ் பாராயணத்தை மக்கள் கேட்டு ஆனந்திக்கச் செய்த பெருமை நம் கழகத்தையே சாரும். சைவ சமயத்தின் உண்மை தெய்வ நம்பிக்கை என்பவற்றை மக்களிடையே பரப்பி வரும் உயர்திரு குன்றக்குடி அடிகளார் இவ்வருடத்தின் கடைசிப் பருவத்தில் எமது கழகச் சார்பில் வந்து மாணவருக்கு வேண்டிய புத்திமதிகளை எடுத்துரைத்தார். அவர் கூறியதுபோல் நாம் வள்ளுவரையும், இளங்கோவையும் நம் வாழ்க்கைப் பாதைக்கு கொண்டுவர முயலாது அவர்கள் கூறிய அறவழி நின்று ஒழுகி நாம் அவர்களாக மாறமுயலவேண்டும்.

பாடசாலைகள் தோறும் சரஸ்வதி தேவியின் நவராத்திரிப் பூசையைக் கொண்டாடுவது வழக்கம். அதுபோல் எம் பாடசாலையிற் கொண்டாடும் பொறுப்பை எமது கழகம் ஏற்று நடத்தி வருகிறது. இம்முறை நவராத்திரி ஆரம்ப தினத்திலேயே கும்பம் வைத்து தினமும் காலையிலும் மாலையிலும் பூசை நடத்தியது நம் கழகத்தில் வளர்ச்சிக்கு அறிகுறியாகும். கடைசி மூன்று தினங்களிலும் இன்னிசைக் கச்சேரிகளும் கதாப்பிரசங்கமும் இடம் பெற்றன.

இவ்விசை நிகழ்ச்சிகளுக்கு அருந்துணையாக இருந்த ஆசிரியர் செ. பரம்தில்லைராஜன் அவர்களுக்கு நன்றி செலுத்துகிறோம். இத்துணை சேவைக்கும் மாணவ மாணவிகளின் ஒத்துழைப்பே காரணம். எனினும், கழகத் தலைவர் பண்டிதர் திரு. செ. நடராசா அவர்களின் ஊக்கமும் ஓயாத உழைப்புமே முதற் காரணமாகும். அவருக்கு எமது கழகத்தினர் சார்பில் நன்றி பராட்டுதல் என் கடனாகும். மேலும் கழகத்தின் ஒவ்வொரு நிகழ்ச்சிகளுக்கும் என்னுடன் ஒத்துழைத்த கழக அங்கத்தினரான எனது சக மாணவ மாணவிகளுக்கும் மனமார்ந்த நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இ. ச. ஆனந்தவேல்,

காரியதரிசி.

EDITOR'S NOTES

This issue of the Vaidyeshwaran marks another mile stone in the progress of our College. The reports of the students' organisations and the house activities will afford our readers an opportunity of knowing something of the life at College and its varied activities.

In addition to the many contributions from our young writers our readers will find a few other articles of absorbing interest. As mentioned elsewhere, His Holiness Swami Ramadas, in the last lap of his world tour undertaken for the promotion of peace and goodwill among men, came also to Jaffna and in the course of his prayer meetings, delivered at the Vaidyeshwara Vidyalyaya his first address rich with the experience of a long life of sadhana and meditation. The article that appears is the text of the address given to us by his secretary, Swami Satchithananda, and our thanks are due to him.

The second article is also the summary of a lecture delivered here on "The Prophets of Modern India" by Dr. T. M. P. Mahadevan, Professor of Philosophy, Madras University. Himself an ardent devotee of the Paramahansa and his great disciple, his lecture was a unique exposition of the ideals of Sri Ramakrishna and Vivekananda; and the audience felt that it was a rare experience listening to him that day. We are grateful to him for the brief summary of the lecture he has given us for publication here.

The role of religion in education is a topic of vital importance to all educators and the real meaning of education and its purpose in moulding the lives of the growing citizens on the basis of an understanding of one's religion is very clearly brought out by Mr. S. U. Somasegaram, M. A., Education Officer, in his article on the subject. He is a zealous advocate for a reorientation of our education based on religion and we are thankful to him for his contribution.

The history of the Tamils of Ceylon has evoked great interest of late, with one section of the island's population characterising them as immigrants from the neighbouring continent in recent times, and denying their antiquity and their glorious past in the island. At such a juncture, the article on "Antiquity, Culture and Civilization of the Tamils in Ceylon", by the late Rev. Fr. Gnanapragasar, O. M. I., is of more than topical interest. He was an orientalist of international repute, whose scholarship had won the admiration of many scholars of

the standing of Rev. Fr. Heras whose monumental work on the Civilisation of Mohenjo Daro served to demonstrate the antiquity and grandeur of the Dravidian Civilisation. We feel that this article will serve to stimulate interest in the study of this subject and help to produce other works of a similar nature clarifying the real position of the Tamils in Ceylon.

This article as it appears here has been edited by Kalai Pulavar K. Navaratnam to whom it had been given by the author before his passing away. Those who know Mr. Navaratnam will appreciate the choice of the Rev. Father. Mr. Navaratnam is one who has devoted a life time to the study of Indian Philosophy and Art and is a keen student of the ancient history of Ceylon and South India, whose opinions on aspects of our early history deserve our greatest respect. His book on South Indian Sculpture is the first of its kind written in Tamil and it is bound to remain a standard work on the subject for a long time to come. It was a fitting recognition of his services to the cause of learning and culture, when at a very impressive ceremony, in our hall he was conferred the title of Kalai Pulavar on the occasion of the formal release of his recent book in Tamil, "The Development of Art in Ceylon." He is one whose connection with us is very intimate. He has played a great part in the development of the Vidyalaya and it would be no exaggeration to say that the Vidyalaya will not be what it is today had it not been for his timely help on many an occasion in its chequered history. Great was our rejoicing that our hall was the place where he received the well-merited recognition.

The question of the official languages continues to occupy the public mind. The vociferous campaign carried on by a section of the majority community to change the policy laid down by the Father of the Nation on the eve of the attainment of independence is causing apprehension among the Tamil speaking people of the island. In this connection of the relationship of the majority community to the other communities one cannot but call to mind the remarks made by Prof. Harlow in the course of a lecture he delivered recently in Jaffna. He said that in the histories of nations wherever a racial majority by its sheer numerical strength tried to suppress and absorb a minority which had its own distinctive cultural heritage with its roots deep in the soil the results had been tragic; while on the other hand sane and sober leadership on both sides had helped the evolution of a united nation possessing unlimited

possibilities. At this stage of our history one is apt to ask whether that sane and sober leadership will be wanting here in Ceylon. Let us hope that sanity will prevail in the end and that it will be possible for the various communities to live with honour in their common fatherland and contribute each its share for the harmonious development of the country as a whole.

Whatever the outcome of this might be, the preoccupation of teachers and students at present is with the medium of instruction. The change over to the Swabasha in certain subjects in the Pre-Senior Classes begins with the new year. These students are to sit for their final examination in December, 1957. Even today in certain subjects like Book-keeping and Elements of Commerce there appears to be a scarcity of suitable text books; yet it is hoped that teachers will rise to the occasion and spare no pains to see that our students, who find themselves in this predicament owing to no fault of their own, do not suffer a handicap on this score.

We express our thanks to all those who have helped in the production of this number. Our thanks are due to the members of the Editorial Board for their advice and services. Special mention must be made of our printers who have printed the Journal to our satisfaction.

Examination Results

S. S. C. Successes, 1955

1. S. Mohamed Farouk	6. M. I. Aneesa
2. M. Gnaneswari	7. B. Kandiah
3. M. S. A. Mohamed Thahir	8. M. Baskaran
4. A. Pattam Chetty	9. S. Thillaivanan
5. S. Rajaratnam	

Referred

1. A. Ponnambalam
2. V. Parameshwarathan
3. T. Visvakumar
4. K. Nagarajeswari
5. V. Poomany

J. S. C. 1954

First Division

1. Gunaratnam P. (Dist. Arith. Hinduism)
2. Jeganmohan K. (Dist. Eng. Arith. Maths.)
3. Jambugeswara Sarma R. (Dist. Tamil Maths. Hinduism.)
4. Kathirgamanathan S. (Dist. Eng. Gen. Sc. I & II Hinduism)

5. Mariappan K. (Dist. Gen. Sc. I & II)
6. Sivaloganathan B. (Dist. Eng. Gen. Sc. I & II, History Hinduism)
7. Tharmalingam S.
8. Vijayabaskaran V. (Dist. Arith. Hinduism)
9. Veeravagu T. (Dist. Art Hinduism)
10. Yogaratnam S. (Dist. Arith. Tamil Gen. Sc. II Hinduism)
11. Gowriammah B. (Dist. Gen. Sc. II Hinduism)
12. Kanagamany S. (Dist. Gen. Sc. II Hinduism)
13. Saraswathy S. (Dist. Eng. Arith. Tamil Gen. Sc. II History)
14. Suyambu R. (Dist. Eng. Tamil Gen. Sc. II History Geog. Hinduism)
15. Saraswathy G. (Dist. Eng. Tamil Gen. Sc. II Hinduism)

Second Division

16. Abdul Salam M. A. C.
17. Abdul Kaiyoom H. T. (Dist. Book-Keeping)
18. Farook C. M.
19. Gopalanathan N.
20. Kaleem H. L.
21. Jayaveerasingham R.
22. Jinnah A. R.
23. Jainudeen P. R.
24. Kareem M. A.
25. Kanagaratnam K.
26. Lookman M. I.
27. Muthukrishnan R.
28. Pasupathipillai N.
29. Paramasivam K. (Dist. Hinduism)
30. Renganathan K.
31. Rajagopalaratnam V. (Dist. Hinduism)
32. Rajeswaran S.
33. Ramalingam S. (Dist. Gen. Sc. II)
34. Somasegaram S.
35. Shahul Hameed S. A. C.
36. Segarajasingam S.
37. Thiruchelvam A. (Dist. Book-keeping Hinduism)
38. Thanikasalam N. (Dist. Gen. Sc. II)
39. Thaseem N. M.
40. Balasaraswathy A.
41. Kareema M. (Dist. Gen. Sc. II)
42. Kanagambikai A. (Dist. Tamil Hinduism)
43. Nesamany N. (Dist. Gen. Sc. II)
44. Santhanayagie S. (Dist. Hinduism)
45. Thavamany P.
46. Theivanayagie V. (Dist. Tamil)
47. Thaiyalnayagie S.
48. Vijayaluxumy M.

STAFF 1956

1. Mr. S. Ambikaipakan, B. A. Principal
2. " C. Vyramuttu, B. A. Vice-Principal
3. " T. Seenivasagam, B. A., Trained
4. " V. Vytilingam, B. A.
5. " S. Canthapillai, B. A.
6. " S. Thuraisingam, B. A.
7. " S. Senthilnathan, B. A.
8. " P. Elanganayagam, B. A., Post Graduate Trained.
9. " U. K. Kumaran, B. Sc.
10. " T. Paramsothy, B. Sc.
11. " K. Sapanadesar, B. A.
12. " S. P. Thillairajah, M. A., Diploma in Music
13. " S. Panneerselvam, B. Sc.
14. " R. O. Ganeshanathan, B. Sc. (Hons.)
15. " T. Puthirasingam, B. Sc.
16. Miss. P. Sabaratnasinghe, B. A.
17. Mr. C. Chelliah, English Trained First Class
18. " C. M. A. Jeffrie, English Trained First Class
19. " V. Karthigesu, English Trained First Class
20. " S. Viswanathar, English Trained First Class and H. S. C.
21. " E. Paranchothy, Inter Arts
22. " R. Ganesan, Inter Science
23. " K. Vaithianather, Inter Arts and Bala Pandit
24. " E. R. Williams, First Class Drawing Certificate
25. " V. Subramaniam, First Class Tamil Trained
26. " Vidwan A. Kanagasabai, First Class Tamil Trained
27. " Pandit S. Nadarajah, First Class Tamil Trained
28. " A. Saravanamuthu, First Class Tamil Trained. Dip. in Tamil
29. " S. Gopalapillai, First Class Tamil Trained & Bala Pandit.
30. " T. Yoganathan, First Class Tamil Trained
31. " P. Gopala, Tamil Trained, Second Class
32. " S. Kumarasurior, First Class Tamil Trained and S. S. C. Eng.
33. " V. Ramakrishna, Tamil Trained, Second Class

34. „ T. C. Subramaniam, Tamil Teacher's Prelim
35. „ C. Sivapragasapillai, Dip. in Physical Education
36. „ S. Rajadurai, F. I. C. A., with S. S. C. English
37. „ S. Balasubramania Iyer, S. S. C. English
38. Rev. U. Saddhananda Thero, S. S. C. English
39. Miss K. Elaiyappa, English Teacher's Certificate Second Class
40. Mrs. P. Jayaseelan, Dip. in Music with S. S. C. English
41. „ S. Packiam, Tamil Trained First Class
42. Miss A. Veeragathy, Tamil Trained Second Class
43. „ A. Ahilesar, Tamil Trained Second Class & S. S. C. English
44. Mrs. V. Mathuralingam, Tamil Trained
45. Miss K. Sivaswamy Iyer, Tamil Trained & S. S. C. English
46. „ G. Vallipuram, Tamil Trained

CLERKS:

Mr. T. Ganesharatnam
„ A. Thuraisingam

LIBRARIAN:

Mr. R. Mailvaganam.

CALENDAR 1956

Vaidyeshwara Vidyalyaya, Jaffna

FIRST TERM

Wednesday	4-1-56	First Term begins
Thursday	26-1-56	Duruthu Full Moon day—Holiday
Wednesday	14-3-56	Ramakrishna's Birthday—Holiday
Thursday	29-3-56	Easter Holidays
Friday	30-3-56	
Tuesday	10-4-56	First Term Ends

SECOND TERM

Monday	14-5-56	Second Term begins
Wednesday	23-5-56	Wesak—Holiday
Thursday	24-5-56	
Friday	22-6-56	Poson Full Moon day—Holiday
Thursday	19-7-56	Hajji Festival Day—Holiday
Monday	23-7-56	Esala Full Moon day—Holiday
Monday	6-8-56	Adiammavasai—Holiday
Wednesday	8-8-56	Islamic New Year day—Holiday
Friday	17-8-56	Second Term Ends

THIRD TERM

Friday	7- 9-56	Third Term begins
Friday	12-10-56	Saraswathi Pooja—Holiday
Wednesday	17-10-56	Mohamed's Birthday—Holiday
Thursday	1-11-56	Deepavali—Holiday
Friday	9-11-56	Last Friday in Aippasi—Holiday
Friday	7-12-56	Third Term Ends

PRINTED AT
SRI SANMUGANATHA PRESS,
Jaffna.